

Bryssel den 13 maj 2022
(OR. en)

9068/22

**Interinstitutionellt ärende:
2022/0155 (COD)**

JAI 641
ENFOPOL 256
CRIMORG 69
IXIM 119
DATAPROTECT 149
CYBER 170
COPEN 182
FREMP 98
TELECOM 216
COMPET 332
MI 388
CONSOM 117
DIGIT 97
CODEC 690
IA 71

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	12 maj 2022
till:	Rådets generalsekretariat
Komm. dok. nr:	COM(2022) 209 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om fastställande av regler för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn

För delegationerna bifogas dokument – COM(2022) 209 final.

Bilaga: COM(2022) 209 final

Bryssel den 11.5.2022
COM(2022) 209 final
2022/0155 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av regler för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2022) 209 final} - {SWD(2022) 209 final} - {SWD(2022) 210 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

I Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter (*barnkonventionen*) och artikel 24.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna¹ (*stadgan*) anges att skydd och omsorg av barnets bästa och välfärd ska vara rättigheter. Under 2021 underströk FN:s kommitté för barnets rättigheter att dessa rättigheter måste skyddas i lika stor utsträckning i den digitala miljön². Skyddet av barn, både utanför och på nätet, är en prioriterad fråga för unionen

Minst ett av fem barn blir utsatt för sexuellt våld under sin barndom³. I en global studie från 2021 konstaterades att fler än en av tre svarande hade ombetts att göra något med sexuell innebörd på nätet under sin barndom, och mer än hälften hade upplevt någon form av sexuella övergrepp mot barn på nätet⁴. Barn med funktionsnedsättning löper ännu större risk att utsättas för sexuellt våld: upp till 68 % av alla flickor och 30 % av alla pojkar med intellektuell funktionsnedsättning eller utvecklingsstörning kommer att utnyttjas sexuellt före sin 18-årsdag⁵. Material med sexuella övergrepp mot barn är ett resultat av fysiska sexuella övergrepp som har begåtts mot barn. Sådant material måste spåras och rapporteras för att förhindra att det produceras och sprids, och det är avgörande för att identifiera och hjälpa brottsoffren. Pandemin har lett till att barn utsätts för betydligt fler oönskade närmanden på nätet, inklusive kontaktsökning som har lett till sexuella övergrepp. Trots att sexuella övergrepp mot barn, sexuellt utnyttjande av barn och material med sexuella övergrepp mot barn är straffbart i hela EU tack vare direktivet om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn⁶, som antogs 2011, står det klart att EU i nuläget inte lyckas skydda barn från att falla offer för sexuella övergrepp och att den digitala miljön utgör en särskild utmaning.

Av denna anledning antog kommissionen den 24 juli 2020 EU:s strategi för en effektivare bekämpning av sexuella övergrepp mot barn⁷ som innehåller heltäckande insatser för att itu med den växande risken för sexuella övergrepp mot barn både på nätet och utanför nätet genom att förbättra förebyggandet, utredningarna och hjälpen till de som drabbas. Den inkluderar åtta initiativ för att inrätta en kraftfull rättslig ram för att skydda barn och främja en

¹ Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, [2012/C 326/02](#), 26.10.2012.

² FN:s allmänna kommentar nr 25 (2021) om barn i digitala miljöer.

³ [Kampanjen ETT av FEM](#), Europarådet, 2010–2015.

⁴ [Economist Impacts undersökning](#) bland mer än 5 000 ungdomar i åldern 18–20 år i 54 länder, som offentliggjordes i [Global Threat Assessment, WeProtect Global Alliance, 2021](#).

⁵ FN:s generalsekreterares särskilda representant för våld mot barn, [Children with Disabilities](#).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF.

⁷ [EU-strategi för en effektivare bekämpning av sexuella övergrepp mot barn](#), COM(2020) 607, 24.7.2020, s. 2.

samordnad strategi bland de många olika aktörer som arbetar med att skydda och ge stöd till barn. Dessa initiativ syftar till att identifiera lagstiftningsluckor och säkerställa att EU-lagstiftningen möjliggör ett effektivt svar, förstärker de brottsbekämpande insatserna på nationell nivå och EU-nivå, förbättrar EU-medlemsstaters möjligheter att skydda barn bättre genom förebyggande åtgärder, sporrar industrins insatser för att säkerställa skyddet av barn när de använder dess tjänster och förbättrar skyddet av barn globalt via flerpartssamarbete. Denna särskilda strategi åtföljs av andra kompletterande insatser. Den 24 mars 2021 antog Europeiska kommissionen sin övergripande EU-strategi för barnets rättigheter, i vilken förstärkta åtgärder för att skydda barn mot alla former av våld, inbegripet övergrepp på nätet, föreslås. Dessutom uppmanas företagen att fortsätta sitt arbete med att spåra, rapportera och avlägsna olagligt onlineinnehåll, även sexuella övergrepp mot barn på nätet, från sina plattformar och tjänster. Den föreslagna europeiska förklaringen om digitala rättigheter och principer för det digitala decenniet⁸ innehåller också ett åtagande om att skydda alla barn mot olagligt innehåll, utnyttjande, manipulation och övergrepp på nätet och förhindra att det digitala utrymmet används för att begå eller underlätta brott⁹.

I detta sammanhang spelar leverantörer av värdtjänster eller interpersonella kommunikationstjänster (*leverantörer*) en särskilt viktig roll. Det är mycket viktigt att leverantörerna agerar ansvarsfullt och aktsamt för att kunna säkerställa en säker, förutsägbar och betrodd onlinemiljö, och för att de grundläggande rättigheter som garanteras i stadgan ska kunna utövas. Spridningen av bilder och videoklipp av sexuella övergrepp mot barn, som har ökat dramatiskt i och med den digitala utvecklingen, tvingar brottsoffren att uppleva den orsakade skadan gång på gång samtidigt som gärningspersonerna genom dessa tjänster också har funnit nya vägar att ta kontakt med och utnyttja barn.

Vissa leverantörer använder sig frivilligt redan av teknik för att spåra, rapportera och avlägsna sexuella övergrepp mot barn på nätet från sina tjänster. De åtgärder som leverantörerna vidtar varierar emellertid kraftigt, och de allra flesta rapporter skickas in av en handfull leverantörer, och väldigt många vidtar inga åtgärder alls. Kvaliteten på och relevansen hos de rapporter som EU:s brottsbekämpande myndigheter mottar från leverantörerna varierar också påtagligt. Organisationer som *National Centre for Missing and Exploited Children* (NCMEC), som amerikanska leverantörer enligt landets lagstiftning är skyldiga att rapportera till när de blir medvetna om att det förekommer sexuella övergrepp mot barn på deras tjänster, tog emot mer än 21 miljoner rapporter 2020, varav över 1 miljon gällde EU:s medlemsstater. Den senaste rapporterade siffran för 2021 visar på en ytterligare ökning, som närmar sig 30 miljoner¹⁰.

De frivilliga åtgärderna räcker därmed inte för att ta itu med det faktum att onlinetjänster missbrukas i samband med sexuella övergrepp mot barn, även om en del leverantörer har lämnat viktiga bidrag. Som en följd har flera medlemsstater börjat ta fram och anta nationella regler för att bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet. Såsom framgår av den konsekvensbedömningsrapport som åtföljer detta förslag leder detta till att olika nationella krav utvecklas, vilket i sin tur leder till en ökad fragmentering av den digitala inre marknaden

⁸ Den föreslagna europeiska förklaringen om digitala rättigheter och principer för det digitala decenniet. [COM\(2022\) 28](#), 26.1.2022.

⁹ [EU:s strategi för barnets rättigheter](#), COM(2021) 142, 24.3.2021.

¹⁰ Den rapporterade siffran för 2021 på cirka 29,4 miljoner motsvarar en ökning med 35 % per år, skärmbild av EU CyberTiplines rapporter till [NCMEC](#), hämtad den 11 mars 2022.

för tjänster¹¹. Mot denna bakgrund är enhetliga unionsregler om spårning, rapportering och avlägsnande av sexuella övergrepp mot barn på nätet nödvändiga för att komplettera rättsakten om digitala tjänster, undanröja de befintliga hindren för den digitala inre marknaden och förhindra att material sprids¹². När man genom detta förslag tar itu med risken för fragmentering måste hänsyn tas till behovet av att garantera barns grundläggande rättigheter till omsorg och till skyddet av deras välfärd, psykiska hälsa och bästa intresse, samt stödja allmänhetens intresse i att effektivt förebygga, utreda och lagföra det allvarliga brott som sexuella övergrepp mot barn är.

För att ta itu med dessa utmaningar och bemöta uppmaningarna från rådet och Europaparlamentet är syftet med detta förslag därför att upprätta en tydlig och harmoniserad rättslig ram för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet. Målet är att ge leverantörerna rättssäkerhet när det gäller deras ansvar att bedöma och begränsa risker och att när så är nödvändigt spåra, rapportera och avlägsna sådana övergrepp från deras tjänster på ett sätt som överensstämmer med de grundläggande rättigheter som fastställs i stadgan och de allmänna principerna i EU-rätten. I kampen mot sexuella övergrepp mot barn i den form som förekommer nätet står viktiga rättigheter och intressen på spel på alla sidor. Det är därför särskilt viktigt att man säkerställer en rättvis balans mellan åtgärder för att skydda barn som har utsatts för sexuella övergrepp och deras grundläggande rättigheter och för att därmed uppnå viktiga mål av allmänt samhällsintresse, och andra användares och leverantörernas grundläggande rättigheter.

I detta förslag fastställs därför riktade åtgärder som står i proportion till risken för att en viss tjänst felaktigt används för sexuella övergrepp mot barn på nätet, tillsammans med stabila villkor och skyddsåtgärder. Syftet är också att se till att leverantörerna kan fullgöra sitt ansvar genom inrättandet av ett europeiskt centrum för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn (*EU-centrumet*) för att underlätta och stödja genomförandet av denna förordning och på så sätt bidra till att undanröja hindren för den inre marknaden, särskilt när det gäller leverantörernas skyldigheter enligt denna förordning att spåra sexuella övergrepp mot barn på nätet samt att rapportera och avlägsna material med sexuella övergrepp mot barn. I synnerhet kommer EU-centrumet att upprätta, underhålla och driva databaser med indikatorer för sexuella övergrepp mot barn på nätet som leverantörerna kommer att behöva använda för att fullgöra sina spårningsskyldigheter. Dessa databaser bör därför ha färdigställts innan förordningen börjar tillämpas. För att säkerställa detta har kommissionen redan ställt medel till medlemsstaternas förfogande för att hjälpa till med förberedelserna av dessa databaser. EU-centrumet bör också utföra vissa kompletterande uppgifter, såsom att bistå behöriga nationella myndigheter i utförandet av deras uppgifter enligt denna förordning och ge stöd till brottsoffer i anslutning till leverantörernas skyldigheter. Det bör också använda sin centrala ställning för att underlätta samarbete och utbyte av information och expertis, även för evidensbaserat beslutsfattande och förebyggande. Förebyggande åtgärder är en prioritering i kommissionens insatser för att bekämpa sexuella övergrepp mot barn.

¹¹ Detta illustreras av inrättandet av olika nya eller befintliga myndigheter som ansvarar för att övervaka och genomdriva olika skyldigheter som är tillämpliga på olika typer av tjänsteleverantörer och som begränsas av medlemsstaternas nationella lagar. Se avsnitt 3 i bilaga 5 till den konsekvensbedömningsrapport som åtföljer detta förslag för mer information.

¹² Se avsnitt 4, *Fragmentation of rules for digital services*, i [Business Journeys on the Single Market: Practical Obstacles and Barriers](#) (inte översatt till svenska), SWD(2020)54, 10.3.2020.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Genom detta förslag fullgörs åtagandena i EU:s strategi för en effektivare bekämpning av sexuella övergrepp mot barn genom att i synnerhet föreslå lagstiftning för att på ett effektivt sätt ta itu med sexuella övergrepp mot barn på nätet, bland annat genom att kräva att leverantörer spårar känt material med sexuella övergrepp mot barn, och för att inrätta ett europeiskt centrum för att förebygga och bekämpa sexualbrott mot barn. EU:s nuvarande rättsliga ram på detta område består av unionslagstiftningen om sexuella övergrepp mot barn, till exempel direktivet om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn och förordning (EU) 2021/1232 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn på nätet¹³, som gäller till och med den 3 augusti 2024 (*interimsförordningen*).

Genom att införa en skyldighet för leverantörer att spåra, rapportera, blockera och avlägsna material med sexuella övergrepp mot barn från sina tjänster blir det genom förslaget lättare att spåra, utreda och lagföra brott enligt direktivet om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn. Den föreslagna lagstiftningen kompletterar den nya europeiska strategin för ett bättre internet för barn¹⁴, som syftar till att säkerställa säkra digitala upplevelser för barn och främja digital egenmakt.

EU-centrumet bör ha ett nära samarbete med Europol. Centrumet kommer att ta emot rapporter från leverantörerna, kontrollera dem för att undvika att uppenbart falska positiva resultat rapporteras och vidarebefordra dem till Europol och nationella brottsbekämpande myndigheter. En företrädare för Europol kommer att ingå i EU-centrumets styrelse. En företrädare för EU-centrumet skulle i sin tur kunna ingå i Europols styrelse för att säkerställa ännu effektivare samarbete och samordning.

Den föreslagna lagstiftningen bidrar också till att uppnå målen i flera internationella rättsliga instrument. I detta sammanhang kan man särskilt framhålla Europarådets konvention om skydd för barn mot sexuell exploatering och sexuella övergrepp (*Lanzarote-konventionen*)¹⁵, som har ratificerats av alla EU:s medlemsstater och som fastställer minimikrav gällande materiell straffrätt, hjälp till brottsoffer och interventionsprogram, samt Europarådets konvention om it-relaterad brottslighet (*Budapestkonventionen*)¹⁶, som har ratificerats av nästan alla EU:s medlemsstater, i vilken det krävs att parterna fastställer att material med sexuella övergrepp mot barn är brottsligt.

¹³ Europaparlamentets och rådets [förordning \(EU\) 2021/1232](#) av den 14 juli 2021 om ett tillfälligt undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2002/58/EG vad gäller användning av teknik hos tillhandahållare av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster för behandling av personuppgifter och andra uppgifter i syfte att bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet (Text av betydelse för EES).
COM(2022) 212, 11.5.2022.

¹⁴ Europarådets konvention om skydd för barn mot sexuell exploatering och sexuella övergrepp, CETS nr 201, 25.10.1997.

¹⁶ Europarådets konvention om it-relaterad brottslighet, ETS nr 185, 23.11.2001.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget bygger på den allmänna dataskyddsförordningen (*dataskyddsförordningen*)¹⁷. I praktiken tenderar leverantörer att åberopa olika behandlingsgrunder i enlighet med dataskyddsförordningen för att behandla personuppgifter som de stöter på i samband med deras frivilliga spårning och rapportering av sexuella övergrepp mot barn på nätet. I förslaget fastställs ett system med riktade spårningsorder och villkoren för spårningen specificeras, vilket ger dessa åtgärder större rättssäkerhet. När det gäller sådan obligatorisk spårningsverksamhet som inbegriper behandling av personuppgifter fastställs i förslaget, särskilt när det gäller spårningsorder som utfärdas på grundval av denna, att grunden för denna behandling är artikel 6.1 c i dataskyddsförordningen, dvs. behandling av personuppgifter som är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som enligt unionsrätten eller medlemsstaternas lagstiftning åvilar den personuppgiftsansvarige.

Förslaget omfattar bland annat leverantörer som erbjuder interpersonella elektroniska kommunikationstjänster och därför omfattas av nationella bestämmelser om genomförande av direktivet om integritet och elektronisk kommunikation¹⁸ och den föreslagna översynen av detta direktiv som för närvarande pågår¹⁹. De åtgärder som anges i förslaget begränsar i vissa avseenden omfattningen för rättigheterna och skyldigheterna enligt de relevanta bestämmelserna i det direktivet, nämligen när det gäller verksamhet som är absolut nödvändig för att verkställa spårningsorder. I detta avseende inbegriper förslaget en analog tillämpning av artikel 15.1 i det direktivet.

Förslaget är också förenligt med e-handelsdirektivet och förslaget till rättsakten om digitala tjänster²⁰, där medlagstiftarna nyligen har nått en tillfällig politisk överenskommelse²¹. I förslaget fastställs i synnerhet specifika krav för att bekämpa särskilda former av olaglig verksamhet som bedrivs och olagligt innehåll som utbyts på nätet, tillsammans med en uppsättning skyddsåtgärder. På detta sätt kommer det att komplettera den allmänna ram som föreskrivs i rättsakten om digitala tjänster, när den väl har antagits. Förslaget bygger på den övergripande ramen i rättsakten om digitala tjänster och utgår från denna där så är möjligt och fastställer mer specifika regler där så behövs för att bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet. Vissa leverantörer kan till exempel omfattas av en mer allmän skyldighet att bedöma systemrisker i samband med användningen av deras tjänster inom ramen för rättsakten om digitala tjänster, samt av en kompletterande skyldighet att göra en särskild bedömning av riskerna för sexuella övergrepp mot barn på nätet i detta förslag. Dessa leverantörer kan bygga vidare på den mer allmänna riskbedömningen när de utför den mer specifika riskbedömningen, och i sin tur sådana kan specifika risker för barn som identifierats på deras

¹⁷ Europaparlamentets och rådets [förordning \(EU\) 2016/679](#) av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets [direktiv 2000/31/EG](#) av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets [direktiv 2002/58/EG](#) av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation).

²⁰ Förslag till kommissionens förordning om en inre marknad för digitala tjänster ([rättsakten om digitala tjänster](#)) och om ändring av direktiv 2000/31/EG, COM/2020/825 final, 15.12.2020.

²¹ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/IP_22_2545

tjänster i enlighet med den specifika riskbedömningen enligt detta förslag ligga till grund för mer allmänna begränsningsåtgärder som också används för att uppfylla skyldigheterna enligt rättsakten om digitala tjänster.

Genom direktivet om e-handel och rättsakten om digitala tjänster förbjuds medlemsstaterna att ålägga leverantörer av förmedlingstjänster allmänna skyldigheter att övervaka eller aktivt söka efter fakta eller omständigheter som tyder på olaglig verksamhet. Samtidigt som den exakta omfattningen av detta förbud som riktas till medlemsstaterna så småningom tydliggörs syftar den föreslagna förordningen till att uppfylla det underliggande kravet på att uppnå en rättvis balans mellan de olika motstridiga grundläggande rättigheter som står på spel och som ligger till grund för det förbudet, mot bakgrund av det specifika sammanhang som handlar om att bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet och betydelsen av det allmänintresse som står på spel. I förordningen säkerställs detta framför allt genom att man behandlar omfattningen för de skyldigheter som åläggs leverantörer som befinner sig i riskzonen och genom att fastställa en uppsättning tydliga och noggrant balanserade regler och skyddsåtgärder, bland annat i form av en tydlig definition av de mål som eftersträvas, vilken typ av material och verksamheter som berörs, ett riskbaserat tillvägagångssätt, de relevanta skyldigheternas omfattning och karaktär, regler om prövning och relevanta tillsyns- och öppenhetsmekanismer. Den innehåller också kraftfulla åtgärder för att underlätta och stödja genomförandet och därmed minska bördan för tjänsteleverantörerna.

Genom att uppfylla sina huvudmål hjälper förslaget även brottsoffren. Den föreslagna förordningen är därför förenlig med direktivet om brottsoffers rättigheter som ett övergripande instrument för att förbättra brottsoffrens åtnjutande av sina rättigheter²².

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för att stödja åtgärder på detta område är artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*). I artikeln föreskrivs att åtgärder ska fastställas för att säkerställa den inre marknadens funktion. Artikel 114 är en lämplig rättslig grund för en förordning som syftar till att harmonisera kraven för leverantörer av relevanta onlinetjänster på den digitala inre marknaden. Som nämnts ovan har hinder för den digitala inre marknaden för tjänster börjat växa fram efter det att vissa medlemsstater infört olika nationella regler för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet.

Syftet med den föreslagna förordningen är att få bukt med de befintliga skillnaderna och förhindra att framtida hinder uppstår till följd av en vidareutveckling av sådana nationella bestämmelser. Med tanke på den gränsöverskridande karaktären hos tillhandahållandet av onlinetjänster skulle en avsaknad av EU-åtgärder som lämnar utrymme för ett regelverk som

²² Europaparlamentets och rådets [direktiv 2012/29/EU](#) av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF.

är splittrat längs ländernas gränser leda till bördor för leverantörerna, som då måste följa olika uppsättningar av nationella regler, och ge upphov till ojämlika villkor för leverantörer i hela EU liksom eventuella kryphål.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Enligt subsidiaritetsprincipen får EU-åtgärder endast vidtas om de planerade målen inte kan uppnås enbart av medlemsstaterna, utan kan uppnås bättre på unionsnivå.

Målet att säkerställa lika villkor för leverantörer på den digitala inre marknaden och samtidigt vidta åtgärder för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet kan inte uppnås enbart av medlemsstaterna. Som tidigare nämnts har medlemsstaterna börjat kräva av leverantörer att de ska ta itu med sexuella övergrepp mot barn på internet. Även de medlemsstater som ännu inte har infört sådana krav överväger i allt högre grad att vidta nationella åtgärder för detta ändamål. De leverantörer som omfattas är dock normalt sett verksamma över gränserna, ofta på EU-nivå, eller kan vilja vara det. Nationella krav på att sådana marknadsaktörer ska ta itu med sexuella övergrepp mot barn på nätet förvärrar dock fragmenteringen på den digitala inre marknaden och medför betydande efterlevnadskostnader för leverantörerna, samtidigt som de inte är tillräckligt effektiva på grund av de berörda tjänsternas gränsöverskridande karaktär.

Det är endast åtgärder på EU-nivå som kan uppnå målet att undanröja hinder för de berörda tjänsterna på den digitala inre marknaden, öka rättssäkerheten för leverantörer och minska efterlevnadskostnaderna, samtidigt som man ser till att de krav som ställs på marknadsaktörer för att ta itu med sexuella övergrepp mot barn på nätet är effektiva i och med att de tillämpas på ett enhetligt sätt över gränserna i hela EU. EU-åtgärder är därför nödvändiga för att uppnå föreslagna förordningens mål och förordningen ger ett betydande mervärde jämfört med nationella åtgärder.

- **Proportionalitetsprincipen**

Syftet med detta förslag är att undanröja befintliga hinder för tillhandahållandet av relevanta tjänster på den digitala inre marknaden och förhindra att ytterligare hinder uppstår. Förslaget möjliggör samtidigt en effektiv kamp mot sexuella övergrepp mot barn på nätet där alla berörda parter grundläggande rättigheter enligt EU-lagstiftningen respekteras till fullo. För att uppnå detta mål införs genom förslaget snävt inriktade och enhetliga krav på riskbedömning och riskbegränsning, vid behov kompletterade med order om spårning, rapportering och avlägsnande av innehåll som inbegriper sexuella övergrepp mot barn. Dessa skyldigheter är tillämpliga på relevanta leverantörer som erbjuder tjänster på den digitala inre marknaden oavsett var de har sitt huvudsakliga etableringsställe.

De föreslagna reglerna är endast tillämpliga på leverantörer av vissa typer av onlinetjänster som har visat sig vara sårbara för missbruk med målet att sprida material med sexuella övergrepp mot barn eller kontaktsökning med barn (s.k. grooming), främst på grund av deras tekniska egenskaper eller ålderssammansättningen hos deras typiska användarbas.

Tillämpningsområdet för skyldigheterna är begränsat till vad som är absolut nödvändigt för att uppnå de mål som anges ovan. Skyldigheterna åtföljs av åtgärder för att minimera bördan för dessa leverantörer samt av en rad skyddsåtgärder för att se till att de grundläggande rättigheterna påverkas så lite som möjligt, särskilt rätten till privatliv för användarna av tjänsterna.

För att minska antalet falska positiva resultat och förhindra felaktig rapportering till brottsbekämpande myndigheter, och för att bland annat minimera den administrativa och ekonomiska bördan som åläggs leverantörerna, inrättas genom förslaget EU-centrumet som en viktig förmedlare för att underlätta genomförandet av de skyldigheter som leverantörerna åläggs. EU-centrumet bör bland annat underlätta leverantörernas tillgång till tillförlitlig spårningsteknik, tillgängliggöra indikatorer som inrättas baserat på sexuella övergrepp mot barn på nätet som har verifierats av domstolar eller oberoende administrativa myndigheter i medlemsstaterna för spårningsändamål, på begäran tillhandahålla visst stöd i samband med riskbedömningar och tillhandahålla stöd i kommunikationen med relevanta nationella myndigheter.

Slutligen innehåller den föreslagna förordningen skyddsåtgärder för att säkerställa att den teknik som används för spårning, rapportering och avlägsnande av sexuella övergrepp mot barn på nätet för att följa en spårningsorder inkräktar på privatlivet så lite som möjligt och är i linje med den senaste tekniska utvecklingen inom branschen, och att leverantörerna utför alla nödvändiga granskningar på anonym grund och att åtgärder endast vidtas för att identifiera en användare om potentiella sexuella övergrepp mot barn på nätet uppdagas. Detta garanterar den grundläggande rätten till ett effektivt rättsmedel i alla steg av de relevanta verksamheterna, från spårning till avlägsnande, och begränsar bevarandet av avlägsnat material och relaterade uppgifter till vad som är absolut nödvändigt för vissa angivna ändamål. Genom den föreslagna förordningen begränsas därmed intrången i användarnas rätt till skydd av personuppgifter och deras rätt till konfidentiell behandling av kommunikation till vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa att förordningens mål uppnås, dvs. att fastställa harmoniserade regler för att på ett effektivt sätt förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet på den inre marknaden.

- **Val av instrument**

Artikel 114 i EUF-fördraget ger unionens lagstiftare möjlighet att anta förordningar och direktiv. Eftersom förslaget syftar till att införa enhetliga skyldigheter för leverantörer, som vanligtvis erbjuder sina tjänster i fler än en medlemsstat eller kan vilja göra det, skulle ett direktiv som lämnar utrymme för att införliva EU-reglerna på olika sätt i olika länder inte vara lämpligt för att uppnå de relevanta målen. Olika nationella regler som införlivar de krav som ställs på leverantörer genom detta instrument skulle leda till att de hinder för den digitala inre marknaden för tjänster som detta initiativ syftar till att undanröja lever kvar eller återinförs.

Till skillnad från ett direktiv säkerställer en förordning att samma skyldigheter införs på ett enhetligt sätt i hela EU. En förordning är också direkt tillämplig, ger klarhet och större rättssäkerhet och undviker att införlivas i medlemsstaterna på olika sätt. Av dessa skäl är en förordning det lämpligaste instrumentet för att uppnå detta initiativs mål. Med tanke på

utgångsdatumet för interimsförordningen finns det dessutom i detta fall inte tillräckligt med tid för att anta ett direktiv och sedan införliva reglerna i detta på nationell nivå.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Samråd med berörda parter

Kommissionen samrådde med berörda parter under två års tid för att identifiera problem och handlingsvägar i kampen mot sexuella övergrepp mot barn, både på nätet och utanför nätet. Detta gjordes genom olika slags undersökningar, från öppna offentliga samråd till riktade frågeformulär brottsbekämpande myndigheter. En mängd olika möten i expertgrupper och bilaterala möten anordnades mellan kommissionen och relevanta berörda parter för att diskutera de potentiella effekterna av lagstiftning på detta område, och kommissionen deltog i relevanta workshoppar, konferenser och evenemang om barns rättigheter.

Kommissionen offentliggjorde en inledande konsekvensbedömning i december 2020 i syfte att informera medborgare och intressenter om det planerade initiativet och söka inledande återkoppling. Denna återkoppling visade att målet att ta itu med sexuella övergrepp mot barn på nätet har ett starkt stöd. Även om det potentiella centrumets helhetsstrategi och de förväntade förbättringarna när det gäller klarhet angående rättsläget välkomnades uttryckte vissa berörda parter i branschen farhågor om konsekvenserna av den obligatoriska spåringen och rapporteringen av sexuella övergrepp mot barn på nätet.

Kommissionen genomförde ett öppet offentligt samråd 2021. Syftet med samrådet var att samla in synpunkter från ett brett spektrum av berörda parter, såsom offentliga myndigheter och privata medborgare, branschen och det civila samhället. Trots kommissionens ansträngningar för att säkerställa en balanserad fördelning av svaren togs en betydande andel av bidragen emot från privatpersoner i Tyskland, som enbart behandlade krypteringsfrågan. Bortsett från detta rörde bidragen från offentliga myndigheter, branschen och det civila samhället främst krav på bättre samarbete och samordning samt på tillräckliga resurser och expertis för att bemöta de allt större mängderna olagligt innehåll. I samtliga grupper uttrycktes också ett brett stöd för att snabbt ta ner rapporterat material med sexuella övergrepp mot barn, för åtgärder för att minska ”gromning” (kontaktsökning med barn) på nätet och för att förbättra de förebyggande insatserna och hjälpen till brottsoffren.

När det gäller möjligheten att införa rättsliga skyldigheter för leverantörerna att spåra och rapportera olika typer av sexuella övergrepp mot barn på nätet på deras tjänster visade samrådet på ett starkt stöd från brottsbekämpande myndigheter och organisationer som arbetar med barns rättigheter, medan integritetsivrare och privatpersoner framför allt invände mot skyldigheterna.

- **Insamling och användning av expertis**

Svaren på de riktade frågeformulären till brottsbekämpande myndigheter i medlemsstaterna visade att rapporter från amerikanska leverantörer i nuläget är en av de viktigaste källorna till rapporterna om sexuella övergrepp mot barn. Kvaliteten på och relevansen hos dessa rapporter varierar dock, och det konstateras ibland att vissa rapporter inte utgör sexuella övergrepp mot barn på nätet enligt tillämplig nationell lagstiftning.

I dessa enkäter identifierades också de faktorer som är nödvändiga för att säkerställa att en rapport är ”användbar”, dvs. att den är av tillräcklig kvalitet och tillräckligt relevant för att den berörda brottsbekämpande myndigheten ska kunna vidta åtgärder. Det är därför som harmoniserade rapporter på EU-nivå, som förmedlas av EU-centrumet, skulle vara den bästa strategin för att maximera användningen av expertis för att bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet.

- **Konsekvensbedömning**

Efter ett första negativt yttrande från nämnden för lagstiftningskontroll om konsekvensbedömningen avgav nämnden i februari 2022 ett positivt yttrande om konsekvensbedömningen, med reservationer, och lade fram olika förslag till förbättringar. Konsekvensbedömningsrapporten reviderades ytterligare med hänsyn tagen till relevant återkoppling, särskilt genom att förtydliga beskrivningarna av de åtgärder som vidtas för att säkerställa överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna och med förbudet mot allmänna övervakningsskyldigheter och genom att tillhandahålla mer utförliga beskrivningar av alternativen. I den slutliga konsekvensbedömningsrapporten undersöktes och jämfördes flera alternativ när det gäller sexuella övergrepp mot barn på nätet och det möjliga inrättandet av ett EU-centrum för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn.

Konsekvensbedömningen visar att enbart frivilliga åtgärder mot sexuella övergrepp mot barn på nätet har visat sig vara otillräckliga eftersom de bara vidtas av ett fåtal leverantörer och med tanke på de avsevärda utmaningar som har visat sig inom ramen för det privata och offentliga samarbetet på detta område, samt på de svårigheter som medlemsstaterna står inför när det gäller att förebygga fenomenet och garantera en tillräcklig nivå av hjälp till brottsoffren. Denna situation har lett till att olika uppsättningar åtgärder för att bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet har antagits i olika medlemsstater. I avsaknad av unionsåtgärder kan man förvänta sig att den rättsliga fragmenteringen förvärras i takt med att medlemsstaterna inför ytterligare åtgärder för att ta itu med problemet på nationell nivå, vilket skapar hinder för det gränsöverskridande tillhandahållandet av tjänster på den digitala inre marknaden.

Eftersom situationen måste åtgärdas och för att säkerställa att den digitala inre marknaden för tjänster fungerar väl samtidigt som man förbättrar mekanismerna för förebyggande, spårning, rapportering och avlägsnande av sexuella övergrepp mot barn på nätet och säkerställer lämpligt skydd och stöd till brottsoffer, ansågs det nödvändigt att vidta åtgärder på EU-nivå.

Fem huvudsakliga alternativ övervägdes utöver grundscenariot, med gradvis större effektivitet i fråga om att uppnå de mål som anges i konsekvensbedömningen och det övergripande politiska målet att säkerställa en väl fungerande digital inre marknad för tjänster, samtidigt som man säkerställer att sexuella övergrepp mot barn på nätet spåras, rapporteras och undanröjs i hela unionen, vilket indirekt förbättrar förebyggandet, underlättar utredningarna och garanterar tillräckligt hjälp till brottsoffren.

Alla alternativ var inriktade på målet att säkerställa spårning, avlägsnande och rapportering av sedan tidigare känt och nytt material med sexuella övergrepp mot barn och grooming (materiellt tillämpningsområde) av relevanta leverantörer av onlinetjänster (personligt tillämpningsområde) som är etablerade i EU och i tredjeländer – i den mån de erbjuder sina tjänster i unionen (geografiskt tillämpningsområde).

De viktigaste skillnaderna mellan de fem alternativen rör omfattningen av leverantörernas skyldigheter och EU-centrumets roll och form. Alternativ A skulle bestå av icke-lagstiftande, praktiska åtgärder för att förbättra förebyggandet, spårningen och rapporteringen av sexuella övergrepp mot barn på nätet och hjälpen till brottsoffren. Dessa inbegriper praktiska åtgärder för att förbättra leverantörernas genomförande av frivilliga åtgärder, liksom effektiviteten hos dessa, när det gäller att spåra och rapportera missbruk, samt inrättandet av ett europeiskt centrum för förebyggande och hjälp till brottsoffer i form av en samordningscentral som förvaltas av kommissionen.

Genom alternativ B fastställs en uttrycklig rättslig grund för frivillig spårning av sexuella övergrepp mot barn på nätet, följt av obligatorisk rapportering och avlägsnande. Inom ramen för alternativ B skulle EU-centrumet få i uppdrag att underlätta spårningen, rapporteringen och avlägsnandet och bli en väsentlig del av lagstiftningen. Det skulle fungera som ett viktigt skydd för tjänsteleverantörerna och som en kontrollmekanism för att bidra till att säkerställa ett effektivt genomförande av förslaget. Efter att ha granskat flera alternativ om vilken form som EU-centrumet skulle kunna ta kom man i konsekvensbedömningen fram till att behovet av det oberoende, de egna medel, den synlighet, den personal och den expertis som behövs för att utföra de relevanta uppgifterna bäst skulle tillgodoses genom att inrätta EU-centrumet som en decentraliserad EU-byrå. Denna slutsats bekräftades och förstärktes i förhållande till alternativen C–E, som utgår från en stegvis strategi och bygger på varandra.

Alternativ C och D skulle, samtidigt som de bygger på alternativ B, införa rättsliga skyldigheter för leverantörer att spåra vissa typer av sexuella övergrepp mot barn på nätet på deras tjänster. Genom alternativ C skulle det krävas att leverantörer spårar känt material med sexuella övergrepp mot barn, dvs. kopior av material som tidigare, på ett tillförlitligt sätt, har verifierats utgöra sådant material. Alternativ D skulle kräva att leverantörerna inte bara spårar ”känt” material med sexuella övergrepp mot barn (material som har bekräftats utgöra material med sexuella övergrepp mot barn), utan även ”nytt” material med sexuella övergrepp mot barn (material som potentiellt utgör material med sexuella övergrepp mot barn, men som – ännu – inte har bekräftats utgöra sådant av en myndighet).

Det alternativ som behölls (alternativ E) bygger på alternativ D, och det krävs här att leverantörerna även spårar grooming vid sidan av känt och nytt material med sexuella övergrepp mot barn.

I konsekvensbedömningsrapporten konstaterades det att alternativ E var det rekommenderade alternativet av flera skäl. Skyldigheter att spåra sexuella övergrepp mot barn på nätet är att föredra framför att vara beroende av att leverantörer vidtar frivilliga åtgärder (alternativ A och B), inte bara därför att dessa åtgärder hittills har visat sig vara otillräckliga för att bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet på ett effektivt sätt, utan också eftersom det bara är enhetliga krav på unionsnivå som är lämpliga för att uppnå målet att undvika att den digitala inre marknaden för tjänster fragmenteras. Därför övergavs alternativ A och B.

De positiva konsekvenserna för en väl fungerande digital inre marknad för tjänster och kampen mot sexuella övergrepp mot barn på nätet ökar successivt i linje med de ökande skyldigheter som skulle införas enligt varje alternativ. En skyldighet att spåra känt material med sexuella övergrepp mot barn (alternativ C) skulle bidra till att minska den fortsatta spridningen av känt material, men en sådan skyldighet skulle endast ha en begränsad inverkan på målet att förhindra övergrepp och tillhandahålla hjälp de som utsätts för övergrepp i nuläget, med tanke på att det material som omfattas av en sådan skyldighet kan ha varit i omlopp i flera år. En skyldighet att spåra både känt och nytt material med sexuella övergrepp mot barn (alternativ D) skulle göra det möjligt att identifiera och rädda offer från pågående övergrepp, och detta skulle ske baseras på enhetliga kriterier som fastställs på EU-nivå, vilket skulle förhindra att olika nationella åtgärder vidtas i denna fråga. Obligatorisk spårning av även grooming (alternativ E) skulle gå längre och skapa de bästa förutsättningarna för att förhindra övergrepp som är på väg att inträffa och garantera lika villkor på den digitala inre marknaden för tjänster.

Alternativ E ansågs därför vara det alternativ som bäst kan uppnå det politiska målet på ett effektivt och proportionerligt sätt samtidigt som proportionalitet säkerställs genom att strikta gränser och skyddsåtgärder införs, särskilt för att säkerställa den balans som erfordras mellan de grundläggande rättigheterna. Vid sidan av den positiva samhällspåverkan som beskrivs ovan förväntas det rekommenderade alternativet innebära ekonomiska konsekvenser för de berörda leverantörerna på grund av de kostnader som följer av fullgörandet av deras skyldigheter, liksom för brottsbekämpande myndigheter och andra behöriga nationella myndigheter på grund av den ökade mängden rapporter om potentiella sexuella övergrepp mot barn på nätet. Dessa kostnader minskas så mycket som möjligt genom tillhandahållande av visst stöd från EU-centrumet.

Inrättandet av centrumet förväntas i sin tur också medföra engångskostnader och löpande kostnader. Kvantitativa uppskattningar av kostnaderna och fördelarna för vart och ett av alternativen bedömdes i konsekvensbedömningen i jämförelsesyfte. Det rekommenderade alternativet konstaterades leda till de största sammantagna fördelarna tack vare den resulterande förbättringen av den digitala inre marknadens funktion och de minskade samhällskostnader som hör ihop med sexuella övergrepp mot barn på nätet.

För att göra det möjligt för EU-centrumet att uppnå alla sina mål är det av avgörande betydelse att EU-centrumet etableras på samma plats som dess närmaste partner, Europol. Samarbetet mellan EU-centrumet och Europol kommer att gynnas av att byråerna är belägna i samma stad, vilket ger dem förbättrade möjligheter till datautbyte och större möjligheter att inrätta ett kunskapscenter för att bekämpa material med sexuella övergrepp mot barn genom att locka till sig specialiserad personal och/eller externa experter. Denna personal kommer också att ha fler karriärmöjligheter utan att behöva byta stad. Detta skulle också göra det

möjligt för EU-centrumet att, samtidigt som det är en oberoende enhet, förlita sig på Europols stödtjänster (personaltjänster, it, inklusive it-säkerhet, byggnader, kommunikation). Det är mer kostnadseffektivt att dela sådana stödtjänster, och detta säkerställer en mer professionell tjänst än om de skulle inrättas från grunden för den relativt småskaliga enhet som EU-centrumet kommer att vara.

I konsekvensbedömningen analyserades den relevanta inverkan i detalj, dvs. den sociala inverkan, den ekonomiska inverkan och inverkan på de grundläggande rättigheterna. I konsekvensbedömningen tog man också hänsyn till inverkan på konkurrenskraften och små och medelstora företag. Förordningen införlivar vissa av de åtgärder som nämns i konsekvensbedömningen när det gäller små och medelstora företag. Dessa inbegriper i synnerhet att de behöriga nationella myndigheterna måste ta hänsyn till leverantörens storlek och ekonomiska och tekniska kapacitet i samband med genomförandet av förordningen, bland annat när det gäller riskbedömningen, spåringsskyldigheterna och påföljderna, liksom möjligheten för små och medelstora företag att utan kostnad kunna begära stöd från EU-centrumet för utförandet av riskbedömningen.

I konsekvensbedömningen beaktades också överensstämmelsen med klimatlagstiftningen, principen om att inte orsaka betydande skada och principen om digitalt som standard. I denna analyserades även tillämpningen av principen ”en in, en ut”, enligt vilken varje lagstiftningsförslag som skapar nya bördor bör befria människor och företag från en motsvarande befintlig börda på EU-nivå på samma politikområde, liksom inverkan med avseende på FN:s mål för hållbar utveckling, där mål 5.2 (avskaffa alla former av våld mot kvinnor) och mål 16.2 (eliminera övergrepp, utnyttjande, människohandel och alla former av våld eller tortyr mot barn) är särskilt viktiga för denna förordning.

• Grundläggande rättigheter

I enlighet med artikel 52.1 i stadgan ska varje begränsning i utövandet av de rättigheter och friheter som erkänns i denna stadga vara föreskriven i lag och förenlig med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter och friheter. Begränsningar får, med beaktande av proportionalitetsprincipen, endast göras om de är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter.

Förslaget syftar till att harmonisera de regler som gäller för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn, vilket är ett särskilt allvarligt brott²³. Förslaget syftar därför till att uppnå ett mål av allmänt samhällsintresse i den mening som avses i artikel 52.1 i stadgan²⁴. Dessutom syftar förslaget till att skydda andras rättigheter, nämligen barnens rättigheter. Detta gäller särskilt deras grundläggande rättigheter till mänsklig värdighet och till personlig integritet, förbudet mot omänsklig eller förnedrande behandling samt barnets

²³ Material med sexuella övergrepp mot barn är också den enda typ av olagligt innehåll som det är olagligt att ens inneha.

²⁴ Se t.ex. domstolens dom i *Digital Rights Ireland*, förenade målen C-293/12 och C-594/12, [förenade målen C-511/18, C-512/18 och C-520/18](#), punkt 42.

rättigheter²⁵. I förslaget tas det hänsyn till att barnets bästa ska komma i främsta rummet vid alla åtgärder som rör barn, oavsett om de vidtas av offentliga myndigheter eller privata institutioner. De typer av sexuella övergrepp mot barn som det rör sig om här – framför allt utbyta fotografier eller videoklipp som visar sådana övergrepp – kan också påverka barns rätt till respekt för privatlivet och familjelivet och till skyddet av deras personuppgifter²⁶. När det gäller att bekämpa brott mot minderåriga har EU-domstolen noterat att åtminstone några av de nämnda grundläggande rättigheterna kan ge upphov till positiva skyldigheter för de berörda offentliga myndigheterna, bland annat EU-lagstiftaren, som kräver att de antar rättsliga åtgärder för att skydda rättigheterna i fråga²⁷.

Samtidigt påverkar åtgärderna i förslaget i första hand utövandet av de **grundläggande rättigheterna för användarna** av tjänsterna i fråga. Dessa rättigheter omfattar i synnerhet de grundläggande rättigheterna till respekten för privatlivet (bland annat att all kommunikation är konfidentiell, som en del av den mer allmänna rätten till respekt för privatlivet och familjelivet), skyddet av personuppgifter samt yttrande- och informationsfriheten²⁸. Även om dessa rättigheter är mycket viktiga är det ingen av dem som måste skyddas till varje pris, utan de måste beaktas i förhållande till deras funktion i samhället²⁹. Såsom anges ovan tillåts i artikel 52.1 i stadgan att vissa begränsningar införs i fråga om utövandet av dessa rättigheter, på de villkor som anges i den bestämmelsen.

Dessutom påverkas även **näringsfriheten** för de leverantörer som omfattas av förslaget³⁰. I stort sett hindrar denna grundläggande rättighet ekonomiska aktörer från att betungas av alltför stora bördor. Detta inbegriper friheten att välja vem man vill göra affärer med och avtalsfriheten. Denna rättighet är dock inte heller absolut, utan tillåter en mängd olika ingripanden som kan begränsa utövandet av ekonomiska verksamheter i allmänhetens samhällsintresse³¹. Förslaget syftar därför till att uppnå ovannämnda mål av allmänt samhällsintresse och att skydda barnens grundläggande rättigheter samtidigt som proportionalitet säkerställs och en rättvis balans uppnås mellan alla berörda parter grundläggande rättigheter. I detta syfte innehåller förslaget en rad begränsningar och skyddsåtgärder som skiljer sig åt beroende på typen av och nivån på den begränsning som gäller för utövandet av de berörda grundläggande rättigheterna.

Framför allt innebär kravet på att spåra sexuella övergrepp mot barn på nätet på både ”offentliga” och ”privata” tjänster, inklusive interpersonella kommunikationstjänster, olika nivåer av intrång i användarnas grundläggande rättigheter. När det gäller material som är tillgängligt för allmänheten, även om intrång görs, är inverkan, särskilt på rätten till privatliv, i allmänhet mindre med tanke på dessa tjänsters roll som ”virtuella offentliga utrymmen” för uttryck och ekonomiska transaktioner. Rätten till privatliv i samband med privat kommunikation påverkas däremot i större utsträckning.

²⁵ Artiklarna 1, 3, 4 respektive 24 i [stadgan](#).

²⁶ Artiklarna 7 respektive 8 i [stadgan](#).

²⁷ Se i synnerhet domstolens dom i, [La Quadrature du Net](#), förenade målen C-511/18, C-512/18 och C-520/18, punkt 126.

²⁸ Artiklarna 7, 8 respektive 11 i [stadgan](#).

²⁹ Se t.ex. domstolens dom i [förenade målen C-511/18, C-512/18 och C-520/18](#), punkt 120.

³⁰ Artikel 16 i [stadgan](#).

³¹ Se t.ex. domstolens dom i [Sky Österreich](#), mål C-283/11, punkterna 45–46.

Dessutom kan ett eventuellt eller faktiskt avlägsnande av användarnas material, särskilt felaktigt avlägsnande (när man felaktigt antar att det rör sig om material med sexuella övergrepp mot barn), potentiellt påverka användarnas grundläggande rättigheter i hög grad, särskilt yttrande- och informationsfriheten. Samtidigt kan material med sexuella övergrepp mot barn på nätet som inte spåras och avlägsnas påverka barnens grundläggande rättigheter mycket negativt, genom att barnen och samhället som helhet skadas. Andra faktorer som ska beaktas i detta avseende är typen av material från användarna i fråga (text, fotografier, videoklipp), den berörda teknikens tillförlitlighet samt totalförbudet mot att utbyta material med sexuella övergrepp mot barn (som i princip inte omfattas av några undantag, oberoende av sammanhanget).

Till följd av de åtgärder som tvingar leverantörerna att spåra och rapportera känt och nytt material med sexuella övergrepp mot barn skulle förslaget medföra avsevärda positiva konsekvenser för de grundläggande rättigheterna för de brottsoffer vars bilder cirkulerar på internet, särskilt för deras rätt till respekt för privatlivet och familjelivet, rätten till skydd av personuppgifter och rätten till personlig integritet.

Dessa åtgärder skulle avsevärt minska de kränkningar av brottsoffrens rättigheter som sker när material sprids som visar hur de utsätts för övergrepp. Dessa skyldigheter, särskilt kravet på att spåra nytt material med sexuella övergrepp mot barn och ”gromning”, kommer att leda till att nya brottsoffer identifieras och göra det möjligt att rädda dem från pågående övergrepp, med betydande positiva följder för deras rättigheter och samhället i stort. Tillhandahållandet av en tydlig rättslig grund för obligatorisk spårning och rapportering av ”gromning” skulle också påverka dessa rättigheter positivt. Fler och mer effektiva förebyggande insatser kommer också att minska förekomsten av sexualbrott mot barn genom man stödjer barnens rättigheter och förhindrar att de drabbas. Åtgärder för att hjälpa brottsoffer att ta bort bilder och videoklipp som visar dem skulle trygga deras rätt till skydd av privatlivet och familjelivet (integritet) och av deras personuppgifter.

Som nämnts kommer man genom att ålägga leverantörer skyldigheter påverka deras rätt till näringsfrihet, vilket i princip kan motiveras med tanke på det mål som eftersträvas, även med hänsyn tagen till den roll som deras tjänster spelar i samband med övergreppen. Konsekvenserna för leverantörernas rättigheter måste dock begränsas i största möjliga utsträckning för att säkerställa att de inte går längre än vad som är absolut nödvändigt. Detta skulle till exempel säkerställas genom att tillhandahålla vissa former av stöd till leverantörer för genomförandet av de skyldigheter som införs, bland annat genom åtkomst till tillförlitliga uppsättningar indikatorer på sexuella övergrepp mot barn på nätet som i sin tur gör det möjligt att använda tillförlitlig automatiserad spårningsteknik och kostnadsfri automatiserad spårningsteknik, vilket minskar bördan för dem. Dessutom drar leverantörerna fördel av att omfattas av en enda uppsättning tydliga och enhetliga regler.

Behandlingen av användarnas personuppgifter i syfte att spåra, rapportera och avlägsna material med sexuella övergrepp mot barn på nätet påverkar användarnas rättigheter i stor utsträckning och kan endast motiveras med tanke på vikten av att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet. Därför kan beslutet om huruvida dessa verksamheter ska bedrivas i princip inte överlåtas till leverantörerna, utan det är snarare lagstiftaren som måste besluta om detta. Alla skyldigheter måste dock vara mycket snäva, både när det gäller deras personliga och materiella tillämpningsområde, och åtföljas av lämpliga skyddsåtgärder

för att inte påverka rättigheternas kärna och vara proportionerliga. I detta förslag fastställs därför regler som motsvarar dessa krav, med begränsningar och skyddsåtgärder som skiljer sig åt beroende på den potentiella inverkan på de grundläggande rättigheterna som står på spel, och som i allmänhet ökar beroende på vilka typer av tjänster det rör sig om och huruvida åtgärderna syftar till att spåra spridning av känt material med sexuella övergrepp mot barn, spridning av nytt material med sexuella övergrepp mot barn eller kontaktsökning med barn ("gromning").

Som nämnts skulle spårning av "gromning" ha en positiv inverkan på de potentiella brottsoffrens grundläggande rättigheter, särskilt genom att bidra till att förebygga övergrepp – om åtgärder snabbt vidtas kan man till och med hindra att barn skadas. Samtidigt är spårningen i allmänhet den process som inkräktar mest på användarna (jämfört med spårningen av spridningen av känt och nytt material med sexuella övergrepp mot barn), eftersom den kräver automatisk genomsökning av text i interpersonell kommunikation. I detta avseende är det viktigt att komma ihåg att sådan genomsökning ofta är det enda möjliga sättet att spåra sådant material och att den teknik som används inte "förstår" innehållet i kommunikationen, utan snarare letar efter kända, i förväg identifierade mönster som tyder på potentiell gromning. Spårningstekniken har också redan blivit mycket tillförlitlig³², även om mänsklig tillsyn och granskning fortfarande är nödvändig, och indikatorerna för gromning blir allt mer tillförlitliga med tiden i takt med att algoritmerna tränas.

Trots detta är intrången ändå mycket känsliga. Även om betydande begränsningar och skyddsåtgärder redan tillämpas för att spåra känt material med sexuella övergrepp mot barn är de mer restriktiva för nytt material med sexuella övergrepp mot barn och särskilt när det gäller att spåra "gromning". Dessa inbegriper anpassade kriterier för utfärdande av spårningsorder, en mer begränsad tillämpningsperiod för dessa order och skärpta rapporteringskrav under den perioden. I förslaget fastställs dessutom robusta tillsynsmekanismer, vilket omfattar krav på oberoende och befogenheter för de nationella myndigheter som ansvarar för att utfärda ordena och övervaka verkställandet av dessa, samt en stödjande och rådgivande roll för EU-centrumet. EU-centrumet bidrar också genom att tillhandahålla inte bara korrekta och tillförlitliga indikatorer, utan också lämplig teknik för leverantörer, och genom att bedöma de rapporter om potentiella sexuella övergrepp mot barn på nätet som skickas in av leverantörer. På detta sätt hjälper detta EU-centrumet till att minimera risken för felaktig spårning och rapportering. Dessutom vidtas olika åtgärder för att säkerställa effektiv prövning för både leverantörer och användare.

Även om den är annorlunda till sin natur och i allmänhet är mindre inkräktande påverkar den nyligen inrättade befogenheten att utfärda avlägsnandeorder med avseende på känt material med sexuella övergrepp mot barn också de grundläggande rättigheterna, särskilt de berörda användarnas rätt till yttrande- och informationsfrihet. Även i detta avseende föreskrivs en rad begränsningar och skyddsåtgärder, som sträcker sig från att fastställa tydliga och standardiserade regler till att säkerställa prövning, och från att garantera de utfärdande myndigheternas oberoende till öppenhet och effektiv tillsyn.

³² Microsoft rapporterar till exempel att dess verktyg för spårning av gromning är tillförlitligt till 88 %, vilket innebär att av de 100 konversationer som flaggats som möjlig brottslig kontaktsökning med barn kan 12 uteslutas vid granskning och kommer inte att rapporteras till de brottsbekämpande myndigheterna. Se bilaga 8 till konsekvensbedömningen.

Alla hänvisningar i den föreslagna förordningen till grundläggande rättigheter ska förstås som att de enbart hänvisar till de grundläggande rättigheter som erkänns enligt EU-lagstiftningen, dvs. de som fastställs i stadgan och de som erkänns som allmänna principer i EU:s lagstiftning³³.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslagets budgetkonsekvenser kommer att täckas av de tilldelningar som planeras inom den fleråriga budgetramen 2021–2027 inom ramen för anslagen till Fonden för inre säkerhet i enlighet med den finansieringsöversikt för rättsakt som åtföljer detta förslag till förordning, i den mån som det omfattas av den nuvarande budgetplanen. Dessa konsekvenser kräver också omfördelningar under rubrik 7 i budgetplanen.

Den finansieringsöversikt för rättsakt som medföljer detta förslag till förordning omfattar själva förordningens budgeteffekter.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Programmet för övervakning av den föreslagna förordningens resultat och konsekvenser anges i artikel 83 och beskrivs närmare i konsekvensbedömningen. I programmet fastställs olika indikatorer som används för att övervaka uppnåendet av de operativa målen och genomförandet av förordningen.

Kommissionen ska utföra en utvärdering och avge rapport till Europaparlamentet och rådet senast fem år efter förordningens ikraftträdande, och därefter vart sjätte år. På grundval av resultaten i rapporten, särskilt om huruvida förordningen lämnar eventuella luckor som är praktiskt relevanta, och med hänsyn till den tekniska utvecklingen, kommer kommissionen att bedöma behovet av att anpassa förordningens tillämpningsområde. Vid behov kommer kommissionen att lägga fram förslag till ändring av förordningen.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Den föreslagna förordningen består av två huvudsakliga delar: För det första åläggs leverantörerna skyldigheter när det gäller spårning, rapportering, avlägsnande och blockering av känt och nytt material med sexuella övergrepp mot barn samt kontaktsökning med barn, oavsett vilken teknik som används vid utbytet på nätet, och för det andra inrättas EU:s centrum för bekämpande av sexuella övergrepp mot barn som en decentraliserad byrå för att möjliggöra genomförandet av den nya förordningen.

³³ Se artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*).

Kapitel I innehåller allmänna bestämmelser, inklusive förordningens syfte och tillämpningsområde (artikel 1) och definitioner av centrala begrepp som används i förordningen (artikel 2). Hänvisningen till ”material med sexuella övergrepp mot barn” bygger på de relevanta termer som definieras i direktivet om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, nämligen barnpornografi och pornografisk föreställning, och syftar till att omfatta allt material som täcks av direktivet i den mån sådant material kan spridas genom de berörda tjänsterna (i praktiken i form av videoklipp och bilder). Definitionen är i linje med definitionen i interimsförordningen. Detsamma gäller definitionen av ”kontaktsökning med barn” och ”sexuella övergrepp mot barn på nätet”. För definitionen av flera andra termer bygger förslaget på definitionen i andra EU-rättsakter eller EU-förslag, särskilt den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation³⁴ och förslaget till rättsakten om digitala tjänster.

I kapitel II fastställs enhetliga skyldigheter som är tillämpliga på alla leverantörer av värdtjänster eller interpersonella kommunikationstjänster som erbjuder sådana tjänster på EU:s digitala inre marknad, om att utföra en bedömning av riskerna för att deras tjänster felaktigt används för att sprida känt eller nytt material med sexuella övergrepp mot barn eller för kontaktsökning med barn (gemensamt kallade *sexuella övergrepp mot barn på nätet*). Kapitlet innehåller också riktade skyldigheter för vissa leverantörer att spåra sådana övergrepp, rapportera dem via EU-centrumet, avlägsna eller förhindra åtkomsten till eller blockera material med sexuella övergrepp mot barn på nätet när detta beordras.

I avsnitt 1 fastställs krav på ovannämnda riskbedömning för leverantörer av värdtjänster eller interpersonella kommunikationstjänster (artikel 3). I detta krävs också att leverantörerna vidtar skräddarsydda och proportionella åtgärder för att begränsa de risker som identifieras (artikel 4) och att rapportera resultatet av riskbedömningen och om de begränsningsåtgärder som har antagits till de samordnande myndigheter som medlemsstaterna utser (artikel 5). Slutligen införs riktade skyldigheter för programvarubutiker för att bedöma om någon applikation som de förmedlar riskerar att användas för kontaktsökning och, om så är fallet och risken är betydande, att vidta rimliga åtgärder för att identifiera användare som är barn och förhindra att de får åtkomst till den (artikel 6).

Genom avsnitt 2 ges samordnande myndigheter som genom en riskbedömning eller på annat sätt har fått kännedom om bevis för att en viss värdtjänst eller interpersonell kommunikationstjänst löper en betydande risk att missbrukas för sexuella övergrepp mot barn på nätet befogenhet att begära att den behöriga rättsliga eller oberoende administrativa myndigheten utfärdar en order som ålägger den berörda leverantören att spåra den typ av sexuell övergrepp mot barn som det rör sig om på den berörda tjänsten (artiklarna 7 och 8). Det innehåller en rad kompletterande åtgärder, t.ex. för att säkerställa att leverantörerna har rätt att bestrida mottagna order (artikel 9). I avsnittet fastställs också krav och skyddsåtgärder för att säkerställa att spårningen utförs effektivt och samtidigt på ett balanserat och proportionerligt sätt (artikel 10). Slutligen tilldelas kommissionen befogenhet att anta riktlinjer för tillämpningen av artiklarna 7–10 (artikel 11).

³⁴ Europaparlamentets och rådets [direktiv \(EU\) 2018/1972](#) av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation.

I avsnitt 3 åläggs leverantörer av värdtjänster eller interpersonella kommunikationstjänster som, oavsett hur de får kännedom om potentiella sexuella övergrepp mot barn på nätet på sina tjänster som tillhandahålls i unionen att omedelbart rapportera detta till EU-centrumet (artikel 12), och här anges också de krav som måste uppfyllas i den relevanta rapporten (artikel 13).

Avsnitt 4 ger samordnande myndigheter befogenhet att begära att den behöriga rättsliga eller oberoende administrativa myndigheten utfärdar en order som ålägger en värdtjänstleverantör att avlägsna material med sexuella övergrepp mot barn från sina tjänster eller att förhindra att materialet kan åtkommas i alla medlemsstater, med angivande av vilka krav som ordern ska uppfylla (artikel 14). När leverantörer spårar sexuella övergrepp mot barn på nätet är de enligt EU-lagstiftningen inte på något sätt skyldiga att avlägsna sådant material. Med tanke på att de flesta sexuella övergrepp mot barn på nätet uppenbarligen är olagliga och risken för att förlora det undantag från ansvar som föreskrivs i e-handelsdirektivet och förslaget till rättsakten om digitala tjänster väljer leverantörerna dock oftast att avlägsna materialet (eller att förhindra att det kan åtkommas). Om en leverantör inte på eget initiativ avlägsnar material med sexuella övergrepp mot barn på nätet kan de samordnande myndigheterna kräva att materialet ska avlägsnas genom att utfärda en order om detta. I artikeln krävs också att värdtjänstleverantörer som har mottagit en sådan order ska informera den användare som tillhandahöll materialet, med förbehåll för undantag för att inte inverka menligt på verksamheter som syftar till att förebygga, spåra, utreda och lagföra sexualbrott mot barn. Andra åtgärder, såsom prövning, regleras också (artikel 15). Reglerna i detta avsnitt har inspirerats av reglerna i förordningen om terrorisminnehåll online (förordning 2021/784).

I avsnitt 5 ges samordnande myndigheter befogenhet att begära att den behöriga rättsliga eller oberoende administrativa myndigheten ska utfärda en order som ålägger en leverantör av internetanslutningstjänster att förhindra åtkomsten till webbadresser som innehåller specifikt material med sexuella övergrepp mot barn som inte rimligen kan avlägsnas vid källan (artiklarna 16 och 17). Genom artikel 18 säkerställs bland annat att leverantörer som tar emot en sådan blockeringsorder har rätt att bestrida den och att prövning för användarna också säkerställs, bland annat genom att kunna begära omprövning från de samordnande myndigheterna. I dessa artiklar, i kombination med bestämmelserna om tillförlitlig identifiering av material med sexuella övergrepp mot barn (artikel 36) och kvaliteten på uppgifter (artikel 46), fastställs villkor och skyddsåtgärder för sådana order för att säkerställa att de är effektiva samt balanserade och proportionella.

I avsnitt 6 fastställs ett undantag från ansvaret för sexualbrott mot barn för leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster som utför verksamheter för att uppfylla kraven i denna förordning (artikel 19). Detta syftar främst till att förhindra att man enligt nationell straffrätt kan ställas till ansvar för åtgärder som krävs enligt denna förordning.

Genom avsnitt 6 skapas också särskilda rättigheter för brottsoffren, eftersom bilder och videoklipp på sexuella övergrepp mot barn kan cirkulera på nätet långt efter det att de fysiska övergreppen har upphört. I artikel 20 ges offer för sexuella övergrepp mot barn rätt att, via den samordnande myndigheten på sin bosättningsort, få information om rapporter om känt material med sexuella övergrepp mot barn som avbildar dem. I artikel 21 fastställs att brottsoffer ska ha rätt att söka hjälp från de berörda värdtjänstleverantörerna eller, via den samordnande myndigheten på sin bosättningsort, från EU-centrumet när de försöker få sådant material avlägsnat eller förhindra åtkomsten till det.

I detta avsnitt förtecknas på ett uttömmande sätt också de syften för vilka leverantörer av värdtjänster eller interpersonella kommunikationstjänster ska bevara innehållsdata och andra data som behandlas i samband med de åtgärder som vidtas för att följa denna förordning och de personuppgifter som genereras genom sådan behandling, med en rad skyddsåtgärder och garantier, inbegripet en maximal lagringsperiod på tolv månader (artikel 22).

Slutligen fastställs i förordningen en skyldighet för leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster att inrätta en enda kontaktpunkt för att underlätta direkt kommunikation med de relevanta offentliga myndigheterna (artikel 23) samt en skyldighet för sådana leverantörer som inte är etablerade i någon medlemsstat, men som erbjuder sina tjänster i EU, att utse en rättslig företrädare i EU för att underlätta genomförandet (artikel 24).

Kapitel III innehåller bestämmelser om genomförandet och efterlevnaden av denna förordning. Avsnitt 1 innehåller bestämmelser om nationella behöriga myndigheter, i synnerhet samordnande myndigheter, som är de primära nationella myndigheter som utses av medlemsstaterna för en enhetlig tillämpning av denna förordning (artikel 25). Samordnande myndigheter, liksom andra utsedda behöriga myndigheter, ska i alla avseenden vara oberoende, i likhet med en domstol, och ska utföra sina uppgifter på ett opartiskt, öppet och snabbt sätt (artikel 26).

I avsnitt 2 tilldelas särskilda utrednings- och verkställighetsbefogenheter till samordnande myndigheter när det gäller leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster under jurisdiktionen för den medlemsstat som har utsett de samordnande myndigheterna (artiklarna 27–30). Dessa bestämmelser har till största del inspirerats av bestämmelserna i förslaget till rättsakten om digitala tjänster. I detta avsnitt föreskrivs också befogenheten att övervaka efterlevnaden av denna förordning genom att söka efter material med sexuella övergrepp mot barn (artikel 31) och att sända anmälningar till värdtjänstleverantörer för att flagga att det förekommer känt material med sexuella övergrepp mot barn på deras tjänster (artikel 32).

Avsnitt 3 innehåller ytterligare bestämmelser om genomförande och påföljder och det fastställs att de medlemsstater där det huvudsakliga etableringsstället för leverantören av relevanta informationssamhällestjänster (eller dess rättsliga företrädare) finns är behöriga att tillämpa och genomföra denna förordning (artikel 33). I detta säkerställs också att samordnande myndigheter kan ta emot klagomål mot sådana leverantörer gällande påstådda överträdelser av deras skyldigheter enligt denna förordning (artikel 34). Dessutom ska medlemsstaterna fastställa regler om påföljder för överträdelser av dessa skyldigheter (artikel 35).

Avsnitt 4 innehåller bestämmelser om samarbete mellan samordnande myndigheter på EU-nivå. I förordningen fastställs regler för bedömningen av material eller konversationer för att bekräfta att det rör sig om sexuella övergrepp mot barn på nätet, vilket är en uppgift som de samordnande myndigheterna ansvarar för, andra nationella oberoende administrativa myndigheter eller nationella domstolar, samt för inlämningen av resultaten av dessa till EU-centrumet för framtagande av indikatorer eller, när det gäller webbadresser, inkludering i den relevanta förteckningen (artikel 36). Förordningen innehåller även regler för gränsöverskridande samarbete mellan samordnande myndigheter (artikel 37) och skapar möjlighet att genomföra gemensamma utredningar, i förekommande fall med stöd av EU-

centrumet (artikel 38). Dessa bestämmelser har också inspirerats av förslaget till rättsakten om digitala tjänster. Slutligen innehåller detta avsnitt allmänna regler om samarbete på EU-nivå och om ett tillförlitligt och säkert system för informationsutbyte för att stödja kommunikationen mellan berörda parter (artikel 39).

I **kapitel IV** behandlas EU-centrumet. Bestämmelserna om detta har baserats på Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma strategi för decentraliserade byråer.

Genom avsnitt 1 inrättas EU:s centrum för bekämpande av sexualbrott mot barn, som ett decentraliserat EU-centrum (artikel 40) och EU-centrumets rättsliga ställning och säte regleras (artiklarna 41 och 42). För att göra det möjligt för centrumet att uppnå alla sina mål är det av avgörande betydelse att EU-centrumet är etablerat på samma plats som dess närmaste partner, Europol. Samarbetet mellan EU-centrumet och Europol kommer att gynnas av att de är belägna i samma stad på grund av de förbättrade möjligheterna till utbyte av uppgifter till de större möjligheterna att inrätta ett kunskapscenter om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn genom att locka till sig specialiserad personal och/eller externa experter. Denna personal kommer också att ha fler karriärmöjligheter utan att behöva byta stad. Detta skulle också göra det möjligt för EU-centrumet att, samtidigt som det är en oberoende enhet, förlita sig på Europol:s stödtjänster (personaltjänster, it, inklusive it-säkerhet, kommunikation). Det är mer kostnadseffektivt att dela sådana stödtjänster, och detta säkerställer en mer professionell tjänst än om de skulle inrättas från grunden för den relativt småskaliga enhet som EU-centrumet kommer att vara.

I avsnitt 2 specificeras EU-centrumets uppgifter enligt denna förordning. Dessa omfattar stöd till samordnande myndigheter, underlättande av riskbedömningen, spårning, rapportering, avlägsnande och blockering samt underlättande av framtagande och utbyte av kunskap och expertis (artikel 43). EU-centrumet har i uppdrag att inrätta och underhålla databaser med indikatorer på sexuella övergrepp mot barn på nätet (artikel 44) och rapporter (artikel 45) och att vid behov ge berörda parter tillgång till databaser över indikatorer enligt vad som behövs, med beaktande av de villkor och skyddsåtgärder som specificeras (artikel 46). I avsnittet ges även kommissionen befogenhet att anta delegerade akter som kompletterar denna förordning med avseende på dessa databaser (artikel 47).

I detta avsnitt klargörs dessutom att EU-centrumet är avsett att fungera som en särskild rapporteringskanal för hela EU genom att ta emot rapporter om potentiella sexuella övergrepp mot barn på nätet från alla leverantörer av värdtjänster eller interpersonella kommunikationstjänster som utfärdas enligt denna förordning, bedöma dem för att avgöra huruvida rapporterna kan vara uppenbart ogrundade och vidarebefordra rapporter som inte är uppenbart ogrundade till Europol och behöriga brottsbekämpande myndigheter i medlemsstaterna (artikel 48). Slutligen fastställs i detta avsnitt att EU-centrumet, för att underlätta övervakningen av efterlevnaden av denna förordning, under vissa omständigheter får göra sökningar på nätet efter material med sexuella övergrepp mot barn eller anmäla sådant material till leverantörerna av de berörda värdtjänsterna genom att begära att materialet ska avlägsnas eller att åtkomsten till detta ska förhindras, för frivilligt övervägande (artikel 49). EU-centrumet har också i uppdrag att tillhandahålla relevant teknik för verkställande av spårningsorder och att fungera som ett informations- och expertcenter, samla in information

samt bedriva och stödja forskning och informationsutbyte på området sexuella övergrepp mot barn på nätet (artikel 50).

Enligt avsnitt 3 får EU-centrumet behandla personuppgifter vid tillämpningen av denna förordning i enlighet med reglerna om behandling av sådana uppgifter enligt denna förordning och andra EU-rättsakter om detta ämne (artikel 51).

I avsnitt 4 fastställs samarbetskanaler som kopplar samman EU-centrumet med de samordnande myndigheterna, genom utnämningen av nationella kontaktpersoner utses (artikel 52), med Europol (artikel 53) och med möjliga partnerorganisationer, såsom Inhope-nätverket för telefon- och internetjourer för rapportering av material med sexuella övergrepp mot barn (artikel 54).

I avsnitt 5 fastställs EU-centrumets förvaltnings- och ledningsstruktur (artikel 55) liksom styrelsens sammansättning, struktur, uppgifter, sammanträdesschema och omröstningsregler (artiklarna 56–60), exekutivstyrelsens sammansättning, utnämningsförfarande, uppgifter och omröstningsregler (artiklarna 61–63) samt utnämningsförfarandet och uppgifterna för den verkställande direktören (artiklarna 64 och 65). Mot bakgrund av den tekniska karaktären och den snabba utvecklingen av den teknik som används av leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster, samt för att stödja EU-centrumets deltagande i övervakningen och genomförandet av denna förordning i detta avseende, inrättas genom detta avsnitt en teknisk kommitté vid EU-centrumet, som består av tekniska experter och har en rådgivande funktion (artikel 66).

I avsnitt 6 föreskrivs upprättandet av budgeten och budgetens struktur (artikel 67), de finansiella regler som gäller för EU-centrumet (artikel 68), reglerna för presentation, genomförande och kontroll av EU-centrumets budget (artikel 69) samt redovisning och ansvarsfrihet (artikel 70).

Avsnitten 7 och 8 innehåller avslutande bestämmelser om sammansättning och status för EU-centrumets personal, språkarrangemang, öppenhet och information om dess verksamhet, åtgärder för att bekämpa bedrägerier, inom- och utomobligatoriskt ansvar, möjlighet till administrativa utredningar, avtal om säte och förutsättningar för verksamheten samt inledandet av EU-centrumets verksamheter (artiklarna 71–82).

I **kapitel V** fastställs krav på datainsamling och öppenhetsrapportering. Enligt förordningen ska EU-centrumet, samordnande myndigheter och leverantörer av värdtjänster, interpersonella kommunikationstjänster och internetanslutningstjänster samla in aggregerade data om sin verksamhet enligt denna förordning och göra de relevanta uppgifterna tillgänglig för EU-centrumet (artikel 83) samt årligen rapportera om sin verksamhet för allmänheten och till kommissionen (artikel 84).

Kapitel VI innehåller förordningens slutbestämmelser. Dessa avser den regelbundna utvärderingen av denna förordning och av EU-centrumets verksamhet (artikel 85), antagandet av delegerade akter och genomförandeakter i enlighet med artiklarna 290 och 291 i EUF-

fördraget (artiklarna 86 och 87), upphävandet av interimsförordningen (förordning 2021/1232) (artikel 88) och slutligen ikraftträdandet och tillämpningen av denna förordning (artikel 89).

2022/0155 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av regler för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³⁵,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande³⁶,

med beaktande av yttrandet från Europeiska dataskyddsstyrelsen och Europeiska datatillsynsmannen³⁷,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Informationssamhällets tjänster har blivit mycket viktiga för att förmedla, uttrycka och samla in information och för många andra aspekter av vårt moderna liv, inklusive för barn men även för de som utsätter barn för sexualbrott. Sådana brott, som omfattas av minimiregler som fastställs på unionsnivå, är mycket allvarliga brott som måste förebyggas och bekämpas effektivt för att skydda barns rättigheter och välfärd, vilket krävs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*), och för att skydda samhället som helhet. Användare av sådana tjänster som erbjuds i unionen bör kunna lita på att de berörda tjänsterna kan användas på ett säkert sätt, särskilt av barn.
- (2) Med tanke på att relevanta informationssamhällestjänster spelar en mycket viktig roll kan dessa mål endast uppnås genom att säkerställa att de leverantörer som erbjuder sådana tjänster i unionen agerar ansvarsfullt och vidtar rimliga åtgärder för att

³⁵ EUT C , , s. .

³⁶ EUT C , , s. .

³⁷ EUT C , , s. .

minimera risken för att deras tjänster felaktigt används för sexuella övergrepp mot barn, eftersom dessa leverantörer ofta är de enda som kan förebygga och bekämpa sådana övergrepp. De åtgärder som vidtas bör vara riktade, väl avvägda och proportionerliga för att undvika onödiga negativa konsekvenser för de som använder tjänsterna för lagliga ändamål, särskilt för utövandet av deras grundläggande rättigheter som skyddas enligt unionsrätten, det vill säga de som fastställs i stadgan och erkänns som allmänna principer i unionsrätten, och för att undvika att ålägga tjänsteleverantörerna onödiga bördor.

- (3) Medlemsstaterna inför allt oftare, eller överväger att införa, nationell lagstiftning för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet, framför allt genom att ställa krav på leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster. Med tanke på den gränsöverskridande karaktären hos internet och det berörda tillhandahållandet av tjänster har dessa avvikande nationella lagar en direkt negativ inverkan på den inre marknaden. För att öka rättssäkerheten, undanröja de hinder som uppstår för tillhandahållandet av tjänsterna och säkerställa lika villkor på den inre marknaden bör de harmoniserade krav som krävs fastställas på unionsnivå.
- (4) Denna förordning bör därför bidra till en väl fungerande inre marknad genom att fastställa tydliga, enhetliga och balanserade regler för att förebygga och bekämpa sexualbrott mot barn på ett effektivt sätt där alla berörda parter grundläggande rättigheter respekteras. Med tanke på de berörda tjänsternas snabbt föränderliga karaktär och den teknik som används för att tillhandahålla dem bör dessa regler fastställas på ett teknikneutralt och framtidssäkert sätt, för att inte förhindra innovation.
- (5) För att uppnå målen i denna förordning bör den omfatta leverantörer av tjänster som felaktigt kan användas i samband med sexuella övergrepp mot barn på nätet. Eftersom allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster, såsom meddelandetjänster och webbaserade e-posttjänster, i allt högre grad missbrukas för detta ändamål bör förordningen inkludera sådana tjänster, i den mån dessa är allmänt tillgängliga. Eftersom tjänster som möjliggör direkt interpersonellt och interaktivt informationsutbyte enbart som en extrafunktion av mindre betydelse som är direkt kopplad till en annan tjänst, till exempel chattar och liknande funktioner som en del av spel, bilddelning och värdtjänster för video, likaså riskerar att missbrukas, bör de också omfattas av denna förordning. Med tanke på de inneboende olikheterna mellan de olika relevanta informationssamhällestjänster som omfattas av denna förordning och de relaterade varierande riskerna för att dessa tjänster felaktigt används i samband med sexuella övergrepp mot barn på nätet och de berörda leverantörernas varierande förmåga att förebygga och bekämpa sådana övergrepp, bör dock de skyldigheter som åläggs leverantörerna av dessa tjänster skilja sig åt på ett passande sätt.
- (6) Sexuella övergrepp mot barn på nätet innebär ofta missbruk av informationssamhällestjänster som tillhandahålls i unionen av leverantörer som är etablerade i tredjeländer. För att säkerställa att reglerna i denna förordning är effektiva och att lika villkor råder på den inre marknaden bör dessa regler gälla för alla leverantörer, oavsett etablerings- eller bosättningsort, som erbjuder tjänster i unionen, vilket framgår av en väsentlig anknytning till unionen.

- (7) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av de regler som följer av andra unionsrättsakter, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EG³⁸, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG³⁹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... (om en inre marknad för digitala tjänster [rättsakten om digitala tjänster] och om ändring av direktiv 2000/31/EG)⁴⁰, Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU⁴¹, , Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁴² och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG⁴³.
- (8) Denna förordning bör betraktas som *lex specialis* i förhållande till den allmänt tillämpliga ram som anges i förordning (EU) .../... (om en inre marknad för digitala tjänster [rättsakten om digitala tjänster] och om ändring av direktiv 2000/31/EG) om fastställande av harmoniserade regler för tillhandahållande av vissa informationssamhällestjänster på den inre marknaden. Reglerna i förordning (EU) .../... (om en inre marknad för digitala tjänster [rättsakten om digitala tjänster] och om ändring av direktiv 2000/31/EG) gäller för frågor som inte behandlas eller inte behandlas till fullo i denna förordning.
- (9) Enligt artikel 15.1 i direktiv 2002/58/EG får medlemsstaterna anta lagstiftningsåtgärder för att begränsa omfattningen av de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i vissa särskilda bestämmelser i det direktivet om konfidentiell behandling av kommunikation när en sådan begränsning utgör en nödvändig, lämplig och proportionerlig åtgärd inom ett demokratiskt samhälle, bland annat för att förhindra, utreda, spåra och lagföra brott, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda, inbegripet efterlevnaden av stadgan. Om kraven i den bestämmelsen tillämpas analogt bör denna förordning begränsa utövandet av de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i artiklarna 5.1, 5.3 och 6.1 i direktiv 2002/58/EG, i den mån det är absolut nödvändigt för att verkställa spåningsorder som utfärdas i enlighet med denna förordning i syfte att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet.
- (10) För tydlighetens och enhetlighetens skull bör definitionerna i denna förordning, där så är möjligt och lämpligt, baseras på och anpassas till de relevanta definitionerna i andra unionsrättsakter, såsom förordning (EU) .../... (om en inre marknad för digitala tjänster [rättsakten om digitala tjänster] och om ändring av direktiv 2000/31/EG).

³⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF (EUT L 335, 17.12.2011, s. 1).

³⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (direktivet om elektronisk handel) (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG (EUT L ...).

⁴¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1).

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁴³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (11) En väsentlig anknytning till unionen bör anses finnas om de relevanta informationssamhällestjänsterna har ett etableringsställe i unionen eller, i brist på det, på grundval av att det finns ett betydande antal användare i en eller flera medlemsstater eller att verksamheten är inriktad på en eller flera medlemsstater. Verksamhetens inriktning på en eller flera medlemsstater bör fastställas på grundval av alla relevanta omständigheter, inbegripet faktorer som användningen av ett språk eller en valuta som vanligen används i den medlemsstaten, eller möjligheten att beställa varor eller tjänster eller användningen av en nationell toppdomän. Verksamhetens inriktning på en medlemsstat skulle också kunna härledas från tillgången till en programvaruapplikation i den berörda nationella programvarubutiken, om lokal marknadsföring eller reklam görs på det språk som används i medlemsstaten, eller från om kundkontakter, t.ex. kundtjänst, sköts på det språk som vanligen används i den medlemsstaten. En väsentlig anknytning bör också antas finnas när en tjänsteleverantör riktar sin verksamhet till en eller flera medlemsstater i enlighet med artikel 17.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012⁴⁴. Att på teknisk väg enbart kunna få åtkomst till en webbplats från unionen bör inte i sig anses utgöra en väsentlig anslutning till unionen.
- (12) Av skäl som rör konsekvens och teknikneutralitet bör begreppet ”material med sexuella övergrepp mot barn” i denna förordning definieras som varje typ av material som utgör barnpornografi eller pornografi föreställning i den mening som avses i direktiv 2011/93/EU, som kan spridas med hjälp av värdtjänster eller interpersonella kommunikationstjänster. För närvarande består sådant material i regel av bilder eller videoklipp, utan att det utesluts att det förekommer i andra former, särskilt med tanke på den framtida tekniska utvecklingen.
- (13) Begreppet ”sexuella övergrepp mot barn på nätet” bör inte bara omfatta spridning av material som tidigare har spårats och bekräftats utgöra material med sexuella övergrepp mot barn (”känt” material), utan även av material som inte tidigare har spårats och som sannolikt utgör material med sexuella övergrepp mot barn men som ännu inte har bekräftats vara sådant (”nytt” material), samt ageranden som motsvarar kontaktsökning med barn (”gromning”). Detta är nödvändigt för att ta itu med inte bara tidigare övergrepp, förnyat lidande för brottsoffren och kränkningar av deras rättigheter, såsom rätten till privatliv och skyddet av personuppgifter, utan även för att ta itu med nyligen inträffade och pågående övergrepp, eller övergrepp som riskerar att inträffa, för att i största möjliga utsträckning förhindra detta med målet att på effektivt sätt skydda barn och öka sannolikheten för att brottsoffren kan räddas och gärningspersonerna stoppas.
- (14) För att minimera risken för att deras tjänster missbrukas för att sprida känt eller nytt material med sexuella övergrepp mot barn eller för att söka kontakt med barn bör leverantörer av värdtjänster och leverantörer av allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster bedöma sådana risker för varje tjänst som de erbjuder i unionen. För att vägleda deras riskbedömning bör en icke uttömmande förteckning tillhandahållas över vilka faktorer som ska beaktas. För att göra det möjligt att ta fullständig hänsyn till särdragen hos de tjänster som leverantörerna erbjuder bör de

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

tillåtas beakta ytterligare faktorer när så är relevant. Eftersom riskerna utvecklas med tiden, till exempel när det gäller teknik och hur tjänsterna i fråga erbjuds och används, är det lämpligt att se till att riskbedömningen uppdateras regelbundet och, när så behövs, av särskilda skäl.

- (15) Vissa av dessa leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster som omfattas av denna förordning kan också omfattas av en skyldighet att utföra en riskbedömning enligt förordning (EU) .../... (*om en inre marknad för digitala tjänster [rättsakten om digitala tjänster] och om ändring av direktiv 2000/31/EG*) med avseende på information som de lagrar och sprider till allmänheten. Vid tillämpningen av denna förordning får dessa leverantörer utgå från en sådan riskbedömning och komplettera den med en mer specifik bedömning av riskerna för att deras tjänster används i samband med sexuella övergrepp mot barn på nätet, i enlighet med kraven i denna förordning.
- (16) För att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet på ett effektivt sätt bör värdtjänstleverantörer och leverantörer av allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster vidta rimliga åtgärder för att begränsa risken för att deras tjänster missbrukas för sådana övergrepp, beroende på vad som identifieras i riskbedömningen. Leverantörer som omfattas av en skyldighet att anta begränsningsåtgärder i enlighet med förordning (EU) .../... (*om en inre marknad för digitala tjänster [rättsakten om digitala tjänster] och om ändring av direktiv 2000/31/EG*) kan överväga i vilken utsträckning de begränsningsåtgärderna som har antagits för att uppfylla den skyldigheten, vilket kan omfatta riktade åtgärder för att skydda barnets rättigheter, bland annat verktyg för ålderskontroll och föräldrakontroll, också kan användas för att hantera den risk som identifieras i den särskilda riskbedömningen enligt denna förordning, och i vilken utsträckning fler riktade begränsningsåtgärder kan krävas för att uppfylla denna förordning.
- (17) För att möjliggöra innovation och säkerställa proportionalitet och teknisk neutralitet bör det inte upprättas någon uttömmande förteckning över obligatoriska begränsningsåtgärder. Leverantörerna bör i stället ges en viss flexibilitet att utforma och genomföra åtgärder som har skräddarsytt efter den identifierade risken och egenskaperna hos de tjänster som de tillhandahåller och hur dessa tjänster används. Det står framför allt leverantörerna fritt att i enlighet med unionsrätten utforma och genomföra åtgärder som bygger på deras befintliga policyer för att spåra sexuella övergrepp mot barn på nätet på deras tjänster och som en del av sin riskrapportering ange om de är villiga och beredda att eventuellt få en spårningsorder utfärdad till sig enligt denna förordning, om den behöriga nationella myndigheten anser att detta är nödvändigt.
- (18) För att säkerställa att målen för denna förordning uppnås bör denna flexibilitet vara beroende av behovet av att följa unionsrätten, särskilt kraven i denna förordning om begränsningsåtgärder. Därför bör värdtjänstleverantörer och leverantörer av allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster, när de utformar och genomför begränsningsåtgärderna, inte bara säkerställa att de är effektiva utan även undvika eventuella otillbörliga negativa konsekvenser för andra berörda parter, särskilt för utövandet av användarnas grundläggande rättigheter. För att säkerställa proportionalitet bör man vid fastställandet av vilka begränsningsåtgärder som rimligen bör vidtas i en viss situation också ta hänsyn till den berörda leverantörens finansiella och tekniska kapacitet och storlek. När leverantörerna väljer lämpliga

begränsningsåtgärder bör de åtminstone noga beakta de möjliga åtgärder som förtecknas i denna förordning samt, i förekommande fall, andra åtgärder, till exempel sådana som baseras på bästa branschpraxis, inbegripet sådana åtgärder som fastställts genom självregleringssamarbete och sådana som ingår i kommissionens riktlinjer. Om ingen risk har upptäckts efter en omsorgsfullt genomförd eller uppdaterad riskbedömning bör leverantörerna inte vara skyldiga att vidta några begränsningsåtgärder.

- (19) Mot bakgrund av deras roll som mellanhänder som underlättar åtkomsten till programvaruapplikationer som kan användas felaktigt i samband med sexuella övergrepp mot barn på nätet bör tillhandahållare av programvarubutiker omfattas av skyldigheter att vidta vissa rimliga åtgärder för att bedöma och begränsa denna risk. Leverantörerna bör utföra denna bedömning på ett omsorgsfullt sätt och anstränga sig på ett sätt som är rimligt under de givna omständigheterna, med beaktande av bland annat typen av risk och dess omfattning samt deras finansiella och tekniska kapacitet och storlek, samt om möjligt samarbeta med leverantörerna av de tjänster som erbjuds genom programvaruapplikationen.
- (20) För att säkerställa ett effektivt förebyggande och en effektiv kamp mot sexuella övergrepp mot barn på nätet bör de samordnande myndigheter som medlemsstaterna har utsett enligt denna förordning ha befogenhet att begära att spårningsorder ska utfärdas när de anser att begränsningsåtgärderna är otillräckliga för att begränsa risken för att en viss tjänst missbrukas för att begå sexuella övergrepp mot barn på nätet. För att undvika otillbörliga intrång i de grundläggande rättigheterna och för att säkerställa proportionalitet bör denna befogenhet vara föremål för väl avvägda begränsningar och skyddsåtgärder. Med tanke på till exempel att material med sexuella övergrepp mot barn tenderar att spridas via värdtjänster och allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster, och att kontaktsökning med barn huvudsakligen äger rum i allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster, bör man endast kunna rikta spårningsorder till leverantörer av sådana tjänster.
- (21) Som en del av dessa begränsningar och skyddsåtgärder bör dessutom spårningsorder utfärdas först efter en omsorgsfull och objektiv bedömning där det konstateras att det finns en betydande risk för att den berörda specifika tjänsten felaktigt används i samband med en viss typ av sexuella övergrepp mot barn som omfattas av denna förordning. En av de faktorer som bör beaktas i detta avseende är sannolikheten för att tjänsten används i betydande utsträckning, dvs. utöver isolerade och relativt sällsynta fall, för sådan felaktig användning. Kriterierna bör variera för att ta hänsyn till de olika särdragen hos de olika typerna av sexuella övergrepp mot barn på nätet och de olika särdragen hos de tjänster som används i samband med sådana övergrepp, samt den därmed sammanhängande olikartade graden av intrång som görs via de åtgärder som ska vidtas för att verkställa spårningsordern.
- (22) Konstatandet av en sådan betydande risk bör dock i sig inte vara tillräckligt för att motivera att en spårningsorder utfärdas eftersom ordern i så fall kan leda till oproportionerligt negativa konsekvenser för andra berörda parter rättigheter och legitima intressen, särskilt för användarnas utövande av deras grundläggande rättigheter. Det bör därför säkerställas att spårningsorder endast kan utfärdas efter det att de samordnande myndigheterna och den behöriga rättsliga myndigheten eller den oberoende administrativa myndigheten på ett objektivt och omsorgsfullt sätt har bedömt, identifierat och viktat, från fall till fall, inte bara sannolikheten för och

allvaret hos de potentiella konsekvenserna av att tjänsten missbrukas för den typ av sexuella övergrepp mot barn som det är fråga om, utan även sannolikheten för och allvaret hos de eventuella negativa konsekvenserna för andra berörda parter. För att undvika att alltför stora bördor införs bör man vid bedömningen också ta hänsyn till den berörda leverantörens finansiella och tekniska kapacitet och storlek.

- (23) För att undvika otillbörliga intrång i de grundläggande rättigheterna och säkerställa proportionalitet bör det dessutom, när det fastställs att dessa krav har uppfyllts och en spårningsorder ska utfärdas, ändå säkerställas att spårningsordern är avgränsad och specifik på så sätt att dessa negativa konsekvenser för de berörda parterna inte går utöver vad som är absolut nödvändigt för att effektivt hantera den betydande risk som har identifierats. Det kan framför handla om att man begränsar den till en identifierbar del eller komponent av tjänsten, om möjligt utan att det påverkar åtgärdens effektivitet, såsom specifika typer av kanaler av en allmänt tillgänglig interpersonell kommunikationstjänst, eller till specifika användare eller specifika användargrupper, i den mån de kan betraktas separat för spårningsändamål, liksom angivelse av ytterligare skyddsåtgärder utöver de som redan uttryckligen anges i denna förordning, såsom oberoende revision, tillhandahållande av ytterligare information eller åtkomst till uppgifter, eller utökad mänsklig tillsyn och granskning, samt ytterligare begränsning av tillämpningsperioden för den spårningsorder som den samordnande myndigheten anser nödvändig. För att undvika orimliga eller oproportionerliga resultat bör sådana krav fastställas efter en objektiv och omsorgsfull bedömning som utförs från fall till fall.
- (24) Den behöriga rättsliga myndigheten eller den behöriga oberoende administrativa myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt i enlighet med de detaljerade förfaranderegler som fastställs av den berörda medlemsstaten, bör kunna fatta ett välgrundat beslut när det rör sig om begäranden om att spårningsorder ska utfärdas. Detta är särskilt viktigt för att säkerställa den rättvisa balans som krävs mellan de grundläggande rättigheter som står på spel och ett konsekvent tillvägagångssätt, särskilt när det gäller spårningsorder som rör kontaktsökning med barn. Därför bör det föreskrivas ett förfarande som gör det möjligt för de berörda leverantörerna, det EU-centrum för bekämpande av sexuella övergrepp mot barn som inrättas genom denna förordning (*EU-centrumet*) och, om så föreskrivs i denna förordning, den behöriga dataskyddsmyndighet som utsetts enligt förordning (EU) 2016/679, att lämna synpunkter på åtgärderna i fråga. De bör göra detta så snart som möjligt med hänsyn tagen till det viktiga offentligpolitiska mål som står på spel och behovet av att agera utan onödigt dröjsmål för att skydda barn. I synnerhet bör dataskyddsmyndigheterna göra sitt yttersta för att undvika att förlänga den tidsperiod som anges i förordning (EU) 2016/679 för att lämna sina yttranden efter ett föregående samråd. Dessutom bör de normalt sett kunna lämna sitt yttrande i god tid i situationer där Europeiska dataskyddsstyrelsen redan har utfärdat riktlinjer för den teknik som en leverantör planerar att använda för att verkställa en spårningsorder som har riktats till denne enligt denna förordning.
- (25) När det gäller nya tjänster, det vill säga tjänster som inte tidigare har erbjudits i unionen, finns det normalt sett inga bevis för att tjänsten eventuellt har missbrukats under de senaste tolv månaderna. Med hänsyn till detta, och för att säkerställa att denna förordning är effektiv, bör den samordnande myndigheten kunna utgå från bevis som härrör från jämförbara tjänster när den bedömer huruvida den ska begära att en spårningsorder ska utfärdas för en sådan ny tjänst. En tjänst bör anses vara jämförbar

om den erbjuder en funktionell motsvarighet till tjänsten i fråga, med beaktande av alla relevanta fakta och omständigheter, särskilt dess huvudsakliga egenskaper och funktioner, hur den erbjuds och används, användarbasen, tillämpliga allmänna villkor och riskbegränsningsåtgärder samt profilen för den sammantagna kvarstående risken.

- (26) De åtgärder som vidtas av värdtjänstleverantörer och leverantörer av allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster för att verkställa spårningsorder som riktar sig mot dem bör strikt begränsas till vad som anges i denna förordning och i de spårningsorder som utfärdas i enlighet med denna förordning. För att säkerställa att dessa åtgärder är effektiva, möjliggöra skräddarsydda lösningar, förbli teknikneutrala och undvika att spårningsskyldigheterna kringgås bör sådana åtgärder vidtas oavsett vilken teknik de berörda leverantörerna använder när de tillhandahåller sina tjänster. Därför låter denna förordning den berörda leverantören välja vilken teknik som ska användas för att följa en spårningsorder och bör inte tolkas som att den uppmuntrar eller avskräcker från användningen av en viss teknik, förutsatt att tekniken och de kompletterande åtgärderna uppfyller kraven i denna förordning. Detta innebär användningen av totalsträckskryptering, som är ett viktigt verktyg för att garantera säkerheten och konfidentialiteten i fråga om användarnas kommunikation, även vad gäller barns kommunikation. När leverantörerna verkställer en spårningsorder bör de vidta alla tillgängliga skyddsåtgärder för att säkerställa att den teknik som de använder inte kan användas av dem eller deras anställda för andra ändamål än för att följa denna förordning, eller av tredje parter, och därmed undvika att undergräva säkerheten och konfidentialiteten i fråga om användarnas kommunikation.
- (27) För att underlätta leverantörernas efterlevnad av spårningsskyldigheterna bör EU-centrumet ställa spårningsteknik till leverantörernas förfogande, som de kan välja att använda utan kostnad enbart i syfte att verkställa de spårningsorder som riktas till dem. Europeiska dataskyddsstyrelsen bör rådfrågas om denna teknik och hur den bör användas på bästa sätt för att säkerställa att tillämpliga unionsrättsliga regler om skyddet av personuppgifter följs. Europeiska dataskyddsstyrelsens råd bör beaktas av EU-centrumet när den sammanställer förteckningarna över tillgänglig teknik och även av kommissionen när den utarbetar riktlinjer för tillämpningen av spårningsskyldigheterna. Leverantörerna får använda den teknik som tillhandahålls av EU-centrumet eller av andra, eller teknik som de själva har utvecklat, förutsatt att den uppfyller kraven i denna förordning.
- (28) I syfte att kontinuerligt bedöma spårningsteknikens prestanda och säkerställa att den är tillräckligt tillförlitlig, liksom för att identifiera falska positiva resultat och för att i största möjliga mån undvika felaktig rapportering till EU-centrumet, bör leverantörerna säkerställa mänsklig tillsyn och, vid behov, mänskliga ingripanden, som anpassas till den typ av spårningsteknik som används och den typ av sexuella övergrepp mot barn på nätet som det rör sig om. Sådan tillsyn bör omfatta regelbunden bedömning av andelen falska negativa och positiva resultat som genereras av tekniken på grundval av en analys av anonymiserade representativa dataprover. I synnerhet när det gäller spårning av kontaktsökning med barn i allmänt tillgänglig interpersonell kommunikation bör tjänstleverantörer säkerställa regelbunden, specifik och ingående mänsklig tillsyn och mänsklig kontroll av konversationer som tekniken varnar för kan innebära potentiell kontaktsökning med barn.
- (29) Värdtjänstleverantörer och leverantörer av allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster har en unik ställning när det gäller att spåra potentiella

sexuella övergrepp mot barn på nätet som inbegriper deras tjänster. Den information som de kan få när de erbjuder sina tjänster är ofta absolut nödvändig för att utreda och lagföra sexualbrott mot barn på ett effektivt sätt. De bör därför vara skyldiga att rapportera om potentiella sexuella övergrepp mot barn på nätet på sina tjänster när de får kännedom om det, dvs. när det finns rimliga skäl att anta att en viss verksamhet kan utgöra sexuella övergrepp mot barn på nätet. Om sådana rimliga skäl föreligger bör tvivel om det potentiella brottsoffrets ålder inte hindra dessa leverantörer från att lämna rapporter. Av effektivitetsskäl bör det vara oväsentligt hur de får kännedom om detta. Detta skulle till exempel kunna ske genom verkställandet av spårningsorder, information som flaggas av användare eller organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn eller verksamheter på leverantörernas eget initiativ. Dessa leverantörer bör åtminstone rapportera den information, i enlighet med vad som anges i denna förordning, för att behöriga brottsbekämpande myndigheter ska kunna bedöma om en utredning ska inledas, i förekommande fall, och bör se till att rapporterna är så fullständiga som möjligt innan de sänds.

- (30) För att säkerställa att material med sexuella övergrepp mot barn på nätet avlägsnas så snabbt som möjligt efter det att det har spårat bör de samordnande myndigheterna i etableringslandet ha befogenhet att begära att behöriga rättsliga myndigheter eller oberoende administrativa myndigheter utfärdar en avlägsnandeorder som riktas till värdtjänstleverantörer. Eftersom man genom att avlägsna materialet eller förhindra att det kan åtkommas påverka rätten för de användare som har tillhandahållit det berörda materialet bör leverantörerna informera dessa användare om varför det har avlägsnats, så att de kan utöva sin rätt till prövning, med förbehåll för undantag som krävs för att undvika att inverka menligt på verksamheter som syftar till att förebygga, spåra, utreda och lagföra sexualbrott mot barn.
- (31) Reglerna i denna förordning bör inte tolkas som att de påverkar de krav gällande avlägsnandeorder som fastställs i förordning (EU) .../... *(om en inre marknad för digitala tjänster [rättsakten om digitala tjänster] och om ändring av direktiv 2000/31/EG)*.
- (32) Skyldigheterna i denna förordning gäller inte för värdtjänstleverantörer som inte erbjuder sina tjänster i unionen. Sådana tjänster kan dock ändå användas för att sprida material med sexuella övergrepp mot barn till eller av användare i unionen, vilket skadar barn och samhället i stort, även om leverantörernas verksamhet inte riktar sig mot medlemsstaterna och det totala antalet användare av dessa tjänster i unionen är begränsat. Av rättsliga och praktiska skäl kan det hända att det inte är rimligt att tvinga dessa leverantörer att avlägsna materialet eller förhindra att det kan åtkommas, inte ens genom samarbete med de behöriga myndigheterna i det tredjeland där de är etablerade. I linje med befintlig praxis i flera medlemsstater bör det därför vara möjligt att kräva att leverantörer av internetanslutningstjänster vidtar rimliga åtgärder för att hindra att användare i unionen kan nå materialet.
- (33) För enhetlighetens, effektivitetens och ändamålsenlighetens skull och för att minimera risken för kringgående bör sådana blockeringsorder baseras på förteckningen över webbadresser, som leder till specifikt material med verifierade sexuella övergrepp mot barn, som sammanställs och tillhandahålls på central nivå av EU-centrumet på grundval av omsorgsfullt kontrollerade inlagor från medlemsstaternas relevanta behöriga myndigheter. För att undvika att omotiverade eller oproportionerliga åtgärder vidtas, särskilt sådana som i onödan skulle påverka de grundläggande rättigheterna i

fråga, framför allt – utöver barnens rättigheter – användarnas yttrande- och informationsfrihet och leverantörernas näringsfrihet, bör lämpliga begränsningar och skyddsåtgärder föreskrivas. Det bör särskilt säkerställas att de bördor som åläggs de berörda leverantörerna av internetanslutningstjänster inte är orimliga, att behovet av och proportionaliteten hos blockeringsorderna noggrant bedöms även efter det att de har utfärdats och att både leverantörerna och de berörda användarna har effektiva möjligheter till rättslig och utomrättslig prövning.

- (34) Med tanke på att förvärv, innehav, medvetet sökande av åtkomst till och överföring av material med sexuella övergrepp mot barn utgör brott enligt direktiv 2011/93/EU är det nödvändigt att undanta leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster från straffrättsligt ansvar när de är involverade i sådan verksamhet, i den mån deras verksamhet av värdtjänstleverantörer eller leverantörer av allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster i enlighet med denna förordning.
- (35) Spridning av material med sexuella övergrepp mot barn är ett brott som påverkar rättigheterna för de brottsoffer som framställs genom materialet. Brottsoffer bör därför ha rätt att på begäran få relevant information från EU-centrumet via de samordnande myndigheterna om kända material med sexuella övergrepp mot barn som avbildar dem rapporteras av värdtjänstleverantörer eller leverantörer av allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster i enlighet med denna förordning.
- (36) Med tanke på hur rättigheterna för de brottsoffer som avbildas i sådant känt material med sexuella övergrepp mot barn påverkas, och eftersom värdtjänstleverantörer vanligtvis kan begränsa denna påverkan genom att bidra till att säkerställa att materialet inte längre finns tillgängligt på deras tjänster, bör dessa leverantörer bistå brottsoffer som begär att materialet i fråga ska tas bort eller inte ska kunna åtkommas. Detta bistånd bör även fortsättningsvis begränsas till vad som rimligen kan begäras av den berörda leverantören under de aktuella omständigheterna, med beaktande av faktorer som innehållet i och omfattningen av begäran, de åtgärder som krävs för att lokalisera det berörda materialet med sexuella övergrepp mot barn och de medel som leverantören har tillgång till. Biståndet kan till exempel bestå av hjälp till att lokalisera materialet, utföra kontroller och ta bort eller förhindra att materialet kan åtkommas. Med tanke på att det kan vara smärtsamt eller till och med traumatiskt och komplicerat att utföra den verksamhet som krävs för att få till stånd ett sådant avlägsnande eller ett sådant förhållande av åtkomst bör brottsoffren också ha rätt att bistås av EU-centrumet i detta avseende via de samordnande myndigheterna.
- (37) För att säkerställa en effektiv förvaltning av sådana stödfunktioner för brottsoffer bör brottsoffer tillåtas kontakta och förlita sig på den samordnande myndighet som är lättast för dem att nå, som bör sköta all kommunikation mellan brottsoffren och EU-centrumet.
- (38) För att underlätta utövandet av brottsoffrens rätt till information och samt till hjälp och stöd för att avlägsna material eller förhindra att det kan åtkommas bör brottsoffer tillåtas ange det relevanta material med sexuella övergrepp mot barn som de försöker få information om eller få avlägsnat eller förhindra åtkomsten till, antingen genom att tillhandahålla bilden/bilderna eller videoklippen/videoklippen själv, eller genom att tillhandahålla de webbadresser som leder till det specifika materialet med sexuella övergrepp mot barn, eller med hjälp av någon annan framställning, för otvetydig identifiering av materialet i fråga.

- (39) För att undvika oproportionerliga intrång i användarnas rätt till privatliv och familjeliv och till skydd av personuppgifter bör uppgifter som rör fall av potentiella sexuella övergrepp mot barn på nätet inte sparas av leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster, såvida de inte är nödvändiga för ett eller flera av de ändamål som anges i denna förordning och som mest under en lämplig längsta varaktighet. Eftersom dessa bevarandekrav endast rör denna förordning bör de inte tolkas som att de påverkar möjligheten att lagra relevanta innehållsdata och trafikuppgifter i enlighet med direktiv 2002/58/EG eller tillämpningen av någon rättslig skyldighet att bevara uppgifter som gäller för leverantörer enligt annan unionsrätt eller nationell rätt som är förenlig med unionsrätten.
- (40) För att underlätta en smidig och effektiv elektronisk kommunikation, inbegripet, i förekommande fall, genom att bekräfta mottagandet av kommunikation som rör sådana frågor som omfattas av denna förordning bör det krävas att leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster ska utse en enda kontaktpunkt och offentliggöra relevanta uppgifter om denna kontaktpunkt, inbegripet vilka språk som ska användas i denna kommunikation. Till skillnad från leverantörens rättsliga företrädare bör kontaktpunkten tjäna operativa syften och behöver inte nödvändigtvis ha en fysisk plats. Lämpliga villkor bör fastställas för de kommunikationsspråk som ska anges för att säkerställa smidig kommunikation som inte blir orimligt komplicerad. För leverantörer som omfattas av skyldigheten att inrätta en funktion för regelefterlevnad och utse regelefterlevnadsansvariga i enlighet med förordning (EU) .../... *(om en inre marknad för digitala tjänster [rättsakten om digitala tjänster] och om ändring av direktiv 2000/31/EG)* får en av dessa regelefterlevnadsansvariga utses till kontaktpunkt enligt denna förordning för att underlätta ett enhetligt genomförande av de skyldigheter som följer av båda ramarna.
- (41) För att möjliggöra en effektiv tillsyn och, vid behov, ett effektivt genomförande av denna förordning bör leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster som inte är etablerade i ett tredjeland och som erbjuder tjänster i unionen ha en rättslig företrädare i unionen och informera allmänheten och relevanta myndigheter om hur den rättsliga företrädaren kan kontaktas. För att möjliggöra flexibla lösningar där sådana behövs, och trots de rättsliga företrädarnas olika syften enligt denna förordning, bör det, om den berörda leverantören har klargjort detta, vara möjligt även för dennes rättsliga företrädare att fungera som kontaktpunkt, under förutsättning att de relevanta kraven i denna förordning uppfylls.
- (42) Om det är relevant och lämpligt, med förbehåll för valet av leverantör av relevanta informationssamhällestjänster och behovet av att uppfylla de tillämpliga rättsliga kraven i detta avseende, bör det vara möjligt för dessa leverantörer att utse en enda kontaktpunkt och en enda rättslig företrädare för tillämpningen av förordning (EU) .../... *(om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG)* och denna förordning.
- (43) För att säkerställa en effektiv tillämpning och, vid behov, ett effektivt genomförande av denna förordning bör varje medlemsstat utse minst en befintlig eller nyinrättad myndighet som är behörig att säkerställa en denna tillämpning och detta genomförande med avseende på leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster under den utseende medlemsstatens jurisdiktion.

- (44) För att skapa klarhet och möjliggöra en effektiv, ändamålsenlig och konsekvent samordning och relaterat samarbete både på nationell nivå och unionsnivå, när en medlemsstat utser mer än en behörig myndighet att tillämpa och genomföra denna förordning, bör den medlemsstaten utse en ledande myndighet till samordnande myndighet, samtidigt som den utsedda myndigheten automatiskt bör betraktas som samordnande myndighet när en medlemsstat utser endast en myndighet. Av dessa skäl bör den samordnande myndigheten fungera som gemensam kontaktpunkt för alla frågor som rör tillämpningen av denna förordning, utan att det inverkar menligt på andra nationella myndigheters verkställighetsbefogenheter.
- (45) Med tanke på EU-centrumets särskilda expertis och centrala ställning i samband med genomförandet av denna förordning bör samordnande myndigheter kunna begära bistånd från EU-centrumet vid utförandet av vissa av sina uppgifter. Detta bistånd bör inte påverka de respektive uppgifterna och befogenheterna hos samordnande myndigheter som begär bistånd och hos EU-centrumet, eller de krav som gäller för utförandet av deras respektive uppgifter och utövandet av deras respektive befogenheter enligt denna förordning.
- (46) Med tanke på hur viktiga de samordnande myndigheternas uppgifter är och hur deras befogenheter kan påverka utövandet av de berörda parternas grundläggande rättigheter är det viktigt att dessa myndigheter är helt oberoende. För detta ändamål bör de regler och garantier som gäller för samordnande myndigheter likna de som gäller för domstolar, för att garantera att de är och i alla avseenden kan fungera som oberoende administrativa myndigheter.
- (47) Den samordnande myndigheten och andra behöriga myndigheter spelar en avgörande roll för att säkerställa att de rättigheter och skyldigheter som fastställs i denna förordning är effektiva och att dess mål uppnås. Det är därför nödvändigt att se till att dessa myndigheter inte bara har de utrednings- och verkställighetsbefogenheter som krävs, utan även de ekonomiska, mänskliga och tekniska resurser liksom andra resurser som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning. Med tanke på de många olika leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster som finns och den avancerade teknik som de använder för att erbjuda sina tjänster är det särskilt viktigt att den samordnande myndigheten, liksom andra behöriga myndigheter, förses med det antal anställda som behövs, inklusive experter med specialistkompetens. De samordnande myndigheternas resurser bör fastställas med hänsyn tagen till storleken, komplexiteten och de potentiella samhälleliga konsekvenserna när det gäller leverantörerna av relevanta informationssamhällestjänsterna under den utseende medlemsstatens jurisdiktion samt deras tjänsters räckvidd i hela unionen.
- (48) Eftersom det är viktigt att säkerställa att de ålagda skyldigheterna är effektiva bör de samordnande myndigheterna ges verkställighetsbefogenheter för att hantera överträdelse av denna förordning. Dessa befogenheter bör inbegripa befogenheten att tillfälligt begränsa åtkomsten för användare av den tjänst som berörs av överträdelsen eller, endast om detta inte är tekniskt möjligt, till leverantörens onlinegränssnitt där överträdelsen äger rum. Med tanke på hur pass mycket tjänstleverantörernas rättigheter påverkas av en sådan befogenhet bör den senare endast utövas när vissa villkor är uppfyllda. Dessa villkor bör omfatta kravet på att överträdelsen leder till ett regelbundet och strukturellt underlättande av sexualbrott mot barn, vilket bör förstås

som en situation där det framgår av all tillgängliga bevisning att detta underlättande har förekommit i stor skala och under en längre tidsperiod.

- (49) För att kontrollera att reglerna i denna förordning, särskilt reglerna om begränsningsåtgärder och om verkställande av de spårningsorder, avlägsnandeorder eller blockeringsorder som utfärdas av samordnande myndigheter faktiskt efterlevs i praktiken, bör varje samordnande myndighet med hjälp av relevanta indikatorer som tillhandahålls av EU-centrumet kunna genomföra sökningar för att spåra spridningen av känt eller nytt material med sexuella övergrepp mot barn i offentligt tillgängligt material på de berörda leverantörernas värdtjänster.
- (50) För att säkerställa att värdtjänstleverantörer är medvetna om att deras tjänster missbrukas och för att ge dem möjlighet att snabbt vidta åtgärder för att frivilligt avlägsna materialet eller förhindra att detta kan åtkommas, bör de samordnande myndigheterna i etableringslandet kunna underrätta dessa leverantörer om att det förekommer känt material med sexuella övergrepp mot barn på deras tjänster och begära att detta material ska tas bort eller att åtkomsten till detta ska förhindras, så att leverantörerna frivilligt kan överväga detta. Denna typ av underrättelser bör tydligt särskiljas från de samordnande myndigheternas befogenheter enligt denna förordning att begära att avlägsnandeorder ska utfärdas, genom vilka den berörda leverantören åläggs en bindande rättslig skyldighet att avlägsna eller att förhindra att materialet i fråga kan åtkommas inom en fastställd tidsperiod.
- (51) För att skapa klarhet och säkerställa en effektiv tillämpning av denna förordning bör en leverantör av relevanta informationssamhällstjänster omfattas av jurisdiktionen för den medlemsstat där dennes huvudsakliga etableringsställe är beläget, dvs. där leverantören har sitt huvudkontor eller säte och där de huvudsakliga finansiella funktionerna och den operativa kontrollen utövas. När det gäller leverantörer som inte är etablerade i unionen men som erbjuder tjänster i unionen bör den medlemsstat där deras utsedda rättsliga företrädare är bosatt eller etablerad ha jurisdiktion, med beaktande av den funktion som åligger rättsliga företrädare enligt denna förordning.
- (52) För att säkerställa ett effektivt genomförande och skyddet av användarnas rättigheter enligt denna förordning är det lämpligt att underlätta inlämningen av klagomål om föregiven bristande efterlevnad av de skyldigheter som åligger leverantörer av relevanta informationssamhällstjänster enligt denna förordning. Detta bör ske genom att ge användare möjlighet att lämna in sådana klagomål till den samordnande myndigheten på territoriet i den medlemsstat där användarna är bosatta eller etablerade, oavsett vilken medlemsstat som har jurisdiktion när det gäller den berörda leverantören. När användare inger klagomål kan de besluta att förlita sig på organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn. För att inte äventyra målet att inrätta ett tydligt och effektivt tillsynssystem och för att undvika risken för inkonsekventa beslut bör det dock endast förbli den samordnande myndigheten i etableringslandet som utövar sina utrednings- eller verkställighetsbefogenheter när det gäller det agerande som klagomålet avser, i förekommande fall, utan att det påverkar andra tillsynsmyndigheters behörighet inom ramen för deras uppdrag.
- (53) Medlemsstaterna bör se till att det för överträdelser av de skyldigheter som fastställs i denna förordning finns effektiva, proportionella och avskräckande påföljder, med beaktande av exempelvis överträdelsens natur och allvar, om den har inträffat

upprepade gånger och hur länge den har pågått, med tanke på det allmänintresse som eftersträvas, omfattningen och den typ av verksamheter som bedrivs samt den ekonomiska kapaciteten hos leverantören av de berörda informationssamhällestjänsterna.

- (54) Bestämmelserna i denna förordning om tillsyn och genomförande bör inte tolkas som att de påverkar dataskyddsmyndigheternas befogenheter och behörigheter enligt förordning (EU) 2016/679.
- (55) För att det system för obligatorisk spårning och blockering av sexuella övergrepp mot barn på nätet som inrättas genom denna förordning ska fungera väl är det viktigt att EU-centrumet, via de samordnande myndigheterna, får material som har konstaterats innehålla sexuella övergrepp mot barn eller utskrifter av konversationer som har identifierats som att de utgör kontaktsökning med barn, vilket till exempel kan ha hittats under brottsutredningar, så att materialet eller konversationerna kan fungera som en korrekt och tillförlitlig grund för EU-centrumet när det inrättar indikatorer för sådana övergrepp. För att uppnå detta resultat bör identifieringen ske efter en omsorgsfull bedömning som genomförs inom ramen för ett förfarande som garanterar ett rättvist och objektivt resultat, antingen av de samordnande myndigheterna själva eller av en domstol eller någon annan oberoende administrativ myndighet än den samordnande myndigheten. Även om skyndsam bedömning, identifiering och inlämning av sådant material är viktigt även i andra sammanhang är det avgörande när det rör sig om nytt material med sexuella övergrepp mot barn och kontaktsökning med barn som rapporteras enligt denna förordning, med tanke på att detta material kan leda till att pågående övergrepp eller övergrepp som riskerar att inträffa identifieras och brottsoffer räddas. Därför bör särskilda tidsfrister fastställas med anknytning till denna rapportering.
- (56) För att säkerställa att de indikatorer som tas fram av EU-centrumet för spårningsändamål är så fullständiga som möjligt bör de samordnande myndigheterna lämna in relevant material och relevanta utskrifter proaktivt. EU-centrumet bör dock också tillåtas uppmärksamma de samordnande myndigheterna på vissa material eller konversationer för samma ändamål.
- (57) Vissa leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster erbjuder sina tjänster i flera, eller till och med i alla, medlemsstater, medan det enligt denna förordning endast är en enda medlemsstat som har jurisdiktion för en viss leverantör. Det är därför absolut nödvändigt att den samordnande myndighet som har utsetts av den medlemsstat som har jurisdiktion tar hänsyn till alla intresset för alla användare i unionen när den utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, utan att göra någon åtskillnad på var användarna finns eller deras nationalitet, och att samordnande myndigheter samarbetar med varandra på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. För att underlätta detta samarbete bör nödvändiga mekanismer och system för informationsutbyte föreskrivas. Detta samarbete ska inte påverka medlemsstaternas möjlighet att regelbundet utbyta synpunkter med andra offentliga myndigheter när detta är relevant för utförandet av dessa andra myndigheters och den samordnande myndighetens uppgifter.
- (58) För att underlätta det samarbete som krävs för att de mekanismer som inrättas genom denna förordning ska fungera korrekt bör EU-centrumet framför allt inrätta och underhålla de system för informationsutbyte som behövs. När EU-centrumet upprättar

och underhåller sådana system bör det samarbeta med Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (*Europol*) och nationella myndigheter för att i förekommande fall bygga vidare på befintliga system och bästa praxis.

- (59) För att stödja genomförandet av denna förordning och bidra till att dess mål uppnås bör EU-centrumet fungera som en central förmedlare som utför en rad specifika uppgifter. Utförandet av dessa uppgifter kräver starka garantier för oberoende, särskilt från brottsbekämpande myndigheter, samt en styrningsstruktur som säkerställer ett effektivt, ändamålsenligt och konsekvent utförande av dess olika uppgifter och ställning som juridisk person för att kunna samverka med alla relevanta berörda parter på ett effektivt sätt. Det bör därför inrättas som en decentraliserad unionsbyrå.
- (60) För att skapa rättslig säkerhet och effektivitet bör EU-centrumets uppgifter förtecknas på ett tydligt och heltäckande sätt. I syfte att säkerställa ett korrekt genomförande av denna förordning bör dessa uppgifter särskilt avse underlättande av de skyldigheter att spåra, rapportera och blockera som åläggs värdtjänstleverantörer, leverantörer av allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster och leverantörer av internetanslutningstjänster. Av samma skäl bör dock EU-centrumet också anförtros vissa andra uppgifter, särskilt sådana som rör genomförandet av riskbedömnings- och begränsningsskyldigheterna för leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster, värdtjänstleverantörers avlägsnande av eller förhindrande av åtkomsten till material med sexuella övergrepp mot barn, tillhandahållande av bistånd till samordnande myndigheter samt framtagande och utbyte av kunskap och expertis med koppling till sexuella övergrepp mot barn på nätet.
- (61) EU-centrumet bör tillhandahålla tillförlitlig information om vilka verksamheter som rimligen kan anses utgöra sexuella övergrepp mot barn på nätet, så att detta kan spåras och blockeras i enlighet med denna förordning. Med tanke på karaktären hos material med sexuella övergrepp mot barn måste tillförlitlig information tillhandahållas utan att själva materialet delas. Därför bör EU-centrumet ta fram exakta och tillförlitliga indikatorer som baseras på identifierat material med sexuella övergrepp mot barn och kontaktsökning med barn som har sänts till detta av samordnande myndigheter i enlighet med relevanta bestämmelser i denna förordning. Dessa indikatorer bör göra det möjligt för teknik att spåra spridningen av antingen samma material (känt material) eller annat material med sexuella övergrepp mot barn (nytt material), eller kontaktsökning med barn, beroende på vad som är tillämpligt.
- (62) För att det system som inrättas genom denna förordning ska fungera korrekt bör EU-centrumet ges i uppgift att inrätta databaser för var och en av dessa tre typer av sexuella övergrepp mot barn på nätet, samt att underhålla och driva dessa databaser. Av skäl som rör ansvar och för att möjliggöra korrigeringar där så behövs bör centrumet föra register över inlagorna och det förfarande som följs för att ta fram indikatorerna.
- (63) För att säkerställa att rapporteringen, liksom all uppföljning som utförs till följd av rapporteringen, är spårbar, samt för att möjliggöra återkoppling om rapporteringen till värdtjänstleverantörer och leverantörer av allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster, generera statistik om rapporter samt en tillförlitlig och skyndsam hantering och bearbetning av rapporter, bör EU-centrumet inrätta en särskild databas över dessa rapporter. För att kunna uppfylla ovanstående syften bör databasen också innehålla relevant information om dessa rapporter, såsom de

indikatorer som representerar materialet och tillhörande etiketter, vilka exempelvis kan ange att en rapporterad bild eller ett rapporterat videoklipp ingår i en del av en serie bilder och videoklipp som avbildar samma brottsoffer.

- (64) Med tanke på de berörda uppgifternas känslighet och för att undvika eventuella fel och möjligt missbruk är det nödvändigt att fastställa strikta regler om åtkomsten till dessa databaser med indikatorer och databaser med rapporter, om uppgifterna i dem och om deras säkerhet. I synnerhet bör de berörda uppgifterna inte lagras längre än vad som är absolut nödvändigt. Av skälen ovan bör åtkomst till databasen över indikatorer endast beviljas parterna och för de ändamål som anges i denna förordning, med förbehåll för EU-centrumets kontroller, och begränsas i tid och omfattning till vad som är absolut nödvändigt för dessa ändamål.
- (65) För att undvika felaktig rapportering av sexuella övergrepp mot barn på nätet enligt denna förordning, och för att göra det möjligt för brottsbekämpande myndigheter att fokusera på sina huvudsakliga utredningsuppgifter, bör rapporterna skickas via EU-centrumet. EU-centrumet bör bedöma dessa rapporter för att identifiera sådana som uppenbart saknar grund, dvs. där det omedelbart är uppenbart, utan någon konkret rättslig eller faktisk analys, att de rapporterade verksamheterna inte utgör sexuella övergrepp mot barn på nätet. Om rapporten är uppenbart oggrundad bör EU-centrumet återkoppla om detta till den rapporterande värdtjänstleverantören eller leverantören av allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster för att göra det möjligt att förbättra den teknik och de processer som används och för att vidta andra lämpliga åtgärder, såsom åter ladda upp material som har avlägsnats på felaktiga grunder. Eftersom varje rapport kan vara ett viktigt verktyg för att utreda och lagföra de berörda sexualbrotten mot barn och för att rädda offret för övergreppen, bör rapporterna behandlas så snabbt som möjligt.
- (66) För att bidra till en effektiv tillämpning av denna förordning och till skyddet av brottsoffrens rättigheter bör EU-centrumet på begäran kunna stödja brottsoffer och bistå behöriga myndigheter genom att göra sökningar i värdtjänster efter spridningen av känt material med sexualbrott mot barn som finns tillgängligt för allmänheten med hjälp av motsvarande indikatorer. Om EU-centrumet identifierar sådant material efter att ha utfört en sådan sökning bör det också kunna begära att leverantören av den berörda värdtjänsten avlägsnar materialet i fråga eller förhindrar att det kan åtkommas, eftersom leverantören kanske inte känner till att det finns där och kan vara villig att göra detta frivilligt.
- (67) Med tanke på EU-centrumets centrala ställning som följer av utförandet av dess primära uppgifter enligt denna förordning och den information och expertis som det kan samla in i samband med detta bör EU-centrumet också bidra till att målen i denna förordning uppnås genom att fungera som ett kunskaps-, expertis- och forskningscenter i frågor som rör förebyggande och bekämpande av sexuella övergrepp mot barn på nätet. I detta sammanhang bör EU-centrumet samarbeta med relevanta intressenter både inom och utanför unionen och göra det möjligt för medlemsstaterna att dra nytta av den kunskap och expertis som har samlats in, inklusive bästa praxis och dragna lärdomar.
- (68) Behandling och lagring av vissa personuppgifter är nödvändigt för utförandet av EU-centrumets uppgifter enligt denna förordning. För att säkerställa att sådana personuppgifter skyddas på lämpligt sätt bör EU-centrumet endast behandla och lagra

personuppgifter om det är absolut nödvändigt för de ändamål som anges i denna förordning. Den bör göra detta på ett säkert sätt och begränsa lagringen till vad som är absolut nödvändigt för utförandet av de relevanta uppgifterna.

- (69) För att EU-centrumet ska kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt och ändamålsenligt sätt bör det ha ett nära samarbete med samordnande myndigheter, Europol och relevanta partnerorganisationer, såsom Förenta staternas nationella centrum för försvunna och utnyttjade barn (*National Centre for Missing and Exploited Children*) eller Inhope för rapportering av material med sexuella övergrepp mot barn, inom de gränser som fastställs i denna förordning och andra rättsliga instrument som reglerar deras respektive verksamheter. För att underlätta detta samarbete bör nödvändiga åtgärder vidtas, inbegripet samordnande myndigheters utnämning av kontaktpersoner och ingående av samförståndsavtal med Europol och, i förekommande fall, med en eller flera av de relevanta partnerorganisationerna.
- (70) Det långvariga unionsstödet till både Inhope och dess medlemmars telefon- och internetjourer erkänner att sådana jourer står långt fram i kampen mot sexuella övergrepp mot barn på nätet. EU-centrumet bör dra nytta av nätverket för telefon- och internetjourer och uppmuntra ett effektivt samarbete från deras sida med samordnande myndigheter, leverantörer av relevanta informationssamhällstjänster och brottsbekämpande myndigheter i medlemsstaterna. Expertisen och erfarenheten hos dessa telefon- och internetjourer är en ovärderlig källa till tidig identifiering av gemensamma hot och lösningar samt om regionala och nationella skillnader i unionen.
- (71) Med tanke på Europols mandat och byråns erfarenhet när det gäller att identifiera behöriga nationella myndigheter i otydliga situationer och dess databas över kriminalunderrättelser som kan bidra till att identifiera kopplingar till utredningar i andra medlemsstater, bör EU-centrumet arbeta nära Europol, särskilt för att säkerställa att behöriga nationella brottsbekämpande myndigheter snabbt kan identifieras i fall där detta inte är tydligt eller där mer än en medlemsstat kanske påverkas
- (72) Med tanke på att EU-centrumet måste samarbeta intensivt med Europol bör EU-centrumets huvudkontor inrättas i anslutning till Europols huvudkontor, som ligger i Haag i Nederländerna. Den mycket känsliga karaktären hos de rapporter som delas med Europol av EU-centrumet och de tekniska kraven, t.ex. på säkra dataanslutningar, gynnas båda av att EU-centrumet och Europol skulle sköta finnas på samma plats. Det skulle också göra det möjligt för EU-centrumet att, samtidigt som det är en oberoende enhet, förlita sig på Europols stödtjänster, särskilt när det gäller personalförvaltning, informationsteknik (it), inklusive it-säkerhet, byggnaden och kommunikation. Det är mer kostnadseffektivt att dela sådana stödtjänster, och detta säkerställer en mer professionell tjänst än om de skulle inrättas på nytt.
- (73) För att säkerställa att EU-centrumet fungerar som det ska bör nödvändiga regler fastställas för dess organisation. För enhetlighetens skull bör dessa regler vara förenliga med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma strategi för decentraliserade byråer.
- (74) Med tanke på EU-centrumets behov av teknisk expertis för att kunna utföra sina uppgifter, särskilt uppgiften att tillhandahålla en förteckning över vilken teknik som kan användas för spårning, bör EU-centrumet ha en teknisk kommitté som består av experter med en rådgivande funktion. Den tekniska kommittén kan särskilt

tillhandahålla expertis till stöd till EU-centrumets arbete, inom ramen för dess mandat, i frågor som rör spårning av sexuella övergrepp mot barn på nätet, för att stödja EU-centrumets arbete för att bidra till en hög nivå av tekniska standarder och skyddsåtgärder i fråga om spårningsteknik.

- (75) För att främja öppenhet och ansvarsskyldighet och möjliggöra utvärdering och vid behov justeringar bör värdtjänstleverantörer, leverantörer av allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster och leverantörer av internetanslutningstjänster, samordnande myndigheter och EU-centrumet åläggas att samla in, registrera och analysera information på grundval av anonymiserad insamling av andra uppgifter än personuppgifter och att offentliggöra årliga rapporter om sina verksamheter enligt denna förordning. De samordnande myndigheterna bör samarbeta med Europol och med brottsbekämpande myndigheter och andra relevanta nationella myndigheter i den medlemsstat som har utsett den berörda samordnande myndigheten för att samla in informationen i fråga.
- (76) För att säkerställa god förvaltning och utnyttja den statistik och information som samlas in och de mekanismer för öppenhetsrapportering som föreskrivs i denna förordning bör kommissionen utvärdera denna förordning inom fem år efter dess ikraftträdandedatum, och därefter vart femte år.
- (77) Utvärderingen bör grundas på kriterierna effektivitet, nödvändighet, ändamålsenlighet, proportionalitet, relevans, samstämmighet och mervärde för unionen. Kommissionen bör bedöma hur de olika operativa och tekniska åtgärder som föreskrivs i denna förordning fungerar, inbegripet effektiviteten hos åtgärderna för att förbättra spårningen, rapporteringen och avlägsnandet av sexuella övergrepp mot barn på nätet, skyddsmekanismernas effektivitet samt inverkan på de grundläggande rättigheterna, näringsfriheten, rätten till privatliv och skyddet av personuppgifter. Kommissionen bör även bedöma inverkan på tredje parter potentiellt påverkade intressen.
- (78) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1232⁴⁵ föreskrivs en tillfällig lösning när det gäller vissa leverantörers användning av teknik för allmänt tillgängliga interpersonella kommunikationstjänster i syfte att bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet i väntan på att en långsiktig rättslig ram utarbetas och antas. I denna förordning fastställs denna långsiktiga rättsliga ram. Förordning (EU) 2021/1232 bör därför upphävas.
- (79) I syfte att uppnå målen för denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av bilagorna till denna förordning och komplettering av förordningen genom fastställande av mer utförliga regler för inrättandet av, innehållet i och åtkomsten till de databaser som drivs av EU-centrumet, när det gäller formen, det exakta innehållet och andra detaljer kring rapporterna och rapporteringsprocessen, när det gäller beräkningen och uttaget av de kostnader som EU-centrumet ådrar sig för att stödja leverantörerna i riskbedömningen liksom när det gäller de system för informationsutbyte som stöder

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1232 av den 14 juli 2021 om ett tillfälligt undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2002/58/EG vad gäller användning av teknik hos tillhandahållare av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster för behandling av personuppgifter och andra uppgifter i syfte att bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet (EUT L 274, 30.7.2021, s. 41).

kommunikationen mellan samordnande myndigheter, kommissionen, EU-centrumet, andra relevanta unionsbyråer och leverantörer av relevanta informationssamhällstjänster.

- (80) Det är viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete för delegerade akter, även via offentliga samråd och på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016⁴⁶. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (81) För att säkerställa enhetliga villkor för införandet av systemet för informationsutbyte bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁴⁷.
- (82) För att ge alla berörda parter tillräckligt med tid att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa denna förordning bör en lämplig tidsperiod fastställas mellan den dag då förordningen träder i kraft och den dag då den börjar tillämpas.
- (83) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl genom att fastställa tydliga, enhetliga och balanserade regler för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn på ett sätt som är effektivt och som respekterar de grundläggande rättigheterna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och konsekvenser, bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (84) Samråd har skett med Europeiska datatillsynsmannen och Europeiska dataskyddsstyrelsen i enlighet med artikel 42.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁴⁸ som avgav ett yttrande den [...].

⁴⁶ Interinstitutionellt avtal om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs enhetliga regler för att ta itu med missbruk av relevanta informationssamhällestjänster i samband med sexuella övergrepp mot barn på nätet på den inre marknaden.

I denna förordning fastställs framför allt

- a) skyldigheter för leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster att minimera risken för att deras tjänster missbrukas för sexuella övergrepp mot barn på nätet,
 - b) skyldigheter för värdtjänstleverantörer och leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster att spåra och rapportera sexuella övergrepp mot barn på nätet,
 - c) skyldigheter för värdtjänstleverantörer att avlägsna material med sexuella övergrepp mot barn från sina tjänster, eller förhindra att det kan åtkommas,
 - d) skyldigheter för leverantörer av internetanslutningstjänster att förhindra att material med sexuella övergrepp mot barn kan åtkommas,
 - e) regler om genomförande och verkställande av denna förordning, inbegripet vad gäller medlemsstaternas val av behöriga myndigheter och hur de ska fungera, EU-centrumet för bekämpande av sexuella övergrepp mot barn som inrättas i artikel 40 (*EU-centrumet*) samt samarbete och öppenhet.
2. Denna förordning ska tillämpas på leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster som erbjuder sådana tjänster i unionen, oavsett var de har sitt huvudsakliga etableringsställe.
 3. Denna förordning ska inte påverka de regler som fastställs i följande rättsakter:
 - a) Direktiv 2011/93/EU om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF.
 - b) Direktiv 2000/31/EG och förordning (EU) .../... (om en inre marknad för digitala tjänster [rättsakten om digitala tjänster] och om ändring av direktiv 2000/31/EG).
 - c) Direktiv 2010/13/EU.

- d) Förordning (EU) 2016/679, direktiv 2016/680, förordning (EU) 2018/1725 och, om inte annat följer av punkt 4 i den här artikeln, direktiv 2002/58/EG.
4. Genom denna förordning begränsas utövandet av de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i artiklarna 5.1, 5.3 och 6.1 i direktiv 2002/58/EG i den mån det är nödvändigt för att verkställa de spåringsorder som utfärdas i enlighet med kapitel 1 avsnitt 2 i denna förordning.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *värdtjänst*: informationssamhällstjänst enligt definitionen i artikel 2 f tredje strecksatsen i förordning (EU) .../... (om en inre marknad för digitala tjänster [rättsakten om digitala tjänster] och om ändring av direktiv 2000/31/EG).
- b) *interpersonell kommunikationstjänst*: allmänt tillgänglig tjänst enligt definitionen i artikel 2.5 i direktiv (EU) 2018/1972, inbegripet tjänster som möjliggör direkt interpersonellt och interaktivt informationsutbyte enbart som en extrafunktion av mindre betydelse som är direkt kopplad till en annan tjänst.
- c) *programvaruapplikation*: digital produkt eller tjänst enligt definitionen i artikel 2.13 i förordning (EU) .../... (om öppna och rättvisa marknader inom den digitala sektorn [rättsakten om digitala marknader]).
- d) *programvarubutik*: tjänst enligt definitionen i artikel 2.12 i förordning (EU) .../... (om öppna och rättvisa marknader inom den digitala sektorn [rättsakten om digitala marknader]).
- e) *internetanslutningstjänst*: tjänst enligt definitionen i artikel 2.2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120⁴⁹.
- f) *relevanta informationssamhällstjänster*: samtliga följande tjänster:
- i) En värdtjänst.
 - ii) En interpersonell kommunikationstjänst.
 - iii) En programvarubutik.
 - iv) En internetanslutningstjänst.

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120 av den 25 november 2015 om åtgärder rörande en öppen internetanslutning och om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och förordning (EU) nr 531/2012 om roaming i allmänna mobilnät i unionen (EUT L 310, 26.11.2015, s. 1).

- g) *erbjuda tjänster i unionen*: erbjuda tjänster i unionen enligt definitionen i artikel 2 d i förordning (EU) .../... (om en inre marknad för digitala tjänster [rättsakten om digitala tjänster] och om ändring av direktiv 2000/31/EG).
- h) *användare*: varje fysisk eller juridisk person som använder en relevant informationssamhällestjänst.
- i) *barn*: varje fysisk person som är yngre än 18 år.
- j) *användare som är barn*: fysisk person som använder en relevant informationssamhällestjänst och som är en fysisk person som är yngre än 17 år.
- k) *mikroföretag eller små eller medelstora företag*: företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag⁵⁰.
- l) *material med sexuella övergrepp mot barn*: material som utgör barnpornografi eller pornografisk föreställning enligt definitionen i artikel 2 c respektive e i direktiv 2011/93/EU.
- m) *känt material med sexuella övergrepp mot barn*: potentiellt material med sexuella övergrepp mot barn som har spårats med hjälp av indikatorerna i den databas över indikatorer som avses i artikel 44.1 a.
- n) *nytt material med sexuella övergrepp mot barn*: potentiellt material med sexuella övergrepp mot barn som har spårats med hjälp av indikatorerna i den databas med indikatorer som avses i artikel 44.1 b.
- o) *kontaktsökning med barn*: kontaktsökning med barn i sexuellt syfte enligt artikel 6 i direktiv 2011/93/EU.
- p) *sexuella övergrepp mot barn på nätet*: spridning på nätet av material med sexuella övergrepp mot barn på nätet och kontaktsökning med barn.
- q) *sexualbrott mot barn*: brott enligt definitionen i artiklarna 3–7 i direktiv 2011/93/EU.
- r) *rekommendationssystem*: system enligt definitionen i artikel 2 o i förordning (EU) .../... (om en inre marknad för digitala tjänster [rättsakten om digitala tjänster] och om ändring av direktiv 2000/31/EG).
- s) *innehållsdata*: data enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EU) .../... (om europeiska utlämnandeorder och bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden [förordningen om e-bevisning]).
- t) *innehållsmoderering*: verksamheter enligt definitionen i artikel 2 p i förordning (EU) .../... (om en inre marknad för digitala tjänster [rättsakten om digitala tjänster] och om ändring av direktiv 2000/31/EG).

⁵⁰ Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

- u) *samordnande myndighet i etableringslandet*: den samordnande myndighet för frågor som rör sexuella övergrepp mot barn som har utsetts i enlighet med artikel 25 av den medlemsstat där leverantören av informationssamhällestjänster har sitt huvudsakliga etableringsställe eller, i tillämpliga fall, där dess rättsliga företrädare är bosatt eller etablerad.
- v) *allmänna villkor*: allmänna villkor enligt definitionen i artikel 2 q i förordning (EU) .../... (om en inre marknad för digitala tjänster [rättsakten om digitala tjänster] och om ändring av direktiv 2000/31/EG).
- w) *huvudsakligt etableringsställe*: huvudkontor eller säte för leverantören av relevanta informationssamhällestjänster där de huvudsakliga finansiella funktionerna och den operativa ledningen utövas.

KAPITEL II

SKYLDIGHETER FÖR LEVERANTÖRER AV RELEVANTA INFORMATIONSSAMHÄLLESTJÄNSTER NÄR DET GÄLLER ATT FÖREBYGGA OCH BEKÄMPA SEXUELLA ÖVERGREPP MOT BARN PÅ NÄTET

Avsnitt 1

Riskbedömnings- och riskbegränsningsskyldigheter

Artikel 3

Riskbedömning

1. Värdtjänstleverantörer och leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster ska för varje sådan tjänst som de erbjuder identifiera, analysera och bedöma risken för att tjänsten används i samband med sexuella övergrepp mot barn på nätet.
2. Vid riskbedömningen ska leverantören särskilt beakta följande:
 - a) Eventuella tidigare identifierade fall där dess tjänster har använts i samband med sexuella övergrepp mot barn på nätet.
 - b) Att leverantören har och följer en policy och har tillgång till funktioner för att hantera den risk som avses i punkt 1, bland annat genom följande:
 - De förbud och restriktioner som fastställs i de allmänna villkoren.
 - De åtgärder som har vidtagits för att verkställa dessa förbud och restriktioner.
 - Funktioner som möjliggör ålderskontroll.
 - Funktioner som gör det möjligt för användare att flagga sexuella övergrepp mot barn på nätet för leverantören genom verktyg som är lättillgängliga och åldersanpassade.
 - c) Det sätt på vilket användarna använder tjänsten och hur detta påverkar denna risk.
 - d) Det sätt på vilket leverantören utformar och driver tjänsten, inbegripet affärsmodell, styrning och relevanta system och processer, och hur detta påverkar denna risk.
 - e) När det gäller risken för kontaktsökning med barn:
 - i) I vilken utsträckning tjänsten används eller sannolikt kommer att användas av barn.

ii) Om tjänsten används av barn, de olika åldersgrupperna bland de användare som är barn och risken för kontaktsökning med barn i förhållande till dessa åldersgrupper.

iii) Tillgången till funktioner som skapar eller ökar risken för kontaktsökning med barn, inklusive följande funktioner:

- Att göra det möjligt för användare att söka efter andra användare, särskilt för vuxna användare att söka efter användare som är barn.
- Att göra det möjligt för användare att kontakta andra användare direkt, särskilt genom privat kommunikation.
- Att göra det möjligt för användare att dela bilder eller videoklipp med andra användare, särskilt genom privat kommunikation.

3. Leverantören kan begära att EU-centrumet utför en analys av representativa, anonymiserade dataprover för att identifiera potentiella sexuella övergrepp mot barn på nätet, till stöd för riskbedömningen.

EU-centrumets kostnader för att genomföra en sådan analys ska bäras av den leverantör som utfärdar begäran. EU-centrumet ska dock bära dessa kostnader när leverantören är ett mikroföretag eller ett litet eller medelstort företag, förutsatt att begäran rimligen är nödvändig för att stödja riskbedömningen.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 86 för att komplettera denna förordning med nödvändiga detaljerade regler om fastställande och uttag av dessa kostnader och tillämpning av undantaget för mikroföretag samt små och medelstora företag.

4. Leverantören ska genomföra den första riskbedömningen senast den *[dag då denna förordning börjar tillämpas + 3 månader]* eller, om leverantören inte erbjöd tjänsten i unionen den *[dag då denna förordning börjar tillämpas]*, senast tre månader efter den dag då leverantören började erbjuda tjänsten i unionen.

Därefter ska leverantören vid behov uppdatera riskbedömningen och åtminstone en gång vart tredje år från det datum då den senast genomförde eller uppdaterade riskbedömningen. Dock gäller följande:

- a) För en tjänst som är föremål för en spårningsorder som har utfärdats i enlighet med artikel 7 ska leverantören uppdatera riskbedömningen senast två månader innan tillämpningsperioden för spårningsordern löper ut.
- b) Den samordnande myndighet i etableringslandet får kräva att leverantören ska uppdatera riskbedömningen vid ett rimligt tidigare datum än det datum som avses i andra stycket, om det finns belägg för att risken för att tjänsten används för sexuella övergrepp mot barn på nätet eventuellt har förändrats i hög grad.

5. Riskbedömningen ska omfatta en bedömning av eventuella kvarstående risker för att tjänsten, efter det att begränsningsåtgärderna enligt artikel 4 har vidtagits, används i samband med sexuella övergrepp mot barn på nätet.

6. Kommissionen får i samarbete med samordnande myndigheter och EU-centrumet och efter att ha genomfört ett offentligt samråd utfärda riktlinjer för tillämpningen av punkterna 1–5, med vederbörlig hänsyn till den relevanta tekniska utvecklingen och hur de tjänster som omfattas av dessa bestämmelser erbjuds och används.

Artikel 4

Riskbegränsning

1. Värdtjänstleverantörer och leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster ska vidta rimliga begränsningsåtgärder, som ska anpassas till den risk som identifieras i enlighet med artikel 3, för att minimera denna risk. Dessa åtgärder ska omfatta samtliga eller några av följande åtgärder:
 - a) Anpassning, genom lämpliga tekniska och operativa åtgärder och bemanning, av leverantörens innehållsmodereringssystem eller rekommendationssystem, dennes beslutsprocesser, driften av tjänsten eller dess funktioner eller innehållet i eller genomförandet av dess allmänna villkor.
 - b) Förstärkning av leverantörens interna processer eller den interna tillsynen av hur tjänsten fungerar.
 - c) Inledning av samarbete eller anpassning av samarbetet, i enlighet med konkurrensrätten, med andra värdtjänstleverantörer eller leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster, offentliga myndigheter, det civila samhällets organisationer eller, i förekommande fall, enheter som har beviljats status som betrodda anmälare i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) .../... *(om en inre marknad för digitala tjänster [rättsakten om digitala tjänster] och om ändring av direktiv 2000/31/EG)*.
2. Begränsningsåtgärderna ska vara
 - a) effektiva när det gäller att minska den identifierade risken,
 - b) riktade och proportionerliga i förhållande till denna risk, med särskilt beaktande av riskens allvar, leverantörens finansiella och tekniska kapacitet och antalet användare,
 - c) tillämpas på ett omsorgsfullt och icke-diskriminerande sätt, med vederbörlig hänsyn till begränsningsåtgärdernas potentiella konsekvenser för berörda parter utövande av deras grundläggande rättigheter,
 - d) införas, ses över, avbrytas eller utvidgas, enligt vad som är tillämpligt, varje gång som riskbedömningen utförs eller uppdateras i enlighet med artikel 3.4, inom tre månader från det datum som anges i denna.
3. Leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster som i enlighet med den riskbedömning som har genomförts eller uppdaterats i enlighet med artikel 3 har identifierat en risk för att deras tjänster används för kontaktsökning med barn ska införa nödvändiga ålderskontroller och åldersbedömningar för att på ett tillförlitligt sätt identifiera användare av deras tjänster som är barn, så att de kan vidta begränsningsåtgärder.

4. Vårdtjänstleverantörer och leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster ska i sina allmänna villkor tydligt beskriva de begränsningsåtgärder som de har vidtagit. Beskrivningen ska inte innehålla information som kan minska begränsningsåtgärdernas effektivitet.
5. Kommissionen får i samarbete med samordnande myndigheter och EU-centrumet och efter att ha genomfört ett offentligt samråd utfärda riktlinjer för tillämpningen av punkterna 1–4, med vederbörlig hänsyn till den relevanta tekniska utvecklingen och hur de tjänster som omfattas av dessa bestämmelser erbjuds och används.

Artikel 5

Riskrapportering

1. Vårdtjänstleverantörer och leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster ska senast tre månader från den dag som avses i artikel 3.4 översända en rapport till den samordnande myndigheten i etableringslandet med följande uppgifter:
 - a) Arbetet med och resultaten av den riskbedömning som har genomförts eller uppdaterats i enlighet med artikel 3, inbegripet bedömningen av eventuella kvarstående risker som avses i artikel 3.5.
 - b) Eventuella begränsningsåtgärder som har vidtagits i enlighet med artikel 4.
2. Inom tre månader efter mottagandet av rapporten ska den samordnande myndigheten i etableringsorten bedöma den och, på grundval av denna och med beaktande av all annan relevant information som den har tillgång till, besluta om riskbedömningen har genomförts eller uppdaterats och om begränsningsåtgärder har vidtagits i enlighet med kraven i artiklarna 3 och 4.
3. Om så är nödvändigt för denna bedömning får den samordnande myndigheten begära ytterligare information från leverantören inom en rimlig tidsfrist som fastställs av den samordnande myndigheten. Denna tidsfrist får inte vara längre än två veckor.

Den tidsfrist som avses i första stycket ska tillfälligt upphöra att löpa till dess att den ytterligare informationen har tillhandahållits.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 7 och 27–29 ska den samordnande myndigheten, om kraven i artiklarna 3 och 4 inte har uppfyllts, ålägga leverantören att göra om eller uppdatera riskbedömningen eller att införa, se över, avbryta eller utvidga de begränsningsåtgärderna inom en rimlig tidsfrist som fastställs av den samordnande myndigheten. Denna tidsfrist får inte vara längre än en månad.
5. Leverantörerna ska, när de översänder rapporten till den samordnande myndigheten i etableringslandet i enlighet med punkt 1, även översända rapporten till EU-centrumet.
6. Leverantörerna ska på begäran översända rapporten till tillhandahållare av programvarubutiker i den mån det är nödvändigt för den bedömning som avses i artikel 6.2. Vid behov får de stryka konfidentiella uppgifter i rapporterna.

Artikel 6

Skyldigheter för programvarubutiker

1. Tillhandahållare av programvarubutiker ska
 - a) göra rimliga ansträngningar för att, där så är möjligt tillsammans med leverantörer av programvaruapplikationer, bedöma om det för varje tjänst som erbjuds genom de programvaruapplikationer som de förmedlar finns en risk för att de används för kontaktsökning med barn,
 - b) vidta rimliga åtgärder för att hindra användare som är barn från att få tillgång till de programvaruapplikationer gällande vilka de har identifierat att det finns en betydande risk för att den berörda tjänsten används för kontaktsökning med barn,
 - c) vidta nödvändiga åtgärder för ålderskontroll och åldersbedömning för att på ett tillförlitligt sätt identifiera användare som är barn på deras tjänster i syfte att vidta de åtgärder som avses i led b.
2. Vid bedömningen av den risk som avses i punkt 1 ska leverantören beakta all tillgänglig information, inklusive resultaten av den riskbedömning som har genomförts eller uppdaterats i enlighet med artikel 3.
3. Tillhandahållare av programvarubutiker ska göra information som beskriver den process och de kriterier som används för att bedöma risken och de åtgärder som avses i punkt 1 allmänt tillgänglig. Denna beskrivning ska inte innehålla information som kan minska effektiviteten hos bedömningen av dessa åtgärder.
4. Kommissionen får i samarbete med samordnande myndigheter och EU-centrumet och efter att ha genomfört ett offentligt samråd utfärda riktlinjer för tillämpningen av punkterna 1–3, med vederbörlig hänsyn till den relevanta tekniska utvecklingen och hur de tjänster som omfattas av dessa bestämmelser erbjuds och används.

Avsnitt 2

Spårningsskyldigheter

Artikel 7

Utfärdande av spårningsorder

1. Den samordnande myndigheten i etableringslandet ska ha befogenhet att begära att den behöriga rättsliga myndigheten i den medlemsstat som har utsett den eller någon annan oberoende administrativ myndighet i den medlemsstaten ska utfärda en spårningsorder som ålägger en värdtjänstleverantör eller en leverantör av interpersonella kommunikationstjänster under den medlemsstatens jurisdiktion att vidta de åtgärder som anges i artikel 10 för att spåra sexuella övergrepp mot barn på nätet på en viss tjänst.

2. Den samordnande myndigheten i etableringslandet ska, innan den begär att en spårningsorder ska utfärdas, utföra de utredningar och bedömningar som är nödvändiga för att fastställa om villkoren i punkt 4 har uppfyllts.

I detta syfte får den, när så är lämpligt, ålägga leverantören att inkomma med nödvändig information, utöver den rapport och den ytterligare information som avses i artikel 5.1 respektive 5.3, inom en rimlig tidsfrist som fastställs av den samordnande myndigheten, eller begära att EU-centrumet, någon annan myndighet eller relevanta experter eller enheter ska tillhandahålla den ytterligare information som är nödvändig.

3. Om den samordnande myndigheten i etableringslandet anser att villkoren i punkt 4 uppfylls ska den

- a) utarbeta ett utkast till begäran om utfärdande av en spårningsorder, med uppgift om de viktigaste inslagen i den spårningsorder som den avser att begära och skälen till begäran,
- b) sända utkastet till begäran till leverantören och EU-centrumet,
- c) ge leverantören möjlighet att lämna synpunkter på utkastet till begäran inom en rimlig tidsfrist som fastställs av den samordnande myndigheten,
- d) uppmana EU-centrumet att yttra sig om utkastet till begäran inom fyra veckor från det datum då utkastet till begäran togs emot.

Om den samordnande myndigheten, med beaktande av leverantörens synpunkter och EU-centrumets yttrande, fortfarande anser att villkoren i punkt 4 är uppfyllda, ska den sända utkastet till begäran på nytt, vid behov justerat, till leverantören. Leverantören ska i detta fall göra allt som nämns nedan inom en rimlig tidsfrist som fastställs av den samordnande myndigheten:

- a) Utarbeta en genomförandeplan med de åtgärder som den planerar att vidta för att verkställa den planerade spårningsordern, som ska inbegripa information om den planerade tekniken och skyddsåtgärderna.
- b) Om utkastet till genomförandeplan avser en planerad spårningsorder som rör kontaktsökning med barn som inte är en förnyelse av en tidigare utfärdad spårningsorder utan några väsentliga ändringar, genomföra en konsekvensbedömning avseende dataskydd och ett förhandssamråd enligt artiklarna 35 respektive 36 i förordning (EU) 2016/679 i fråga om de åtgärder som anges i genomförandeplanen.
- c) Om led b är tillämpligt, eller om villkoren i artiklarna 35 och 36 i förordning (EU) 2016/679 är uppfyllda, anpassa utkastet till genomförandeplan, vid behov med hänsyn till resultatet av konsekvensbedömningen avseende dataskydd och för att ta hänsyn till det yttrande från dataskyddsmyndigheten som lämnats som svar på förhandssamrådet.
- d) Till den samordnande myndigheten överlämna genomförandeplanen, i tillämpliga fall tillsammans med den behöriga dataskyddsmyndighetens yttrande, med angivande av hur genomförandeplanen har anpassats med

hänsyn till resultatet av konsekvensbedömningen avseende dataskydd och yttrandet.

Om den samordnande myndigheten, med beaktande av leverantörens genomförandeplan och dataskyddsmyndighetens yttrande, fortfarande anser att villkoren i punkt 4 är uppfyllda, ska den inge begäran om utfärdande av spårningsorder, vid behov anpassad, till den behöriga rättsliga myndigheten eller den oberoende administrativa myndigheten. Den ska bifoga leverantörens genomförandeplan och EU-centrumets och dataskyddsmyndighetens yttranden till denna begäran.

4. Den samordnande myndigheten i etableringslandet ska begära att en spårningsorder ska utfärdas, och den behöriga rättsliga myndigheten eller den oberoende administrativa myndigheten ska utfärda en spårningsorder om den anser att följande villkor är uppfyllda:

- a) Bevis föreligger för betydande risk för att tjänsten används i samband med sexuella övergrepp mot barn på nätet i den mening som avses i punkterna 5, 6 och 7, beroende på vad som är tillämpligt.
- b) Skälen till att spårningsordern utfärdas uppväger de negativa konsekvenserna för alla berörda parter rättigheter och legitima intressen, särskilt med beaktande av behovet av att säkerställa en rättvis balans mellan dessa parter grundläggande rättigheter.

Vid bedömningen av huruvida villkoren i första stycket har uppfyllts ska hänsyn tas till alla relevanta fakta och omständigheter i det aktuella fallet, särskilt

- a) den riskbedömning som har genomförts eller uppdaterats och eventuella begränsningsåtgärder som har vidtagits av leverantören i enlighet med artiklarna 3 och 4, inbegripet alla begränsningsåtgärder som har införts, setts över, avbrutits eller utvidgats i enlighet med artikel 5.4 i tillämpliga fall,
- b) all ytterligare information som har erhållits i enlighet med punkt 2 eller annan relevant information som den har tillgång till, särskilt om hur tjänsten används, är utformad och drivs, om leverantörens ekonomiska och tekniska kapacitet och storlek och om de potentiella konsekvenserna av de åtgärder som ska vidtas för att verkställa spårningsordern för alla andra berörda parter,
- c) leverantörens synpunkter och genomförandeplan som har översänts i enlighet med punkt 3,
- d) EU-centrumets och dataskyddsmyndighetens yttranden som har avgetts i enlighet med punkt 3.

När det gäller andra stycket led d ska den samordnande myndigheten, om den väsentligen avviker från EU-centrumets yttrande, informera EU-centrumet och kommissionen om detta och ange på vilka punkter den har avvikit samt de huvudsakliga skälen till avvikelsen.

5. När det gäller spårningsorder som rör spridningen av känt material med sexuella övergrepp mot barn ska den betydande risk som avses i punkt 4 första stycket led a anses föreligga om följande villkor är uppfyllda:
- a) Det är sannolikt, trots alla begränsningsåtgärder som leverantören kan ha vidtagit eller kommer att vidta, att tjänsten används i betydande utsträckning för att sprida känt material med sexuella övergrepp mot barn.
 - b) Det finns bevis för att tjänsten, eller en jämförbar tjänst om tjänsten ännu inte har erbjudits i unionen vid datumet för begäran om utfärdande av spårningsordern, har använts under de senaste tolv månaderna och i betydande omfattning för att sprida känt material med sexuella övergrepp mot barn.
6. När det gäller spårningsorder som rör spridningen av känt material med sexuella övergrepp mot barn ska den betydande risk som avses i punkt 4 första stycket led a anses föreligga om följande villkor är uppfyllda:
- a) Det är sannolikt, trots alla begränsningsåtgärder som leverantören kan ha vidtagit eller kommer att vidta, att tjänsten används i betydande omfattning för att sprida nytt material med sexuella övergrepp mot barn.
 - b) Det finns bevis för att tjänsten, eller en jämförbar tjänst om tjänsten ännu inte har erbjudits i unionen vid datumet för begäran om utfärdande av spårningsordern, har använts under de senaste tolv månaderna och i betydande omfattning för att sprida nytt material med sexuella övergrepp mot barn.
 - c) För andra tjänster än sådana som möjliggör direktsändning av pornografiska föreställningar enligt definitionen i artikel 2 e i direktiv 2011/93/EU gäller följande:
 - (1) En spårningsorder som rör spridningen av känt material med sexuella övergrepp mot barn har utfärdats med avseende på tjänsten.
 - (2) Leverantören har lämnat ett stort antal rapporter som rör känt material med sexuella övergrepp mot barn som har spårats genom de åtgärder som har vidtagits för att verkställa den spårningsorder som avses i punkt 1, i enlighet med artikel 12.
7. När det gäller spårningsorder som rör kontaktsökning med barn ska den betydande risk som avses i punkt 4 första stycket led a anses föreligga om följande villkor är uppfyllda:
- a) Leverantören uppfyller kraven som leverantör av interpersonella kommunikationstjänster.
 - b) Det är sannolikt, trots alla begränsningsåtgärder som leverantören kan ha vidtagit eller kommer att vidta, att tjänsten används i betydande omfattning för kontaktsökning med barn.
 - c) Det finns bevis för att tjänsten, eller en jämförbar tjänst om tjänsten ännu inte har erbjudits i unionen vid datumet för begäran om utfärdande av

spårningsordern, har använts under de senaste tolv månaderna och i betydande omfattning för kontaktsökning med barn.

Spårningsorder som rör kontaktsökning med barn ska endast vara tillämpliga på interpersonell kommunikation om en av användarna är en användare som är barn.

8. Den samordnande myndigheten i etableringslandet ska när den begär att spårningsorder ska utfärdas, och den behöriga rättsliga eller oberoende administrativa myndigheten ska när den utfärdar spårningsordern, inrikta sig på och specificera detta på ett sådant sätt att de negativa konsekvenser som avses i punkt 4 första stycket b förblir begränsade till vad som är absolut nödvändigt för att kunna hantera den betydande risk som avses i led a på ett effektivt sätt.

För detta ändamål ska de ta hänsyn till alla relevanta parametrar, bland annat tillgången till tillräckligt tillförlitlig spårningsteknik genom att i största möjliga utsträckning begränsa felfrekvensen vad gäller spårningen, deras lämplighet och effektivitet i fråga om att uppnå målen i denna förordning, samt åtgärdernas inverkan på de berörda användarnas rättigheter, och kräva att åtgärder som inkräktar så lite som möjligt vidtas, i enlighet med artikel 10, om det finns flera åtgärder som är lika effektiva.

De ska särskilt säkerställa följande:

- a) Om denna risk är begränsad till en identifierbar del eller komponent i en tjänst ska de åtgärder som krävs endast tillämpas för den delen eller komponenten.
 - b) Vid behov, särskilt för att begränsa sådana negativa konsekvenser, ska effektiva och proportionerliga skyddsåtgärder utöver de som anges i artikel 10.4, 10.5 och 10.6 föreskrivas.
 - c) Om inte annat följer av punkt 9 är tillämpningsperioden begränsad till vad som är absolut nödvändigt.
9. Den behöriga rättsliga myndigheten eller den oberoende administrativa myndigheten ska i spårningsordern ange den period under vilken spårningsordern är tillämplig och ange start- och slutdatum.

Startdatumet ska fastställas med beaktande av den tid som rimligen krävs för att leverantören ska kunna vidta de åtgärder som krävs för att förbereda verkställandet av spårningsordern. Det får inte vara tidigare än tre månader från den dag då leverantören tog emot spårningsordern och inte senare än tolv månader från den dagen.

Tillämpningsperioden för spårningsorder som rör spridningen av känt eller nytt material med sexuella övergrepp mot barn får inte överstiga 24 månader, och tillämpningsperioden för spårningsorder som rör kontaktsökning med barn får inte överstiga tolv månader.

Artikel 8

Ytterligare regler om spårningsorder

1. Den behöriga rättsliga myndigheten eller den oberoende administrativa myndigheten ska utfärda de spårningsorder som avses i artikel 7 med hjälp av mallen i bilaga I. Spårningsorderna ska inkludera följande:
 - a) Information om de åtgärder som ska vidtas för att verkställa spårningsordern, inbegripet de indikatorer som ska användas och de skyddsåtgärder som ska föreskrivas, inbegripet de rapporteringskrav som fastställs i artikel 9.3 och, i tillämpliga fall, eventuella ytterligare skyddsåtgärder som avses i artikel 7.8.
 - b) Identifieringsuppgifter för den behöriga rättsliga myndigheten eller den oberoende administrativa myndighet som utfärdar spårningsordern och den rättsliga eller oberoende administrativa myndighetens autentisering av spårningsordern.
 - c) Leverantörens namn och, i förekommande fall, namnet på dennes rättsliga företrädare.
 - d) Den specifika tjänst för vilken spårningsordern utfärdas och, i tillämpliga fall, den del eller komponent av tjänsten som berörs enligt artikel 7.8.
 - e) Huruvida den utfärdande spårningsordern rör spridningen av känt eller nytt material med sexuella övergrepp mot barn eller kontaktsökning med barn.
 - f) Spårningsorderns startdatum och slutdatum.
 - g) En tillräckligt detaljerad motivering till varför spårningsordern utfärdas.
 - h) En hänvisning till denna förordning som den rättsliga grunden för spårningsordern.
 - i) Datum, tidsstämpel och elektronisk signatur för den rättsliga eller oberoende administrativa myndighet som har utfärdat spårningsordern.
 - j) Lättbegriplig information om den prövning som mottagaren av spårningsordern har tillgång till, bland annat information om begäran om domstolsprövning och om de tidsfrister som gäller för sådan prövning.
2. Den behöriga rättsliga myndighet eller oberoende administrativa myndighet som utfärdar spårningsordern ska rikta den till leverantörens huvudsakliga etableringsställe eller, i tillämpliga fall, till dess rättsliga företrädare som har utsetts i enlighet med artikel 24.

Spårningsordern ska översändas till leverantörens kontaktpunkt enligt artikel 23.1, till den samordnande myndigheten i etableringslandet och till EU-centrumet genom det system som inrättas i enlighet med artikel 39.2.

Spårningsordern ska avfattas på det språk som anges av leverantören i enlighet med artikel 23.3.

3. Om leverantören inte kan verkställa spårningsordern på grund av att den innehåller uppenbara fel eller inte innehåller tillräckligt med information för att kunna verkställas, ska leverantören utan onödigt dröjsmål begära nödvändiga förtydliganden av den samordnande myndigheten i etableringslandet med hjälp av mallen i bilaga II.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 86 för att vid behov ändra bilagorna I och II för att förbättra mallarna med hänsyn tagen till den tekniska utvecklingen eller praktiska lärdomar som dragits.

Artikel 9

Prövning, information, rapportering och ändring av spårningsorder

1. Värdtjänstleverantör och leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster som har tagit emot en spårningsorder samt användare som påverkas av de åtgärder som har vidtagits för att verkställa den ska ha rätt till effektiv prövning. Denna rätt ska inbegripa rätten att överklaga spårningsordern i domstolarna i den medlemsstat där den behöriga rättsliga myndighet eller den oberoende administrativa myndighet som utfärdade spårningsordern finns.
2. När spårningsordern vinner laga kraft ska den behöriga rättsliga myndighet eller oberoende administrativa myndighet som utfärdade spårningsordern utan onödigt dröjsmål översända en kopia av denna till den samordnande myndigheten i etableringslandet. Den samordnande myndigheten i etableringslandet ska därefter utan onödigt dröjsmål översända en kopia av denna till alla andra samordnande myndigheter genom det system som inrättas i enlighet med artikel 39.2.

Vid tillämpningen av första stycket ska en spårningsorder vinna laga kraft när tidsfristen för överklagande har löpt ut om inget överklagande har lämnats in i enlighet med nationell lagstiftning eller om spårningsordern, efter ett överklagande, har fastställts.

3. Om tillämpningsperioden för spårningsordern överstiger tolv månader, eller sex månader vad gäller en spårningsorder som rör kontaktsökning med barn, ska den samordnande myndigheten i etableringslandet ålägga leverantören att avlägga rapporter om verkställandet av spårningsordern minst en gång, efter halva tillämpningsperioden.

Dessa rapporter ska innehålla en ingående beskrivning av de åtgärder som har vidtagits för att verkställa spårningsordern, bland annat vilka skyddsåtgärder som har tillhandahållits, och information om hur dessa åtgärder fungerar i praktiken, särskilt om hur effektiva de är när det gäller att spåra spridningen av känt eller nytt material med sexuella övergrepp mot barn eller, i tillämpliga fall, om hur dessa åtgärder påverkar alla berörda parter rättigheter och legitima intressen.

4. När det gäller spårningsorder som den behöriga rättsliga myndigheten eller den oberoende administrativa myndigheten har utfärdat på begäran av den samordnande myndigheten i etableringslandet ska sistnämnda myndighet, vid behov och under alla omständigheter efter mottagandet av de rapporter som avses i punkt 3, bedöma om det har skett några väsentliga ändringar av skälen till att spårningsordern har utfärdats och särskilt huruvida villkoren i artikel 7.4 fortfarande är uppfyllda. I detta

avseende ska den ta hänsyn till ytterligare begränsningsåtgärder som leverantören kan vidta för att ta itu med den betydande risk som identifierades vid den tidpunkt då spårningsordern utfärdades.

Den samordnande myndigheten ska begära att den behöriga rättsliga myndighet eller oberoende administrativa myndighet som utfärdade spårningsordern ska ändra eller återkalla denna order om detta blir nödvändigt mot bakgrund av resultatet av denna bedömning. Bestämmelserna i detta avsnitt ska gälla för sådana begäranden i tillämpliga delar.

Artikel 10

Teknik och skyddsåtgärder

1. Vårdtjänstleverantör och leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster som har mottagit en spårningsorder ska verkställa den genom att installera och använda teknik för att spåra spridningen av känt eller nytt material med sexuella övergrepp mot barn eller kontaktsökning med barn, beroende på vad som är tillämpligt, med hjälp av motsvarande indikatorer som tillhandahålls av EU-centrumet i enlighet med artikel 46.
2. Leverantören ska ha rätt att kostnadsfritt förvärva, installera och driva den teknik som tillhandahålls av EU-centrumet i enlighet med artikel 50.1, enbart i syfte att verkställa spårningsordern. Leverantören ska inte vara skyldig att använda någon särskild teknik, inte heller sådan som tillhandahålls av EU-centrumet, så länge som kraven i denna artikel uppfylls. Användningen av den teknik som tillhandahålls av EU-centrumet ska inte påverka leverantörens ansvar när det gäller att uppfylla dessa krav och för eventuella beslut som den kan fatta i samband med eller till följd av användningen av tekniken.
3. Tekniken ska
 - a) vara effektiv i fråga om att spåra spridningen av känt eller nytt material med sexuella övergrepp mot barn eller, i förekommande fall, kontaktsökning med barn,
 - b) inte kunna utvinna någon annan information från relevanta meddelanden än sådan information som är absolut nödvändig för att, med hjälp av de indikatorer som avses i punkt 1, spåra mönster som tyder på spridning av känt eller nytt material med sexuella övergrepp mot barn eller på kontaktsökning med barn, beroende på vad som är tillämpligt,
 - c) överensstämma med den senaste tekniken och vara så lite inkräktande som möjligt när det gäller inverkan på användarnas rätt till privatliv och familjeliv, inbegripet konfidentiell behandling av kommunikation, och på skyddet av personuppgifter,
 - d) vara tillräckligt tillförlitlig, på så sätt att den i största möjliga utsträckning begränsar felfrekvensen i samband med spårningen.
4. Leverantören ska

- a) vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att teknik och indikatorer, liksom behandlingen av personuppgifter och andra uppgifter i samband med detta, enbart används i syfte att spåra spridningen av känt eller nytt material med sexuella övergrepp mot barn eller kontaktsökning med barn, enligt vad som är tillämpligt, i den mån det är absolut nödvändigt för att verkställa de spårningsorder som riktas till dem,
 - b) fastställa effektiva interna förfaranden för att förhindra och vid behov upptäcka och avhjälpa felaktig användning av de tekniker, indikatorer och personuppgifter och andra uppgifter som avses i led a, inbegripet obehörig åtkomst till och otillåten överföring av sådana personuppgifter och andra uppgifter,
 - c) säkerställa regelbunden mänsklig tillsyn enligt vad som krävs för att säkerställa att tekniken fungerar på ett tillräckligt tillförlitligt sätt och, när så behövs, särskilt när potentiella fel och potentiell kontaktsökning med barn spåras, mänsklig inblandning,
 - d) inrätta och driva en lättillgänglig, åldersanpassad och användarvänlig mekanism som gör det möjligt för användare att inom rimlig tid inge klagomål om av dem påstådda överträdelser av leverantörens skyldigheter enligt detta avsnitt, samt eventuella beslut som leverantören kan ha fattat med anknytning till användningen av tekniken, inbegripet avlägsnande av material eller förhindrande av åtkomsten till material som har tillhandahållits av användare, blockering av användarkonton eller tillfälligt upphävande av eller avbrytande av tjänsten till användarna, och behandla sådana klagomål på ett objektivt och effektivt sätt, inom tidsramarna,
 - e) senast en månad före det startdatum som anges i spårningsordern informera den samordnande myndigheten om genomförandet av de planerade åtgärder som anges i den genomförandeplan som avses i artikel 7.3,
 - f) regelbundet se över hur de åtgärder som avses i leden a, b, c och d i denna punkt fungerar och vid behov anpassa dem för att säkerställa att de krav som anges i dessa uppfylls, samt dokumentera översynsprocessen och resultaten av denna och inkludera denna information i den rapport som avses i artikel 9.3.
5. Leverantören ska på ett tydligt, framträdande och begripligt sätt informera användarna om följande:
- a) Det faktum att leverantören använder teknik för att spåra sexuella övergrepp mot barn på nätet för att verkställa spårningsordern, hur leverantören använder denna teknik och hur konfidentialiteten i samband med behandlingen av användarnas kommunikation påverkas.
 - b) Det faktum att leverantören är skyldig att rapportera potentiella sexuella övergrepp mot barn på nätet till EU-centrumet i enlighet med artikel 12.
 - c) Användarnas rätt till rättslig prövning enligt artikel 9.1 och deras rätt att inge klagomål till leverantören genom den mekanism som avses i punkt 4 d och till den samordnande myndigheten i enlighet med artikel 34.

Leverantören ska inte förse användare med information som kan minska effektiviteten hos åtgärderna för att verkställa spårningsordern.

6. Om en leverantör spårar potentiella sexuella övergrepp mot barn på nätet genom de åtgärder som vidtagits för att verkställa spårningsordern ska leverantören utan onödigt dröjsmål informera de berörda användarna efter det att Europol eller den nationella brottsbekämpande myndigheten i en medlemsstat som tog emot rapporten enligt artikel 48 har bekräftat att informationen till användarna inte skulle påverka verksamhet som syftar till att förebygga, spåra, utreda och lagföra sexualbrott mot barn.

Artikel 11

Riktlinjer för spårningsskyldigheter

Kommissionen får i samarbete med samordnande myndigheter och EU-centrumet och efter att ha genomfört ett offentligt samråd utfärda riktlinjer för tillämpningen av artiklarna 7–10, med vederbörlig hänsyn tagen till i synnerhet den relevanta tekniska utvecklingen och hur de tjänster som omfattas av dessa bestämmelser erbjuds och används.

Avsnitt 3

Rapporteringskyldigheter

Artikel 12

Rapporteringskyldigheter

1. Om en värdtjänstleverantör eller en leverantör av interpersonella kommunikationstjänster på annat sätt än genom en avlägsnandeorder som har utfärdats i enlighet med denna förordning får kännedom om information som tyder på att potentiella sexuella övergrepp mot barn på nätet förekommer på dess tjänster ska leverantören utan dröjsmål lämna rapport om detta till EU-centrumet i enlighet med artikel 13. Den ska göra detta genom det system som inrättas i enlighet med artikel 39.2.
2. Om leverantören skickar en rapport i enlighet med punkt 1 ska den informera den berörda användaren om rapportens huvudsakliga innehåll, om hur leverantören har fått kännedom om de ifrågavarande potentiella sexuella övergreppen mot barn, om uppföljningen av rapporten i den mån denna information finns tillgänglig för leverantören och om användarens möjligheter till prövning, däribland rätten att inge klagomål till den samordnande myndigheten i enlighet med artikel 34.

Leverantören ska utan onödigt dröjsmål informera den berörda användaren, antingen efter att ha mottagit ett meddelande från EU-centrumet om att centrumet anser att rapporten är uppenbart ogrundad enligt artikel 48.2, eller efter utgången av en tidsfrist på tre månader från datumet för rapporten, utan att ha mottagit ett

meddelande från EU-centrumet om att informationen inte ska tillhandahållas enligt artikel 48.6 a, beroende på vilket datum som infaller först.

Om leverantören inom den tidsfrist på tre månader som avses i andra stycket mottar ett sådant meddelande från EU-centrumet om att informationen inte ska lämnas ska denne utan onödigt dröjsmål underrätta den berörda användaren efter det att den tidsfrist som anges i meddelandet har löpt ut.

3. Leverantören ska inrätta och driva en lättillgänglig, åldersanpassad och användarvänlig mekanism som gör det möjligt för användare att flagga potentiella sexuella övergrepp mot barn på nätet på tjänsten för leverantören.

Artikel 13

Särskilda krav för rapportering

1. Värdtjänstleverantörer och leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster ska lämna in den rapport som avses i artikel 12 med hjälp av mallen i bilaga III. Rapporten ska innehålla följande:
 - a) Identifieringsuppgifter för leverantören och, i förekommande fall, för dennes rättsliga företrädare.
 - b) Datum, tidsstämpel och leverantörens elektroniska signatur.
 - c) Alla innehållsdata, inklusive bilder, videoklipp och text.
 - d) Alla tillgängliga uppgifter som inte är innehållsdata med anknytning till det potentiella sexuella övergreppet mot barn på nätet.
 - e) Huruvida det potentiella sexuella övergreppet mot barn på nätet rör spridningen av känt eller nytt material med sexuella övergrepp mot barn eller kontaktsökning med barn.
 - f) Information om den geografiska platsen för det potentiella sexuella övergreppet mot barn på nätet, såsom IP-adressen.
 - g) Information om identiteten på alla användare som är inblandade i det potentiella sexuella övergreppet mot barn på nätet.
 - h) Huruvida leverantören har rapporterat, eller också kommer att rapportera, det potentiella sexuella övergreppet mot barn på nätet till en myndighet eller till någon annan enhet som är behörig att ta emot sådana rapporter i ett tredjeland, och om så är fallet, vilken myndighet eller enhet.
 - i) Om det potentiella sexuella övergreppet mot barn på nätet rör spridningen av känt eller nytt material med sexuella övergrepp mot barn, oavsett om leverantören har avlägsnat materialet eller förhindrat att materialet kan åtkommas.
 - j) Huruvida leverantören anser att rapporten kräver brådskande åtgärder.
 - k) En hänvisning till denna förordning som den rättsliga grunden för rapportering.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 86 för att ändra bilaga III i syfte att vid behov förbättra mallen med hänsyn tagen till den tekniska utvecklingen eller de praktiska lärdomar som dragits.

Avsnitt 4

Avlägsnandeskyldigheter

Artikel 14

Avlägsnandeorder

1. Den samordnande myndigheten i etableringslandet ska ha befogenhet att begära att den nationella behöriga rättsliga myndighet som den utsetts av eller en annan oberoende administrativ myndighet i den medlemsstaten ska utfärda en avlägsnandeorder som ålägger en värdtjänstleverantör under jurisdiktionen för den medlemsstat som har utsett den samordnande myndigheten att i alla medlemsstater avlägsna eller förhindra åtkomsten till material som, efter en omsorgsfull bedömning, den samordnande myndigheten eller domstolarna eller andra oberoende administrativa myndigheter i enlighet med artikel 36.1 har identifierat som att det utgör material med sexuella övergrepp mot barn.
2. Leverantören ska verkställa avlägsnandeordern så snart som möjligt och under alla omständigheter inom 24 timmar efter mottagandet.
3. Den behöriga rättsliga myndigheten eller den oberoende administrativa myndigheten ska utfärda en avlägsnandeorder med hjälp av mallen i bilaga IV. Avlägsnandeorder ska omfatta följande:
 - a) Identifieringsuppgifter för den rättsliga eller oberoende administrativa myndighet som utfärdar avlägsnandeordern och den myndighetens autentisering av avlägsnandeordern.
 - b) Leverantörens namn och, i förekommande fall, namnet på dennes rättsliga företrädare.
 - c) Den specifika tjänst för vilken avlägsnandeordern utfärdas.
 - d) En tillräckligt detaljerad redogörelse för skälen till varför avlägsnandeordern utfärdas och särskilt varför materialet utgör material med sexuella övergrepp mot barn.
 - e) En exakt webbadress och, vid behov, ytterligare information som gör det möjligt att identifiera materialet med sexuella övergrepp mot barn.
 - f) I tillämpliga fall, information om att information inte får lämnas ut under en specifik tidsfrist i enlighet med artikel 15.4 c.
 - g) En hänvisning till denna förordning som den rättsliga grunden för avlägsnandeordern.

- h) Datum, tidsstämpel och elektronisk signatur för den rättsliga eller oberoende administrativa myndighet som utfärdar avlägsnandeordern.
- i) Lättbegriplig information om den prövning som mottagaren av avlägsnandeordern har tillgång till, inklusive information om domstolsprövning och om de tidsfrister som gäller för sådan prövning.

4. Den rättsliga myndighet eller oberoende administrativa myndighet som utfärdar avlägsnandeordern ska rikta den till leverantörens huvudsakliga etableringsställe eller, i tillämpliga fall, till dennes rättsliga företrädare som har utsetts i enlighet med artikel 24.

Myndigheten ska översända avlägsnandeordern till den kontaktpunkt som avses i artikel 23.1 via elektroniska medel som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning på villkor som gör det möjligt att fastställa avsändarens äkthet, inbegripet att datumet och tidpunkten för avsändande och mottagande av ordern stämmer, till den samordnande myndigheten i etableringslandet och EU-centrumet, genom det system som inrättas i enlighet med artikel 39.2.

Myndigheten ska avfatta avlägsnandeordern på det språk som anges av leverantören i enlighet med artikel 23.3.

5. Om leverantören inte kan verkställa avlägsnandeordern på grund av force majeure eller faktisk omöjlighet, även av objektivet motiverade tekniska eller operativa skäl, ska denne utan onödigt dröjsmål underrätta den samordnande myndigheten i etableringslandet om dessa skäl med hjälp av mallen i bilaga V.

Den tidsfrist som anges i punkt 1 ska börja löpa så snart de skäl som avses i första stycket inte längre föreligger.

6. Om leverantören inte kan verkställa avlägsnandeordern på grund av att den innehåller uppenbara fel eller inte innehåller tillräckligt med information för att kunna verkställas, ska leverantören utan onödigt dröjsmål begära nödvändiga förtydliganden av den samordnande myndigheten i etableringslandet med hjälp av mallen i bilaga V.

Den tidsfrist som anges i punkt 1 ska börja löpa så snart leverantören har fått de förtydliganden som behövs.

7. Leverantören ska utan onödigt dröjsmål och med hjälp av mallen i bilaga VI informera den samordnande myndigheten i etableringslandet och EU-centrumet om de åtgärder som vidtagits för att verkställa avlägsnandeordern, och särskilt ange huruvida leverantören avlägsnat materialet med sexuella övergrepp mot barn eller förhindrat att detta kan åtkommas i alla medlemsstater, samt om datum och tidpunkt för detta.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 86 i syfte att vid behov ändra bilagorna IV, V och VI i syfte att förbättra mallarna med hänsyn tagen till den tekniska utvecklingen eller de praktiska lärdomar som har dragits.

Artikel 15

Prövning och tillhandahållande av information

1. Värdtjänstleverantörer som har mottagit en avlägsnandeorder som har utfärdats i enlighet med artikel 14 samt de användare som tillhandahållit materialet ska ha rätt till effektiv prövning. Denna rätt ska innebära rätten att överklaga en sådan avlägsnandeorder i domstolarna i den medlemsstat där den behöriga rättsliga myndighet eller den oberoende administrativa myndighet som utfärdade avlägsnandeordern finns.
2. När avlägsnandeordern vinner laga kraft ska den behöriga rättsliga myndighet eller oberoende administrativa myndighet som utfärdade avlägsnandeordern utan onödigt dröjsmål översända en kopia av denna till den samordnande myndigheten i etableringslandet. Den samordnande myndigheten i etableringslandet ska därefter utan onödigt dröjsmål översända en kopia av denna till alla andra samordnande myndigheter genom det system som inrättas i enlighet med artikel 39.2.

Vid tillämpningen av första stycket ska en avlägsnandeorder vinna laga kraft när tidsfristen för överklagande har löpt ut om inget överklagande har lämnats in i enlighet med nationell lagstiftning eller om avlägsnandeordern, efter ett överklagande, har bekräftats.

3. Om en leverantör avlägsnar eller förhindrar åtkomsten till material med sexuella övergrepp mot barn i enlighet med en avlägsnandeorder som har utfärdats i enlighet med artikel 14, ska leverantören utan onödigt dröjsmål informera den användare som tillhandahållit materialet om följande:
 - a) Det faktum att materialet har avlägsnats eller att det inte längre kan åtkommas.
 - b) Skälen till att materialet har avlägsnats eller inte längre kan åtkommas, med en kopia av avlägsnandeordern på användarens begäran.
 - c) Användarnas rätt till rättslig prövning enligt punkt 1 och att inga klagomål till den samordnande myndigheten i enlighet med artikel 34.
4. Den samordnande myndigheten får, när den begär att den rättsliga myndigheten eller den oberoende administrativa myndigheten som utfärdar avlägsnandeordern, och efter samråd med berörda myndigheter, begära att leverantören inte ska lämna ut någon information om avlägsnande eller förhindrande av åtkomsten till material med sexuella övergrepp mot barn, om och i den utsträckning det är nödvändigt för att undvika inblandning i verksamheter för att förebygga, spåra, utreda och lagföra sexualbrott mot barn.

Därvid ska följande gälla:

 - a) Den rättsliga myndighet eller oberoende administrativa myndighet som utfärdar avlägsnandeordern ska fastställa en tidsfrist på högst sex veckor under vilken leverantören inte får lämna ut denna information.
 - b) De skyldigheter som anges i punkt 3 ska inte gälla under den tidsfristen.

- c) Den rättsliga myndigheten eller den oberoende administrativa myndigheten ska underrätta leverantören om sitt beslut och ange den tidsfrist som är tillämplig.

Den rättsliga myndigheten eller den oberoende administrativa myndigheten får besluta att förlänga den tidsfrist som avses i andra stycket led a med ytterligare en tidsfrist på högst sex veckor, om och i den utsträckning som det fortfarande är nödvändigt att informationen inte lämnas ut. I sådana fall ska den rättsliga myndigheten eller den oberoende administrativa myndigheten informera leverantören om sitt beslut och ange vilken tidsfrist som är tillämplig. Artikel 14.3 ska tillämpas på det beslutet.

Avsnitt 5

Blockeringsskyldigheter

Artikel 16

Blockeringsorder

1. Den samordnande myndigheten i etableringslandet ska ha befogenhet att begära att den behöriga rättsliga myndigheten i den medlemsstat som har utsett den eller en oberoende administrativ myndighet i den medlemsstaten ska utfärda en blockeringsorder som ålägger en leverantör av internetanslutningstjänster under den medlemsstatens jurisdiktion att vidta rimliga åtgärder för att hindra användare från att kunna komma åt känt material med sexuella övergrepp mot barn som finns på alla webbadresser på förteckningen över webbadresser i databasen med indikatorer, i enlighet med artikel 44.2b, och som har tillhandahållits av EU-centrumet.
2. Den samordnande myndigheten i etableringslandet ska, innan den begär att en blockeringsorder ska utfärdas, utföra samtliga utredningar och bedömningar som är nödvändiga för att fastställa om villkoren i punkt 4 har uppfyllts.

Den ska därför där så är lämpligt

- a) kontrollera att alla eller ett representativt urval av webbadresserna på den förteckning som avses i punkt 1 uppfyller villkoren i artikel 36.1 b, bland annat genom att i samarbete med EU-centrumet kontrollera att förteckningen är fullständig, korrekt och aktuell,
- b) kräva att leverantören, inom en rimlig tidsfrist som har fastställts av den samordnande myndigheten, ska lämna den information som behövs, särskilt om användarnas åtkomst till eller försök att få åtkomst till material med sexuella övergrepp mot barn som finns på webbadresserna, om leverantörens policy för att hantera risken för att material med sexuella övergrepp mot barn sprids samt om leverantörens ekonomiska och tekniska kapacitet och storlek,
- c) begära att EU-centrumet tillhandahåller nödvändig information, särskilt förklaringar och garantier om riktigheten hos webbadressernas innehåll av material med sexuella övergrepp mot barn, om materialets kvantitet och beskaffenhet och om EU-centrumets kontroller och de revisioner som avses i artikel 36.2 respektive artikel 46.7,

- d) begära att andra relevanta myndigheter eller relevanta experter eller organ lämnar den information som behövs.
3. Den samordnande myndigheten i etableringslandet ska, innan den begär att blockeringsordern ska utfärdas, informera leverantören om sin avsikt att begära att blockeringsordern ska utfärdas och ange de viktigaste inslagen i innehållet i den planerade blockeringsordern och skälen till att blockeringsordern begärs. Den ska ge leverantören möjlighet att yttra sig om denna information inom en rimlig tidsfrist som fastställts av den samordnande myndigheten.
4. Den samordnande myndigheten i etableringslandet ska begära att en blockeringsorder ska utfärdas, och den behöriga rättsliga myndigheten eller den oberoende myndigheten ska utfärda en blockeringsorder, om den anser att följande villkor är uppfyllda:
- a) Det finns bevis för att tjänsten i betydande omfattning har använts under de senaste tolv månaderna för att få åtkomst till eller försöka få åtkomst till det material med sexuella övergrepp mot barn som finns på webbadresserna.
 - b) Blockeringsordern är nödvändig för att förhindra att material med sexuella övergrepp mot barn sprids till användare i unionen, särskilt med beaktande av materialets omfattning och beskaffenhet, behovet av att skydda brottsoffrens rättigheter och av att leverantören har och följer en policy för att hantera risken för sådan spridning.
 - c) Webbadresserna innehåller, på ett tillräckligt trovärdigt sätt, material med sexuella övergrepp mot barn.
 - d) Skälen till att blockeringsordern utfärdas uppväger de negativa konsekvenserna för alla berörda parter rättigheter och legitima intressen, särskilt med beaktande av behovet av att säkerställa en rättvis balans mellan dessa parter grundläggande rättigheter, inbegripet användarnas yttrande- och informationsfrihet och leverantörens näringsfrihet.

Vid bedömningen av huruvida villkoren i första stycket har uppfyllts ska hänsyn tas till alla relevanta fakta och omständigheter i det aktuella fallet, däribland eventuell information som har erhållits enligt punkt 2 och synpunkter från leverantören som ingetts i enlighet med punkt 3.

5. Den samordnande myndigheten i etableringslandet ska, när den begär att blockeringsorder ska utfärdas, och den behöriga rättsliga eller oberoende administrativa myndigheten ska, när den utfärdar blockeringsordern
- a) fastställa effektiva och proportionella begränsningar och skyddsåtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att eventuella negativa konsekvenser som avses i punkt 4 d förblir begränsade till vad som är absolut nödvändigt,
 - b) om inte annat följer av punkt 6, se till att tillämpningsperioden förblir begränsad till vad som är absolut nödvändigt.
6. Den samordnande myndigheten ska i blockeringsordern ange den period under vilken den är tillämplig och ange start- och slutdatum.

Tillämpningsperioden för blockeringsorder får inte överstiga fem år.

7. När det gäller de blockeringsorder som den behöriga rättsliga myndigheten eller den oberoende administrativa myndigheten har utfärdat på dess begäran ska den samordnande myndigheten vid behov och åtminstone en gång om året bedöma huruvida några väsentliga ändringar av skälen till att utfärda blockeringsorder har ägt rum och särskilt huruvida villkoren i punkt 4 fortfarande är uppfyllda.

Den samordnande myndigheten ska begära att den behöriga rättsliga myndighet eller oberoende administrativa myndighet som utfärdade blockeringsordern ändrar eller återkallar denna order, vid behov mot bakgrund av resultatet av denna bedömning eller med hänsyn tagen till motiverande begäranden eller de rapporter som avses i artikel 18.5 respektive 18.6. Bestämmelserna i detta avsnitt ska gälla för sådana begäranden i tillämpliga delar.

Artikel 17

Ytterligare regler om blockeringsorder

1. Den samordnande myndigheten i etableringslandet ska utfärda de blockeringsorder som avses i artikel 16 med hjälp av mallen i bilaga VII. Blockeringsorder ska innefatta följande:
 - a) Hänvisningen till den förteckning över webbplatser som tillhandahålls av EU-centrumet och de skyddsåtgärder som ska föreskrivas, inbegripet de begränsningar och skyddsåtgärder som anges i artikel 16.5 och, i tillämpliga fall, de rapporteringskrav som fastställs i enlighet med artikel 18.6.
 - b) Identifieringsuppgifter för den behöriga rättsliga myndighet eller den oberoende administrativa myndighet som utfärdar blockeringsordern och denna myndighets autentisering av blockeringsordern.
 - c) Leverantörens namn och, i förekommande fall, namnet på dennes rättsliga företrädare.
 - d) Den specifika tjänst för vilken spårningsordern utfärdas.
 - e) Blockeringsorderns startdatum och slutdatum.
 - f) En tillräckligt detaljerad motivering till varför blockeringsordern utfärdas.
 - g) En hänvisning till denna förordning som den rättsliga grunden för blockeringsordern.
 - h) Datum, tidsstämpel och elektronisk signatur för den rättsliga eller oberoende administrativa myndighet som utfärdar blockeringsordern.
 - i) Lättbegriplig information om den prövning som mottagaren av blockeringsordern har tillgång till, inklusive information om domstolsprövning och om de tidsfrister som gäller för sådan prövning.

2. Den behöriga rättsliga myndighet eller oberoende administrativa myndighet som utfärdar blockeringsordern ska rikta den till leverantörens huvudsakliga etableringsställe eller, i tillämpliga fall, till dess rättsliga företrädare som har utsetts i enlighet med artikel 24.
3. Blockeringsordern ska översändas till leverantörens kontaktpunkt enligt artikel 23.1, till den samordnande myndigheten i etableringslandet och till EU-centrumet genom det system som inrättas i enlighet med artikel 39.2.
4. Blockeringsordern ska avfattas på det språk som anges av leverantören i enlighet med artikel 23.3.
5. Om leverantören inte kan verkställa blockeringsordern på grund av att den innehåller uppenbara fel eller inte innehåller tillräckligt med information för att kunna verkställas, ska leverantören utan onödigt dröjsmål begära nödvändiga förtydliganden av den samordnande myndigheten i etableringslandet med hjälp av mallen i bilaga VIII.
6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 86 för att vid behov ändra bilagorna VII och VIII i syfte att förbättra mallarna med hänsyn tagen till den tekniska utvecklingen eller de praktiska lärdomar som har dragits.

Artikel 18

Prövning, information och rapportering av blockeringsorder

1. Leverantörer av internetanslutningstjänster som har mottagit en blockeringsorder, liksom användare som har tillhandahållit eller förhindrats från att få åtkomst till ett visst material som finns på webbadresserna i samband med verkställandet av sådana order, ska ha rätt till effektiv prövning. Denna rätt ska inbegripa rätten att överklaga blockeringsordern i domstolarna i den medlemsstat där den behöriga rättsliga myndighet eller den oberoende administrativa myndighet som utfärdade blockeringsordern finns.
2. När blockeringsordern vinner laga kraft ska den behöriga rättsliga myndighet eller oberoende administrativa myndighet som utfärdade blockeringsordern utan onödigt dröjsmål översända en kopia av denna till den samordnande myndigheten i etableringslandet. Den samordnande myndigheten i etableringslandet ska därefter utan onödigt dröjsmål översända en kopia av denna till alla andra samordnande myndigheter genom det system som inrättas i enlighet med artikel 39.2.

Vid tillämpningen av första stycket ska en blockeringsorder vinna laga kraft när tidsfristen för överklagande har löpt ut om inget överklagande har lämnats in i enlighet med nationell lagstiftning eller om avlägsnandeordern, efter ett överklagande, har bekräftats.

3. Leverantören ska inrätta och driva en lättillgänglig, åldersanpassad och användarvänlig mekanism som gör det möjligt för användare att inom rimlig tid inge klagomål till leverantören om föregivna överträdelser av dess skyldigheter enligt detta avsnitt. Leverantören ska behandla sådana klagomål på ett objektiva och effektivt sätt inom tidsramarna.

4. Om en leverantör hindrar användare från att få åtkomst till webbadresserna i enlighet med en blockeringsorder som har utfärdats i enlighet med artikel 17, ska leverantören vidta rimliga åtgärder för att informera användarna om följande:
- a) Det faktum att den gör detta i enlighet med en blockeringsorder.
 - b) Skälen till detta och, på begäran, tillhandahålla en kopia av blockeringsordern.
 - c) Användarnas rätt till rättslig prövning enligt punkt 1, deras rätt att inte klagomål till leverantören genom den mekanism som avses i punkt 3 och till den samordnande myndigheten i enlighet med artikel 34 samt deras rätt att lämna in de begäranden som avses i punkt 5.
5. Den leverantör och de användare som avses i punkt 1 ska ha rätt att begära att den samordnande myndighet som begärde att blockeringsordern ska utfärdas ska bedöma om användarna på felaktig grund har hindrats från att få åtkomst till visst material som finns på de webbadresser som anges i blockeringsordern. Leverantören ska också ha rätt att begära att blockeringsordern ska ändras eller återkallas om leverantören anser det nödvändigt på grund av väsentliga ändringar av skälen till att blockeringsordern utfärdades, som inträffade efter det att den utfärdades, särskilt väsentliga ändringar som hindrar leverantören från att vidta de rimliga åtgärder som krävs för att verkställa blockeringsordern.
- Den samordnande myndigheten ska utan onödigt dröjsmål noga granska en sådan begäran och informera den leverantör eller användare som inkommer med begäran om resultatet av denna granskning. Om den anser att begäran är motiverad ska den begära att blockeringsordern ändras eller återkallas i enlighet med artikel 16.7 och informera EU-centrumet.
6. Om tillämpningsperioden för blockeringsordern överstiger 24 månader ska den samordnande myndigheten i etableringslandet kräva att leverantören ska rapportera till den om de åtgärder som har vidtagits för att verkställa blockeringsordern, inklusive de skyddsåtgärder som föreskrivs, åtminstone en gång, efter halva tillämpningsperioden.

Avsnitt 6

Tillägsbestämmelser

Artikel 19

Leverantörernas ansvar

Leverantörer av relevanta informationssamhällstjänster ska inte hållas ansvariga för sexualbrott mot barn enbart på grund av att de i god tro utför de verksamheter som krävs för att uppfylla kraven i denna förordning, särskilt verksamheter som syftar till att spåra, identifiera, avlägsna, förhindra åtkomsten till eller rapportera sexuella övergrepp mot barn på nätet i enlighet med dessa krav.

Artikel 20

Brottsoffers rätt till information

1. Personer som är bosatta i unionen ska ha rätt att på begäran från den samordnande myndighet som har utsetts av den medlemsstat där de är bosatta få information om fall där spridningen av känt material med sexuella övergrepp mot barn som avbildar dem rapporteras till EU-centrumet i enlighet med artikel 12. Personer med funktionsnedsättning ska ha rätt att begära och ta emot sådan information på ett sätt som passar dem.

Den samordnande myndigheten ska vidarebefordra begäran till EU-centrumet genom det system som inrättas i enlighet med artikel 39.2 och vidarebefordra resultaten från EU-centrumet till den person som har lämnat in begäran.

2. I den begäran som avses i punkt 1 ska följande anges:
 - a) Det relevanta kända materialet med sexuella övergrepp mot barn.
 - b) I tillämpliga fall, den person eller enhet som ska ta emot informationen för den begärande personens räkning.
 - c) Tillräckliga uppgifter för att styrka identiteten på den begärande personen.
3. Den information som avses i punkt 1 ska omfatta följande:
 - a) Identifiering av den leverantör som har avlagt rapporten.
 - b) Datum för rapporten.
 - c) Huruvida EU-centrumet har vidarebefordrat rapporten i enlighet med artikel 48.3 och i så fall till vilka myndigheter.
 - d) Huruvida leverantören har rapporterat om att den har avlägsnat materialet eller förhindrat att det kan åtkommas i enlighet med artikel 13.1 i.

Artikel 21

Brottsoffers rätt till hjälp och stöd för avlägsnande

1. Värdtjänstleverantörer ska på begäran ge rimlig hjälp till personer som är bosatta i unionen och som försöker få visst känt material med sexuella övergrepp mot barn som avbildar dem avlägsnat av leverantören eller att leverantören förhindrar åtkomst till materialet.
2. Personer som är bosatta i unionen ska ha rätt att, på begäran av den samordnande myndighet som har utsetts av den medlemsstat där personen är bosatt, få stöd från EU-centrumet när de försöker få en värdtjänstleverantör att avlägsna eller förhindra åtkomsten till visst känt material med sexuella övergrepp mot barn som avbildar dem. Personer med funktionsnedsättning ska ha rätt att begära och ta emot all information om detta stöd på ett sätt som passar dem.

Den samordnande myndigheten ska vidarebefordra begäran till EU-centrumet genom det system som inrättas i enlighet med artikel 39.2 och vidarebefordra resultaten från EU-centrumet till den person som har lämnat in begäran.

3. De begäranden som avses i punkterna 1 och 2 ska innehålla uppgifter om det relevanta materialet med sexuella övergrepp mot barn.
4. EU-centrumets stöd enligt punkt 2 ska, enligt vad som är tillämpligt, inkludera följande:
 - a) Stöd med anknytning till begäran om bistånd från leverantören enligt punkt 1.
 - b) Kontroll av huruvida leverantören har avlägsnat eller förhindrat åtkomsten till detta material, inbegripet genom att utföra de sökningar som avses i artikel 49.1.
 - c) Anmälning om att det finns känt material med sexuella övergrepp mot barn som avbildar personen till leverantören och en begäran om avlägsnande eller förhindrande av åtkomst, i enlighet med artikel 49.2.
 - d) Vid behov informera den samordnande myndigheten om att detta material finns på tjänsten, i syfte att utfärda en avlägsnandeorder i enlighet med artikel 14.

Artikel 22

Bevarande av information

1. Värdtjänstleverantörer och leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster ska bevara de innehållsdata och andra uppgifter som behandlas i samband med de åtgärder som vidtas för att följa denna förordning och de personuppgifter som genereras genom denna behandling, endast för ett eller flera av följande ändamål, beroende på vad som är tillämpligt:
 - a) För att verkställa en spårningsorder som har utfärdats i enlighet med artikel 7 eller en avlägsnandeorder som har utfärdats i enlighet med artikel 14.
 - b) För att rapportera potentiella sexuella övergrepp mot barn på nätet till EU-centrumet i enlighet med artikel 12.
 - c) För att blockera kontot för, eller stänga av eller avsluta tillhandahållandet av tjänsten till den berörda användaren.
 - d) För att behandla användarnas klagomål till leverantören eller den samordnande myndigheten, eller utövandet av användarnas rätt till administrativ eller rättslig prövning, när det gäller föregivna överträdelser av denna förordning.
 - e) För att besvara begäranden från behöriga brottsbekämpande myndigheter och rättsliga myndigheter i enlighet med tillämplig lagstiftning i syfte att ge dem nödvändig information för att förebygga, spåra, utreda eller lagföra sexualbrott mot barn, i den mån innehållsdata och övriga uppgifter avser en rapport som leverantören har avlagt till EU-centrumet i enlighet med artikel 12.

När det gäller första stycket led a får leverantören också bevara informationen i syfte att förbättra effektiviteten och exaktheten hos tekniken för att spåra sexuella övergrepp mot barn på nätet i samband med verkställandet av en spårningsorder som har utfärdats till leverantören i enlighet med artikel 7. Leverantören ska dock inte lagra några personuppgifter för detta ändamål.

2. Leverantörerna ska endast bevara den information som avses i punkt 1 under så lång tid som krävs för det tillämpliga ändamålet och under alla omständigheter i högst tolv månader från datumet för rapporteringen eller avlägsnandet eller förhindrandet av åtkomsten, beroende på vilket som inträffar först.

De ska på begäran av den behöriga nationella myndigheten eller domstolen bevara informationen under ytterligare en angiven period som fastställts av den myndigheten eller domstolen, om och i den utsträckning som är nödvändig för pågående administrativa eller rättsliga prövningsförfaranden enligt punkt 1 d.

Leverantörerna ska säkerställa att den information som avses i punkt 1 bevaras på ett säkert sätt och att bevarandet omfattas av lämpliga tekniska och organisatoriska skyddsåtgärder. Dessa skyddsåtgärder ska särskilt säkerställa att informationen endast kan nås och behandlas i det syfte som den bevaras för, att en hög säkerhetsnivå uppnås och att informationen raderas när de tillämpliga tidsfristerna för bevarandet löper ut. Leverantörerna ska regelbundet se över dessa skyddsåtgärder och vid behov anpassa dem.

Artikel 23

Kontaktpunkter

1. Leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster ska inrätta en gemensam kontaktpunkt som möjliggör direkt kommunikation på elektronisk väg med samordnande myndigheter, andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna, kommissionen och EU-centrumet med avseende på tillämpningen av denna förordning.
2. Leverantörerna ska informera EU-centrumet och offentliggöra den information som behövs för att enkelt kunna identifiera och kommunicera med deras gemensamma kontaktpunkter, inklusive deras namn, adresser, e-postadresser och telefonnummer.
3. Leverantörerna ska i den information som avses i punkt 2 ange det eller de officiella unionsspråk som kan användas för att kommunicera med deras kontaktpunkter.

De angivna språken ska inkludera åtminstone ett av de officiella språken i den medlemsstat där leverantören har sitt huvudsakliga etableringsställe eller, i tillämpliga fall, där dennes rättsliga företrädare är bosatt eller etablerad.

Artikel 24

Rättslig företrädare

1. Leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster som inte har sitt huvudsakliga etableringsställe i unionen ska skriftligen utse en fysisk eller juridisk person till sin rättsliga företrädare i unionen.

2. Den rättsliga företrädaren ska vara bosatt eller etablerad i en av de medlemsstater där leverantören erbjuder sina tjänster.
3. Leverantören ska ge sina rättsliga företrädare mandat att, utöver eller i stället för leverantören, kunna kontaktas av samordnande myndigheter, andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna och kommissionen i alla frågor som är nödvändiga för att ta emot, efterleva och verkställa beslut som har utfärdats med anknytning till denna förordning, vilket inbegriper spårings-, avlägsnande- och blockeringsorder.
4. Leverantören ska ge sin rättsliga företrädare de befogenheter och resurser som krävs för att samarbeta med samordnande myndigheter, andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna och kommissionen samt för att följa de beslut som avses i punkt 3.
5. Den utsedda rättsliga företrädaren kan hållas ansvarigt för bristande efterlevnad av leverantörens skyldigheter enligt denna förordning, utan att det påverkar de skadeståndskrav och rättsliga åtgärder som kan riktas mot eller inledas mot leverantören.
6. Leverantören ska sända namn, adress, e-postadress och telefonnummer med avseende på den rättsliga företrädare som har utsetts enligt punkt 1 till den samordnande myndigheten i den medlemsstat där den rättsliga företrädaren är bosatt eller etablerad, samt till EU-centrumet. De ska se till att denna information är aktuell och allmänt tillgänglig.
7. Utnämningen av en rättslig företrädare inom unionen i enlighet med punkt 1 ska inte likställas med ett etableringsställe i unionen.

KAPITEL III

TILLSYN, VERKSTÄLLANDE OCH SAMARBETE

Avsnitt 1

Samordnande myndigheter för frågor som rör sexuella övergrepp mot barn

Artikel 25

Samordnande myndigheter för frågor som rör sexuella övergrepp mot barn samt övriga behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska senast den [Datum – två månader från och med den dag då denna förordning träder i kraft] utse en eller flera behöriga myndigheter till ansvariga för tillämpningen och verkställandet av denna förordning (*behöriga myndigheter*).
2. Medlemsstaterna ska senast det datum som avses i punkt 1 utse en av de behöriga myndigheterna till samordnande myndighet för frågor som rör sexuella övergrepp mot barn (*samordnande myndighet*).

Den samordnande myndigheten ska ansvara för alla frågor som rör tillämpningen och verkställandet av denna förordning i den berörda medlemsstaten, såvida inte den medlemsstaten har tilldelat vissa specifika uppgifter eller sektorer till andra behöriga myndigheter.

Den samordnande myndigheten ska i vart fall ha ansvaret för att säkerställa samordningen på nationell nivå när det gäller dessa frågor och ska bidra till en effektiv, ändamålsenlig och konsekvent tillämpning och kontroll av efterlevnaden av denna förordning i hela unionen.

3. Om en medlemsstat utser fler än en behörig myndighet utöver den samordnande myndigheten ska den säkerställa att de respektive uppgifter som utförs av dessa myndigheter och av den samordnande myndigheten är tydligt definierade och att de har ett nära och effektivt samarbete när de utför sina uppgifter. Den berörda medlemsstaten ska meddela kommissionen och EU-centrumet namnet på de andra behöriga myndigheterna liksom deras respektive uppgifter.
4. Inom en vecka efter det att de samordnande myndigheterna och andra behöriga myndigheter har utsetts enligt punkt 1 ska medlemsstaterna offentliggöra och meddela kommissionen och EU-centrumet namnet på sin samordnande myndighet. De ska hålla denna information uppdaterad.
5. Varje medlemsstat ska se till att en kontaktpunkt utses eller inrättas vid den samordnande myndighetens kontor för att hantera begäranden om förtydligande, återkoppling och annan kommunikation i alla frågor som rör tillämpningen och verkställandet av denna förordning i den medlemsstaten. Medlemsstaterna ska göra informationen om kontaktpunkten allmänt tillgänglig och vidarebefordra den till EU-centrumet. De ska hålla denna information uppdaterad.

6. Inom två veckor efter det att de samordnande myndigheterna har utsetts enligt punkt 2 ska EU-centrumet upprätta ett onlineregister med en förteckning över samordnande myndigheter och deras kontaktpunkter. EU-centrumet ska regelbundet offentliggöra alla ändringar i detta.
7. De samordnande myndigheterna får, när så krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning, be om hjälp från EU-centrumet i samband med utförandet av dessa uppgifter, särskilt genom att be EU-centrumet att
 - a) tillhandahålla viss information eller teknisk expertis i frågor som omfattas av denna förordning,
 - b) bistå vid bedömningen, i enlighet med artikel 5.2, av den riskbedömning som har genomförts eller uppdaterats eller de begränsningsåtgärder som har vidtagits av en värdtjänstleverantör eller leverantör av interpersonella kommunikationstjänster under jurisdiktionen för den medlemsstat som har utsett den begärande samordnande myndigheten,
 - c) kontrollera det eventuella behovet av att begära att de behöriga nationella myndigheterna ska utfärda en spårningsorder, en avlägsnandeorder eller en blockeringsorder med avseende på en tjänst under jurisdiktionen för den medlemsstat som har utsett den samordnande myndigheten,
 - d) kontrollera att en spårningsorder eller en avlägsnandeorder som har utfärdats på begäran av den begärande samordnande myndigheten är effektiv.
8. EU-centrumet ska tillhandahålla sådan hjälp kostnadsfritt och i enlighet med sina uppgifter och skyldigheter enligt denna förordning och i den mån dess resurser och prioriteringar tillåter det.
9. De krav som är tillämpliga på samordnande myndigheter och som anges i artiklarna 26–30 ska också tillämpas på övriga behöriga myndigheter som en medlemsstat utser i enlighet med punkt 1.

Artikel 26

Krav på samordnande myndigheter

1. Medlemsstaterna ska se till att de samordnande myndigheter som de har utsett utför sina uppgifter enligt denna förordning på ett objektiva, opartiska, öppna och lämpliga sätt, samtidigt som alla berörda parter grundläggande rättigheter respekteras fullt ut. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras samordnande myndigheter har tillräckliga tekniska och ekonomiska resurser och personalresurser för att utföra sina uppgifter.
2. När de samordnande myndigheterna utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter i enlighet med denna förordning ska de agera med fullständigt oberoende. I detta syfte ska medlemsstaterna i synnerhet säkerställa att de
 - a) är juridiskt och funktionellt oberoende av andra myndigheter,
 - b) har en status som gör det möjligt för dem att agera objektiva och opartiska när de utför sina uppgifter enligt denna förordning,

- c) inte utsätts för någon yttre påverkan, vare sig direkt eller indirekt,
 - d) varken begär eller tar emot instruktioner från någon annan offentlig myndighet eller från någon privat part,
 - e) inte har ansvar för andra uppgifter som rör förebyggande eller bekämpning av sexuella övergrepp mot barn än deras uppgifter enligt denna förordning.
3. Punkt 2 ska inte hindra de samordnande myndigheternas tillsyn i enlighet med nationell konstitutionell rätt, i den mån denna tillsyn inte påverkar deras oberoende enligt vad som krävs i denna förordning.
4. De samordnande myndigheterna ska se till att relevanta personalmedlemmar har de kvalifikationer, den erfarenhet och de tekniska färdigheter som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter.
5. De samordnande myndigheternas ledning och annan personal ska i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt omfattas av tystnadsplikt både under och efter sin mandattid vad avser konfidentiell information som de har fått kunskap om under utförandet av deras uppgifter eller utövandet av deras befogenheter. Medlemsstaterna ska se till att ledningen och annan personal omfattas av regler som garanterar att de kan utföra sina uppgifter på ett objektivt, opartiskt och oberoende sätt, särskilt när det gäller utnämning, uppsägning, lön och karriärmöjligheter.

Avsnitt 2

Samordnande myndigheters befogenheter

Artikel 27

Utredningsbefogenheter

1. För att utföra sina uppgifter ska de samordnande myndigheterna vid behov ha följande utredningsbefogenheter när det gäller leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster under jurisdiktionen för den medlemsstat som har utsett dem:
- a) Befogenhet att kräva att dessa leverantörer, liksom alla andra personer som agerar för ändamål som rör deras närings-, affärs-, hantverks- eller yrkesverksamhet och som rimligen kan känna till information om en misstänkt överträdelse av denna förordning, ska lämna sådan information inom en rimlig tidsperiod.
 - b) Befogenhet att utföra inspektioner på plats av lokaler som används av dessa leverantörer eller de andra personer som avses i led a för syften relaterade till deras närings-, företags-, hantverks- eller yrkesverksamhet, eller att begära att andra myndigheter gör detta, för att granska, beslagta, kopiera eller utverka kopior av uppgifter som rör en misstänkt överträdelse av denna förordning i någon form, oavsett lagringsmedium.

- c) Befogenhet att be en anställd eller en företrädare för dessa leverantörer eller de andra personer som avses i led a att lämna förklaringar om all information som rör en misstänkt överträdelse av denna förordning och att nedteckna svaren.
 - d) Befogenhet att begära information, inbegripet att bedöma huruvida de åtgärder som har vidtagits för att verkställa en spårningsorder, en avlägsnandeorder eller en blockeringsorder uppfyller kraven i denna förordning.
2. Medlemsstaterna får bevilja de samordnande myndigheterna ytterligare utredningsbefogenheter.

Artikel 28

Verkställighetsbefogenheter

1. För att utföra sina uppgifter ska de samordnande myndigheterna vid behov ha följande verkställighetsbefogenheter när det gäller leverantörer av relevanta informationssamhällstjänster under jurisdiktionen för den medlemsstat som har utsett dem:
- a) Befogenhet att godkänna de åtaganden som erbjuds av dessa leverantörer när det gäller deras efterlevnad av denna förordning och att göra dessa åtaganden bindande.
 - b) Befogenhet att beordra att överträdelser av denna förordning ska upphöra och, när så är lämpligt, att föreskriva korrigerande åtgärder som står i proportion till överträdelsen och som är nödvändiga för att få överträdelsen att faktiskt upphöra.
 - c) Befogenhet att ålägga böter, eller begära att en rättslig myndighet i deras medlemsstat ska göra detta, i enlighet med artikel 35, för överträdelser av denna förordning, inbegripet bristande efterlevnad av någon av de order som har utfärdats i enlighet med artikel 27 och led b i denna punkt.
 - d) Befogenhet att förelägga löpande vite i enlighet med artikel 35 för att säkerställa att en överträdelse av denna förordning upphör i enlighet med en order som har utfärdats i enlighet med led b i denna punkt eller för underlåtenhet att följa någon av de order som har utfärdats i enlighet med artikel 27 och led b i denna punkt.
 - e) Befogenhet att vidta interimistiska åtgärder för att undvika risk för allvarlig skada.
2. Medlemsstaterna får bevilja de samordnande myndigheterna ytterligare verkställighetsbefogenheter.
3. När det gäller punkt 1 c och d ska de samordnande myndigheterna ha de verkställighetsbefogenheter som anges i dessa punkter, även med avseende på de andra personer som avses i artikel 27, för underlåtenhet att följa någon av de order som har utfärdats till dem i enlighet med den artikeln.

4. De ska endast utöva dessa verkställighetsbefogenheter efter att i god tid ha försett dessa andra personer med all relevant information om dessa order, inbegripet den tillämpliga tidsperioden, om böter eller löpande viten som kan åläggas vid bristande efterlevnad och om möjligheterna till prövning.

Artikel 29

Ytterligare verkställighetsbefogenheter

1. För att utföra sina uppgifter ska de samordnande myndigheterna vid behov ha följande ytterligare verkställighetsbefogenheter som avses i punkt 2 när det gäller leverantörer av relevanta informationssamhällstjänster under jurisdiktionen för den medlemsstat som har utsett dem, under förutsättning att
 - a) alla andra befogenheter enligt artiklarna 27 och 28 för att få en överträdelse av denna förordning att upphöra har uttömts,
 - b) överträdelsen kvarstår,
 - c) överträdelsen orsakar allvarlig skada som inte kan undvikas genom utövandet av andra befogenheter som är tillgängliga enligt unionsrätten eller nationell rätt.
2. De samordnande myndigheterna ska ha ytterligare verkställighetsbefogenheter att vidta följande åtgärder:
 - a) Kräva att leverantörernas ledningsorgan ska undersöka situationen inom en rimlig tidsperiod och
 - i) anta och inkomma med en handlingsplan med nödvändiga åtgärder för att få överträdelsen att upphöra,
 - ii) säkerställa att leverantören vidtar dessa åtgärder,
 - iii) rapportera om de åtgärder som har vidtagits,
 - b) begära att den behöriga rättsliga myndigheten eller den oberoende administrativa myndigheten i den medlemsstat som har utsett den samordnande myndigheten beslutar om att tillfälligt begränsa åtkomsten för användare till den tjänst som berörs av överträdelsen eller, endast om detta inte är tekniskt möjligt, till onlinegränssnittet för den leverantör där överträdelsen äger rum, om den samordnande myndigheten anser att
 - i) leverantören inte i tillräcklig utsträckning har uppfyllt kraven i led a,
 - ii) överträdelsen kvarstår och orsakar allvarlig skada,
 - iii) överträdelsen leder till att sexualbrott mot barn regelbundet och strukturellt underlättas.
3. Den samordnande myndigheten ska, innan den inkommer med den begäran som avses i punkt 2 b, uppmana berörda parter att inkomma med skriftliga synpunkter på

sin avsikt att lämna in denna begäran inom en rimlig tidsfrist som fastställs av den samordnande myndigheten. Denna tidsfrist får inte vara kortare än två veckor.

Uppmaningen att inkomma med skriftliga synpunkter ska

- a) beskriva de åtgärder som den avser att begära,
- b) ange den eller de avsedda mottagarna.

Leverantören, den eller de avsedda mottagaren och varje annan tredje part som kan styrka ett legitimt intresse ska ha rätt att delta i det förfarande som rör begäran.

- 4. Varje åtgärd som beordras med avseende på begäran enligt punkt 2 b ska stå i proportion till överträdelsens art, allvar och varaktighet, samt om den är återkommande, utan att otillbörligt begränsa åtkomsten till laglig information för användare av den berörda tjänsten.

Den tillfälliga begränsningen ska gälla under en period av fyra veckor, med möjlighet för den behöriga rättsliga myndigheten att i sin order ge den samordnande myndigheten möjlighet att förlänga denna period med fler perioder av samma längd, med förbehåll för det högsta antal förlängningar som fastställs av denna rättsliga myndighet.

Den samordnande myndigheten ska endast förlänga perioden i de fall då den, med beaktande av rättigheterna och de legitima intressena för alla parter som berörs av begränsningen samt alla relevanta fakta och omständigheter, inbegripet eventuell information från leverantören, adressaten eller adressaterna eller någon annan tredje part som har visat ett legitimt intresse, anser att båda följande villkor är uppfyllda:

- a) Leverantören har underlåtit att vidta de nödvändiga åtgärderna för att avsluta överträdelsen.
- b) Den tillfälliga begränsningen innebär ingen orimlig begränsning av användaren av tjänstens tillgång till laglig information, med beaktande av antalet användare som påverkas och förekomsten av lämpliga och lättillgängliga alternativ.

Om den samordnande myndigheten anser att dessa två villkor har uppfyllts men inte kan förlänga perioden i enlighet med andra stycket ytterligare, ska den inkomma med en ny begäran till den behöriga rättsliga myndigheten enligt punkt 2 b.

Artikel 30

Gemensamma bestämmelser om utrednings- och verkställighetsbefogenheter

- 1. De åtgärder som vidtas av de samordnande myndigheterna vid utövandet av deras utrednings- och verkställighetsbefogenheter enligt artiklarna 27, 28 och 29 ska vara effektiva, avskräckande och proportionerliga, särskilt med beaktande av arten, allvaret, frekvensen och varaktigheten i fråga om överträdelsen av denna förordning eller den misstänkta överträdelse som dessa åtgärder avser, samt i tillämpliga fall den ekonomiska, tekniska och operativa kapaciteten hos leverantören av de relevanta informationssamhällstjänster som berörs, i förekommande fall.

2. Medlemsstaterna ska se till att varje utövande av de utrednings- och verkställighetsbefogenheter som avses i artiklarna 27, 28 och 29 omfattas av lämpliga skyddsåtgärder enligt tillämplig nationell lagstiftning för att respektera alla berörda parter grundläggande rättigheter. Dessa åtgärder ska i synnerhet endast vidtas i enlighet med rätten till respekt för privatlivet och rätten till försvar, inbegripet rätten att höras och rätten till tillgång till handlingar i ärendet, och med rätten till effektiva rättsmedel för alla berörda parter.

Artikel 31

Sökningar för att verifiera att förordningen efterlevs

De samordnande myndigheterna ska ha befogenhet att göra sökningar i offentligt tillgängligt material på värdtjänster för att spåra spridningen av känt eller nytt material med sexuella övergrepp mot barn med hjälp av de indikatorer som finns i de databaser som avses i artikel 44.1 a och b, vid behov för att kontrollera huruvida värdtjänstleverantörerna under jurisdiktionen för den medlemsstat som har utsett de samordnande myndigheterna uppfyller sina skyldigheter enligt denna förordning.

Artikel 32

Anmälning av känt material med sexuella övergrepp mot barn

De samordnande myndigheterna ska ha befogenhet att underrätta värdtjänstleverantörer under jurisdiktionen för den medlemsstat som har utsett dem om att det finns känt material med sexuella övergrepp mot barn på deras tjänst och begära att de ska avlägsna materialet eller förhindra att det kan åtkommas, så att leverantörerna frivilligt kan överväga detta.

Begäran ska tydligt ange identifieringsuppgifter för den samordnande myndighet som gör begäran och information om dess kontaktpunkt som avses i artikel 25.5, den information som krävs för att identifiera det berörda kända materialet med sexuella övergrepp mot barn samt varför begäran görs. I begäran ska det också tydligt anges att leverantören är fri att göra detta eller inte.

Avsnitt 3

Andra verkställighetsbestämmelser

Artikel 33

Jurisdiktion

1. Den medlemsstat där det huvudsakliga etableringsstället för leverantören av relevanta informationssamhällestjänster är finns ska ha jurisdiktion vid tillämpningen av denna förordning.
2. En leverantör av informationssamhällestjänster som inte har något etableringsställe i unionen ska anses lyda under den medlemsstats jurisdiktion där dennes rättsliga företrädare är bosatt eller etablerad.

Om en leverantör underlåter att utse en rättslig företrädare i enlighet med artikel 24 ska alla medlemsstater ha jurisdiktion. Om en medlemsstat beslutar att utöva

jurisdiktion enligt detta stycke ska den underrätta alla övriga medlemsstater och se till att principen *ne bis in idem* iakttas.

Artikel 34

Rätten för användare av tjänsten att inge ett klagomål

1. Användare ska ha rätt att inge klagomål om överträdelse av denna förordning som påverkar dem mot leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster, till den samordnande myndighet som har utsetts av den medlemsstat där användaren är bosatt eller etablerad.
2. De samordnande myndigheterna ska tillhandahålla barnvänliga mekanismer för ingivande av klagomål enligt denna artikel och anta en barnorienterad strategi när de hanterar klagomål från barn, med vederbörlig hänsyn till barnets ålder, mognad, åsikter, behov och det de oroar sig för.
3. Den samordnande myndighet som tar emot klagomålet ska bedöma klagomålet och vid behov vidarebefordra det till den samordnande myndigheten i etableringslandet.

Om klagomålet omfattas av en annan behörig myndighets ansvar i den medlemsstat som har utsett den samordnande myndighet som tar emot klagomålet, ska den samordnande myndigheten vidarebefordra det till den andra behöriga myndigheten.

Artikel 35

Påföljder

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om påföljder som ska tillämpas på överträdelser av skyldigheterna enligt kapitlen II och V i denna förordning som begås av leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster under deras jurisdiktion och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs.

Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska senast den [dag då förordningen börjar tillämpas] anmäla dessa regler och åtgärder till kommissionen samt utan dröjsmål anmäla eventuella ändringar som berör dem.

2. Medlemsstaterna ska se till att det högsta påföljdsbelopp som utdöms för en överträdelse av denna förordning inte överstiger 6 % av årsinkomsten eller den totala omsättningen för leverantörens föregående verksamhetsår.
3. Påföljder för tillhandahållande av oriktiga, ofullständiga eller vilseledande uppgifter, underlåtenhet att svara eller rätta oriktiga, ofullständiga eller vilseledande uppgifter eller underlåtenhet att underkasta sig en inspektion på plats får inte överstiga 1 % av årsinkomsten eller den totala omsättningen under föregående verksamhetsår för leverantören eller den andra person som avses i artikel 27.
4. Medlemsstaten ska säkerställa att maxbeloppet för ett löpande vite inte överstiger 5 % av den genomsnittliga totala dagsomsättningen för leverantören eller den andra person som avses i artikel 27 under det föregående räkenskapsåret per dag, räknat från den dag som anges i det berörda beslutet.

5. När medlemsstater beslutar huruvida de ska ålägga en påföljd och när de beslutar om påföljdens typ och nivå ska de beakta alla relevanta omständigheter, inbegripet
- a) överträdelsens karaktär, allvar och varaktighet,
 - b) om överträdelsen var avsiktlig eller orsakades av vårdslöshet,
 - c) eventuella tidigare överträdelser från leverantörens eller den andra personens sida,
 - d) leverantörens eller den andra personens ekonomiska styrka,
 - e) i vilken grad leverantören eller den andra personen samarbetar,
 - f) leverantörens eller den andra personens beskaffenhet och storlek, i synnerhet huruvida det är ett mikroföretag eller litet eller medelstort företag,
 - g) hur pass skyldig leverantören eller den andra personen är, med beaktande av de tekniska och organisatoriska åtgärder som den har vidtagit för att följa denna förordning.

Avsnitt 4

Samarbete

Artikel 36

Identifiering och inlämning av material med sexuella övergrepp mot barn på nätet

1. De samordnande myndigheterna ska för EU-centrumet utan onödigt dröjsmål och genom det system som inrättas i enlighet med artikel 39.2 lämna in följande:
- a) Specifikt material och utskrivna konversationer som samordnande myndigheter eller behöriga rättsliga myndigheter eller andra oberoende administrativa myndigheter i en medlemsstat efter en omsorgsfull bedömning har identifierat som att det utgör material med sexuella övergrepp mot barn eller kontaktsökning med barn, enligt vad som är tillämpligt, för att EU-centrumet ska kunna ta fram indikatorer i enlighet med artikel 44.3.
 - b) Exakta webbadresser som innehåller specifikt material som samordnande myndigheter eller behöriga rättsliga myndigheter eller andra oberoende administrativa myndigheter i en medlemsstat, efter en omsorgsfull bedömning, har identifierat som att det utgör material med sexuella övergrepp mot barn och som finns på webbplatser som tillhör värdtjänstleverantörer som inte erbjuder tjänster i unionen, och som inte kan avlägsnas på grund av att dessa leverantörer vägrar att avlägsna eller förhindra åtkomsten till detta, och på grund av att de behöriga myndigheterna i det tredjeland som har jurisdiktion inte samarbetar, så att EU-centrumet kan sammanställa förteckningen över webbadresser i enlighet med artikel 44.3.

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de samordnande myndigheter som de har utsett utan onödigt dröjsmål får det material som har

identifierats som att det utgör material med sexuella övergrepp mot barn, utskrifter av konversationer som har identifierats som att de utgör kontaktsökning med barn och de webbadresser som har identifierats av en behörig rättslig myndighet eller någon annan oberoende administrativ myndighet än den samordnande myndigheten, för inlämning till EU-centrumet i enlighet med första stycket.

2. På begäran av EU-centrumet, när så krävs för att säkerställa att uppgifterna i de databaser som avses i artikel 44.1 a och b är fullständiga, korrekta och aktuella, ska samordnande myndigheter kontrollera eller tillhandahålla förtydliganden eller ytterligare information om huruvida villkoren i punkt 1 a och b har uppfyllts och, i förekommande fall, fortfarande uppfylls med avseende på visst till EU-centrumet inlämnat material i enlighet med den punkten.
3. Medlemsstaterna ska, när deras brottsbekämpande myndigheter mottar en rapport om spridning av nytt material med sexuella övergrepp mot barn eller om kontaktsökning med barn som har vidarebefordrats till dem av EU-centrumet i enlighet med artikel 48.3, se till att en omsorgsfull bedömning görs i enlighet med punkt 1 och, om materialet eller konversationerna identifieras utgöra material med sexuella övergrepp mot barn eller kontaktsökning med barn, ska den samordnande myndigheten överlämna materialet till EU-centrumet, i enlighet med den punkten, inom en månad från det datum då rapporten mottogs eller, om bedömningen är särskilt komplicerad, inom två månader från det datumet.
4. De ska också se till att den samordnande myndigheten inom de tidsfrister som anges i första stycket underrättas om att resultatet av den omsorgsfulla bedömningen visar att materialet inte utgör material med sexuella övergrepp mot barn eller kontaktsökning med barn och därefter underrättar EU-centrumet om detta.

Artikel 37

Gränsöverskridande samarbete mellan samordnande myndigheter

1. Om en samordnande myndighet som inte är den samordnande myndigheten i etableringslandet har skäl att misstänka att en leverantör av relevanta informationssamhällestjänster har brutit mot denna förordning, ska den begära att den samordnande myndigheten i etableringslandet bedömer ärendet och vidtar nödvändiga utrednings- och verkställighetsåtgärder för att säkerställa att denna förordning efterlevs.

Om kommissionen har skäl att misstänka att en leverantör av relevanta informationssamhällestjänster har överträtt bestämmelserna i denna förordning på ett sätt som innebär att minst tre medlemsstater berörs, får den rekommendera att den samordnande myndigheten i etableringslandet ska bedöma ärendet och vidta de undersöknings- och verkställighetsåtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att denna förordning efterlevs.

2. I den begäran eller rekommendation som avses i punkt 1 ska minst följande anges:
 - a) Leverantörens kontaktpunkt enligt artikel 23.
 - b) En redogörelse för relevanta fakta, berörda bestämmelser i denna förordning och skälen till att den samordnande myndigheten som sände begäran, eller

kommissionen, misstänker att leverantören har överträtt bestämmelserna i denna förordning.

- c) All annan information som den samordnande myndighet som sände begäran eller kommissionen anser vara relevant, i förekommande fall även information som har samlats in på eget initiativ och förslag på särskilda utrednings- eller verkställighetsåtgärder.

- 3. Den samordnande myndigheten i etableringslandet ska bedöma den misstänkta överträdelsen med största möjliga beaktande av den begäran eller rekommendation som avses i punkt 1.

Om den anser att den inte har tillräckligt med information för att bedöma den misstänkta överträdelsen eller för att bemöta begäran eller rekommendationen och har skäl att anta att den samordnande myndighet som sände begäran, eller kommissionen, skulle kunna tillhandahålla ytterligare information, får den begära sådan information. Den tidsperiod som fastställs i punkt 4 ska tillfälligt upphöra att löpa till dess att den ytterligare informationen har tillhandahållits.

- 4. Den samordnande myndigheten i etableringslandet ska, utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter senast två månader efter mottagandet av den begäran eller rekommendation som avses i punkt 1, meddela den samordnande myndighet som sände begäran eller kommissionen resultatet av sin bedömning av den misstänkta överträdelsen, eller av en annan behörig myndighets bedömning i enlighet med nationell lagstiftning där så är relevant, och i tillämpliga fall en förklaring av de utrednings- eller verkställighetsåtgärder som har vidtagits eller planeras mot bakgrund av denna för att säkerställa att denna förordning efterlevs.

Artikel 38

Gemensamma utredningar

- 1. Samordnande myndigheter får delta i gemensamma utredningar, som kan samordnas med stöd av EU-centrumet, i frågor som omfattas av denna förordning och som rör leverantörer av relevanta informationssamhällstjänster som erbjuder sina tjänster i flera medlemsstater.

Sådana gemensamma undersökningar ska inte påverka uppgifterna och befogenheterna för de deltagande samordnande myndigheterna eller de krav som gäller för utförandet av dessa uppgifter och utövandet av dessa befogenheter enligt denna förordning.

- 2. De deltagande samordnande myndigheterna ska göra resultaten av de gemensamma utredningarna tillgängliga för andra samordnande myndigheter, kommissionen och EU-centrumet genom det system som inrättats i enlighet med artikel 39.2, så att deras respektive uppgifter enligt denna förordning kan fullgöras.

Artikel 39

Allmänt samarbete och system för informationsutbyte

1. De samordnande myndigheterna ska samarbeta med varandra, med andra behöriga myndigheter i den medlemsstat som har utsett den samordnande myndigheten, med kommissionen, med EU-centrumet och med andra relevanta unionsbyråer, däribland Europol, för att underlätta utförandet av deras respektive uppgifter enligt denna förordning och säkerställa att den tillämpas och verkställs på ett effektivt, ändamålsenligt och konsekvent sätt.
2. EU-centrumet ska inrätta och upprätthålla ett eller flera tillförlitliga och säkra system för informationsutbyte till stöd för kommunikationen mellan de samordnande myndigheterna, kommissionen, EU-centrumet, andra relevanta unionsbyråer och leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster.
3. De samordnande myndigheterna, kommissionen, EU-centrumet, andra relevanta unionsbyråer och leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster ska använda de system för informationsutbyte som avses i punkt 2 för all relevant kommunikation i enlighet med denna förordning.
4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa praktiska och operativa arrangemang för de system för utbyte av information som avses i punkt 2 och deras kompatibilitet med andra relevanta system. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 87.

KAPITEL IV

EU:s CENTRUM FÖR ATT FÖREBYGGA OCH BEKÄMPA SEXUELLA ÖVERGREPP MOT BARN

Avsnitt 1

Principer

Artikel 40

Inrättande av och verksamhetsområde för EU-centrumet

1. En EU-byrå inrättas för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn, EU-centrumet för bekämpande av sexuella övergrepp mot barn.
2. EU-centrumet ska bidra till att uppnå denna förordnings mål genom att stödja och underlätta genomförandet av dess bestämmelser om spårning, rapportering, avlägsnande eller förhindrande av åtkomsten till och blockering av sexuella övergrepp mot barn på nätet samt, genom att samla in och utbyta information och expertis och underlätta samarbetet mellan berörda offentliga och privata parter i samband med förebyggande och bekämpning av sexuella övergrepp mot barn, särskilt på nätet.

Artikel 41

Rättslig ställning

1. EU-centrumet ska vara ett unionsorgan med ställning som juridisk person.
2. EU-centrumet ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Det får i synnerhet förvärva och avyttra lös och fast egendom samt föra talan inför domstol och andra myndigheter.
3. EU-centrumet ska företräddas av den verkställande direktören.

Artikel 42

Säte

EU-centrumet ska ha sitt säte i Haag i Nederländerna.

Avsnitt 2

Uppgifter

Artikel 43

EU-centrumets uppgifter

EU-centrumet ska

- (1) underlätta den riskbedömningsprocess som avses i kapitel II avsnitt 1 genom att
 - a) stödja kommissionen vid utarbetandet av de riktlinjer som avses i artiklarna 3.8, 4.5, 6.4 och 11, bland annat genom att samla in och tillhandahålla relevant information, expertis och bästa praxis, med beaktande av råden från den tekniska kommitté som avses i artikel 66,
 - b) på begäran av en leverantör av relevanta informationstjänster tillhandahålla en analys av anonymiserade dataprover för det ändamål som avses i artikel 3.3,
- (2) underlätta den spårningsprocess som avses i kapitel II avsnitt 2 genom att
 - a) avge de yttranden om planerade spårningsorder som avses i artikel 7.3 första stycket led d
 - b) underhålla och driva av de databaser med indikatorer som avses i artikel 44,
 - c) ge värdtjänstleverantörer och leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster som har tagit emot en spårningsorder tillgång till relevanta databaser med indikatorer i enlighet med artikel 46,
 - d) göra teknik tillgänglig för leverantörer för verkställande av spårningsorder som har utfärdats till dem, i enlighet med artikel 50.1,
- (3) underlätta den rapporteringsprocess som avses i kapitel II avsnitt 3 genom att
 - a) upprätthålla och driva den databas över rapporter som avses i artikel 45,
 - b) bedöma, behandla och vid behov vidarebefordra rapporterna och lämna återkoppling om dem i enlighet med artikel 48,
- (4) underlätta den avlägsnandeprocess som avses i kapitel II avsnitt 4 och övriga processer som avses i avsnitten 5 och 6 i det kapitlet genom att
 - a) ta emot de avlägsnandeorder som har översänts till det i enlighet med artikel 14.4 för att fullgöra den kontrollfunktion som avses i artikel 49.1,
 - b) samarbeta med och besvara begäranden från samordnande myndigheter i samband med planerade blockeringsorder enligt artikel 16.2,
 - c) ta emot och behandla de blockeringsorder som har översänts till det i enlighet med artikel 17.3,

- d) tillhandahålla information och stöd till brottsoffer i enlighet med artiklarna 20 och 21,
 - e) föra uppdaterade register över kontaktpunkter och rättsliga företrädare för leverantörer av relevanta informationssamhällstjänster i enlighet med artiklarna 23.2 och 24.6,
- (5) stödja de samordnande myndigheterna och kommissionen i utförandet av deras uppgifter enligt denna förordning och underlätta samarbete, samordning och kommunikation i samband med frågor som omfattas av denna förordning genom att
- a) upprätta och föra ett onlineregister med en förteckning över de samordnande myndigheter och deras kontaktpunkter som avses i artikel 25.6,
 - b) tillhandahålla stöd till samordnande myndigheter i enlighet med artikel 25.7,
 - c) bistå kommissionen på dess begäran i samband med dess uppgifter enligt den samarbetsmekanism som avses i artikel 37,
 - d) inrätta, underhålla och driva det system för informationsutbyte som avses i artikel 39,
 - e) bistå kommissionen vid utarbetandet av de delegerade akter och genomförandakter och de riktlinjer som kommissionen antar enligt denna förordning,
 - f) tillhandahålla information till de samordnande myndigheterna, på deras begäran eller på eget initiativ, som är relevant för utförandet av deras uppgifter enligt denna förordning, bland annat genom att informera den samordnande myndigheten i etableringslandet om potentiella överträdelser som har identifierats i samband med utförandet av EU-centrumets övriga uppgifter,
- (6) underlätta framtagandet och utbytet av kunskap med andra unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer, samordnande myndigheter eller andra relevanta myndigheter i medlemsstaterna för att bidra till att denna förordnings mål uppnås, genom att
- a) samla in, registrera, analysera och tillhandahålla information, tillhandahålla analyser baserade på insamling av anonymiserade data och andra uppgifter än personuppgifter och tillhandahålla expertis i frågor som rör förebyggande och bekämpande av sexuella övergrepp mot barn på nätet, i enlighet med artikel 51.
 - b) stödja utvecklingen och spridningen av forskning och expertis i dessa frågor och i fråga om hjälp till brottsoffer, bland annat genom att fungera som ett expertcenter för att stödja en evidensbaserad politik,
 - c) utarbeta de årsrapporter som avses i artikel 84.

Artikel 44

Databaser med indikatorer

1. EU-centrumet ska inrätta, underhålla och driva databaser som ska innehålla följande tre typer av indikatorer på sexuella övergrepp mot barn på nätet:
 - a) Indikatorer för att spåra spridningen av material med sexuella övergrepp mot barn som tidigare har spårats och identifierats som att det utgör material med sexuella övergrepp mot barn i enlighet med artikel 36.1.
 - b) Indikatorer för att spåra spridningen av material med sexuella övergrepp mot barn som inte tidigare har spårats och identifierats som att det utgör material med sexuella övergrepp mot barn i enlighet med artikel 36.1.
 - c) Indikatorer för att spåra kontaktsökning med barn.
2. Databaserna med indikatorer ska endast innehålla följande:
 - a) Relevanta indikatorer som består av digitala identifierare som ska användas för att spåra spridningen av känt eller nytt material med sexuella övergrepp mot barn eller kontaktsökning med barn, i tillämpliga fall, på värdtjänster och interpersonella kommunikationstjänster, som utarbetas av EU-centrumet i enlighet med punkt 3.
 - b) När det gäller punkt 1 a ska de relevanta indikatorerna inkludera en förteckning över webbadresser som sammanställs av EU-centrumet i enlighet med punkt 3.
 - c) Nödvändig ytterligare information för att underlätta användningen av indikatorerna i enlighet med denna förordning, inbegripet identifierare som gör det möjligt att särskilja mellan bilder, videoklipp och, i förekommande fall, andra typer av material för att spåra spridningen av känt och nytt material med sexuella övergrepp mot barn och språkidentifierare för att spåra kontaktsökning med barn.
3. EU-centrumet ska ta fram de indikatorer som avses i punkt 2 a endast på grundval av material med sexuella övergrepp mot barn och kontaktsökningen med barn som har identifierats som sådana av de samordnande myndigheterna eller domstolarna eller andra oberoende myndigheter i medlemsstaterna och som har lämnats in till centrumet av de samordnande myndigheterna i enlighet med artikel 36.1 a.

EU-centrumet ska sammanställa den förteckning över webbadresser som avses i punkt 2 b endast på grundval av de webbadresser som har lämnats in till centrumet i enlighet med artikel 36.1 b.
4. EU-centrumet ska föra register över inlämnat material och den process som används för att ta fram indikatorerna och sammanställa den förteckning som avses i första och andra stycket. Det ska föra dessa register så länge som de indikatorer, inklusive de webbadresser som de motsvarar, finns i de databaser med indikatorer som avses i punkt 1.

Artikel 45

Databas över rapporter

1. EU-centrumet ska inrätta, underhålla och driva en databas med de rapporter som värdtjänstleverantörer och leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster lämnar i enlighet med artikel 12.1 och som har bedömts och behandlats i enlighet med artikel 48.
2. Databasen över rapporter ska innehålla följande information:
 - a) Rapporten.
 - b) Om EU-centrumet anser att rapporten är uppenbart ogrundad, skälen till detta samt datum och tidpunkt då leverantören informerades i enlighet med artikel 48.2.
 - c) Om EU-centrumet vidarebefordrade rapporten i enlighet med artikel 48.3, datum och tidpunkt för denna vidarebefordran och namnet på den eller de behöriga brottsbekämpande myndigheter som rapporten vidarebefordrades till eller, i tillämpliga fall, information om skälen till att rapporten enbart vidarebefordrades till Europol för vidare analys.
 - d) I tillämpliga fall, information om begärandena om och tillhandahållandet av ytterligare information som avses i artikel 48.5.
 - e) Information om att den leverantör som har lämnat rapport om spridningen av känt eller nytt material med sexuella övergrepp mot barn har avlägsnat materialet eller förhindrat att det kan åtkommas.
 - f) I tillämpliga fall, information om EU-centrumets begäran till den samordnande myndigheten i etableringslandet om att utfärda en avlägsnandeorder i enlighet med artikel 14 i fråga om det material med sexuella övergrepp mot barn som rapporten avser.
 - g) Relevanta indikatorer och tillhörande etiketter med koppling till det rapporterade materialet med potentiella sexuella övergrepp mot barn.

Artikel 46

Åtkomst, riktighet och säkerhet

1. Om inte annat följer av punkterna 2 och 3 ska endast EU-centrumets personal och revisorer som vederbörligen har bemyndigats av den verkställande direktören ha åtkomst till och ha rätt att behandla uppgifterna i de databaser som avses i artiklarna 44 och 45.
2. EU-centrumet ska ge värdtjänstleverantörer, leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster och leverantörer av internetanslutningstjänster åtkomst till de databaser med indikatorer som avses i artikel 44, om och i den utsträckning som detta är nödvändigt för att de ska kunna verkställa de spårings- eller blockeringsorder som de har tagit emot i enlighet med artikel 7 eller artikel 16. Det

ska vidta åtgärder för att säkerställa att denna åtkomst förblir begränsad till vad som är absolut nödvändigt för tillämpningsperioden för de berörda spårnings- eller blockeringsorderna och att denna åtkomst inte på något sätt äventyrar en korrekt drift av dessa databaser och riktigheten och säkerheten hos de uppgifter som ingår i dem.

3. EU-centrumet ska ge samordnande myndigheter åtkomst till de databaser med indikatorer som avses i artikel 44 om och i den utsträckning som det är nödvändig för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.
4. EU-centrumet ska ge Europol och medlemsstaternas behöriga brottsbekämpande myndigheter åtkomst till de databaser med indikatorer som avses i artikel 44, om och i den utsträckning som är nödvändig för att de ska kunna utföra sina uppgifter i syfte att utreda misstänkta sexualbrott mot barn.
5. EU-centrumet ska ge Europol åtkomst till de databaser över rapporter som avses i artikel 45, om och i den utsträckning som det är nödvändig för att Europol ska kunna utföra sina uppgifter i syfte att bistå vid utredningar av misstänkta sexualbrott mot barn.
6. EU-centrumet ska tillhandahålla den åtkomst som avses i punkterna 2, 3, 4 och 5 endast sedan det har mottagit en begäran, i vilken syftet med begäran anges, villkoren för den begärda åtkomsten och den grad av åtkomst som krävs för att uppnå detta syfte. Den begäran om åtkomst som avses i punkt 2 ska också innehålla en hänvisning till spårningsordern eller blockeringsordern, beroende på vad som är tillämpligt.

EU-centrumet ska omsorgsfullt bedöma dessa begäranden och endast bevilja åtkomst om det anser att den begärda åtkomsten är nödvändig och står i proportion till det angivna syftet.

7. EU-centrumet ska regelbundet kontrollera att uppgifterna i de databaser som avses i artiklarna 44 och 45 i alla avseenden är fullständiga, korrekta och aktuella och fortsätter att vara nödvändiga för rapportering, spårning och blockering i enlighet med denna förordning, samt för att underlätta och övervaka att spårningsteknikerna och spårningsprocesserna är riktiga. I synnerhet när det gäller de webbadresser som ingår i den databas som avses i artikel 44.1 a ska EU-centrumet, vid behov i samarbete med de samordnande myndigheterna, regelbundet kontrollera att villkoren i artikel 36.1 b fortfarande är uppfyllda. Dessa kontroller ska där så är lämpligt omfatta revisioner. Om det är nödvändigt för dessa kontroller ska det omedelbart komplettera, justera eller radera uppgifterna.
8. EU-centrumet ska se till att uppgifterna i de databaser som avses i artiklarna 44 och 45 lagras på ett säkert sätt och att lagringen omfattas av lämpliga tekniska och organisatoriska skyddsåtgärder. Dessa skyddsåtgärder ska särskilt säkerställa att uppgifterna endast kan nås och behandlas av vederbörligen bemyndigade personer i det syfte som personen har getts behörighet för och att en hög säkerhetsnivå uppnås. EU-centrumet ska regelbundet se över dessa skyddsåtgärder och vid behov anpassa dem.

Artikel 47

Delegerade akter avseende databaserna

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 86 för att komplettera denna förordning med nödvändiga detaljerade regler om

- a) typer, exakt innehåll, utformning och drift med avseende på de databaser med indikatorer som avses i artikel 44.1, inklusive de indikatorer och den ytterligare information som ska finnas i dessa enligt artikel 44.2,
- b) de samordnande myndigheternas behandling av inlämnat material, framtagandet av indikatorer, sammanställningen av förteckningen över webbadresser och den dokumentation som avses i artikel 44.3,
- c) det exakta innehållet, inrättandet och driften med avseende på den databas över rapporter som avses i artikel 45.1,
- d) åtkomsten till de databaser som avses i artiklarna 44 och 45, inbegripet de villkor för åtkomst som avses i artikel 46.1–5, innehållet, behandlingen och bedömningen med avseende på de begäranden som avses i artikel 46.6, förfarandefrågor som rör sådana begäranden och de nödvändiga åtgärder som avses i artikel 46.6,
- e) regelbundna kontroller och revisioner för att säkerställa att uppgifterna i dessa databaser är fullständiga, korrekta och aktuella enligt artikel 46.7 och att lagringen av uppgifterna är säker, vilket inbegriper de tekniska och organisatoriska skyddsåtgärder och den regelbundna översyn som avses i artikel 46.8.

Artikel 48

Rapportering

1. EU-centrumet ska snabbt bedöma och behandla rapporter från värdtjänstleverantörer och leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster i enlighet med artikel 12 för att fastställa huruvida rapporterna är uppenbart ogrundade eller om de ska vidarebefordras.
2. Om EU-centrumet anser att rapporten är uppenbart ogrundad ska det informera den leverantör som lämnade in rapporten och ange skälen till varför det anser att rapporten är ogrundad.
3. Om EU-centrumet anser att en rapport inte är uppenbart ogrundad ska det, tillsammans med all ytterligare relevant information som det har tillgång till, vidarebefordra rapporten till Europol och till den eller de behöriga brottsbekämpande myndigheter i den medlemsstat som kan vara behörig/behöriga att utreda eller lagföra de potentiella sexuella övergrepp mot barn som rapporten avser.

Om dessa behöriga brottsbekämpande myndigheter inte med tillräcklig säkerhet kan fastställas ska EU-centrumet vidarebefordra rapporten, tillsammans med all ytterligare relevant information som den förfogar över, till Europol för vidare analys och efterföljande hänskjutande från Europol till den eller de behöriga brottsbekämpande myndigheterna.

4. Om en leverantör som har lämnat in rapporten har angett att rapporten kräver brådskande åtgärder ska EU-centrumet bedöma och behandla rapporten som en prioriterad fråga och, om den vidarebefordrar rapporten i enlighet med punkt 3 och anser att rapporten kräver brådskande åtgärder, ska det se till att den vidarebefordrade rapporten märks ut som sådan.
5. Om rapporten inte innehåller all den information som krävs enligt artikel 13 får EU-centrumet ålägga den leverantör som lämnade in rapporten att tillhandahålla den saknade information.
6. På begäran av en behörig brottsbekämpande myndighet i en medlemsstat för att undvika att påverka verksamheter som syftar till att förebygga, spåra, utreda och lagföra sexualbrott mot barn ska EU-centrumet
 - a) meddela den leverantör som lämnade in rapporten att den inte får informera den berörda användaren, med angivande av hur länge som leverantören inte får göra detta,
 - b) om den leverantör som lämnade in rapporten är en värdtjänstleverantör och rapporten gäller potentiell spridning av material med sexuella övergrepp mot barn, meddela leverantören att den inte får avlägsna eller förhindra åtkomsten till materialet, med angivande av hur länge leverantören inte får göra detta.
7. De tidsperioder som avses i första stycket led a och b ska vara de som anges i den behöriga brottsbekämpande myndighetens begäran till EU-centrumet, under förutsättning att de är begränsade till vad som är nödvändigt för att undvika att påverka de relevanta verksamheterna och inte överstiger 18 månader.
8. EU-centrumet ska kontrollera om en värdtjänstleverantör som har lämnat in en rapport om potentiell spridning av material med sexuella övergrepp mot barn har avlägsnats eller förhindrat åtkomsten till materialet, i den mån materialet är tillgängligt för allmänheten. Om det anser att leverantören inte skyndsamt har avlägsnat eller förhindrat åtkomsten till materialet ska EU-centrumet underrätta den samordnande myndigheten i etableringslandet om detta.

Artikel 49

Sökningar och anmälningar

1. EU-centrumet ska ha befogenhet att göra sökningar på värdtjänster när det gäller spridningen av offentligt tillgängligt material med sexuella övergrepp mot barn, med hjälp av relevanta indikatorer från den databas med indikatorer som avses i artikel 44.1 a och b, i följande situationer:
 - a) När så begärs för att stödja ett brottsoffer genom att kontrollera huruvida värdtjänstleverantören har avlägsnat eller förhindrat åtkomsten till visst känt material med sexuella övergrepp mot barn som avbildar brottsoffret, i enlighet med artikel 21.4 c.
 - b) När EU-centrumet ombeds att bistå en samordnande myndighet genom att kontrollera huruvida det finns ett eventuellt behov av att utfärda en spårningsorder eller en avlägsnandeorder för en viss tjänst eller huruvida en

spårningsorder eller en avlägsnandeorder som den samordnande myndigheten har utfärdat är ändamålsenlig, i enlighet med artikel 25.7 c respektive d.

2. EU-centrumet ska ha befogenhet att, efter att ha genomfört de sökningar som avses i punkt 1, underrätta värdtjänstleverantörer om att det finns visst material med sexuella övergrepp mot barn på deras tjänster och begära att de avlägsnar eller förhindrar åtkomsten till det materialet, så att leverantörerna frivilligt kan överväga detta.

Begäran ska tydligt innehålla identifieringsuppgifter för EU-centrumet och för en kontaktpunkt, de uppgifter som krävs för att identifiera materialet samt skälen till begäran. I begäran ska det också tydligt anges att leverantören är fri att göra detta eller inte.

3. EU-centrumet ska, när så begärs av en behörig brottsbekämpande myndighet i en medlemsstat för att undvika att påverka verksamheter som syftar till att förebygga, spåra, utreda och lagföra sexualbrott mot barn, inte lämna in en anmälning, så länge som det krävs för att undvika sådan påverkan, men under högst 18 månader.

Artikel 50

Teknik, information och expertis

1. EU-centrumet ska utan kostnad tillhandahålla teknik som värdtjänstleverantörer och leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster får förvärva, installera och driva, om det är relevant enligt rimliga licensvillkor, för att verkställa spårningsorder i enlighet med artikel 10.1.

I detta syfte ska EU-centrumet sammanställa förteckningar över sådan teknik, med beaktande av kraven i denna förordning, särskilt kraven i artikel 10.2.

Innan särskild teknik inkluderas i dessa förteckningar ska EU-centrumet begära ett yttrande från sin tekniska kommitté och från Europeiska dataskyddsstyrelsen. Tekniska kommittén och Europeiska dataskyddsstyrelsen ska avge sina respektive yttranden inom åtta veckor. Denna period får vid behov förlängas med ytterligare sex veckor med hänsyn till sakfrågans komplexitet. Tekniska kommittén och Europeiska dataskyddsstyrelsen ska underrätta EU-centrumet om varje sådan förlängning inom en månad från det att begäran om samråd togs emot, tillsammans med orsakerna till förseningen.

2. EU-centrumet ska samla in, registrera, analysera och tillgängliggöra relevant, objektiv, tillförlitlig och jämförbar information om frågor som rör förebyggande och bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, särskilt
 - a) information som har erhållits i samband med utförandet av dess uppgifter enligt denna förordning när det gäller spårning, rapportering, avlägsnande eller förhindrande av åtkomsten till och blockering av sexuella övergrepp mot barn på nätet,
 - b) information som följer av den forskning, de undersökningar och de studier som avses i punkt 3,

- c) information som följer forskning eller annan verksamhet som bedrivs av medlemsstaternas myndigheter, unionens övriga institutioner, organ och byråer, behöriga myndigheter i tredjeländer, internationella organisationer, forskningscentrum och organisationer i det civila samhället.
- 3. Om det är nödvändigt för att EU-centrumet ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning ska det genomföra, delta i eller uppmuntra forskning, undersökningar och studier, antingen på eget initiativ eller, i förekommande fall och i överensstämmelse med sina prioriteringar och sitt årliga arbetsprogram, på begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen.
- 4. EU-centrumet ska tillhandahålla den information som avses i punkt 2 och den information som följer av den forskning, de undersökningar och de studier som avses i punkt 3, inbegripet analysen av denna, och dess yttranden i frågor som rör förebyggande och bekämpande av sexuella övergrepp mot barn på nätet till unionens andra institutioner, organ och byråer, samordnande myndigheter, andra behöriga myndigheter och andra myndigheter i medlemsstaterna, antingen på eget initiativ eller på begäran av den relevanta myndigheten. Vid behov ska EU-centrumet göra denna information tillgänglig för allmänheten.
- 5. EU-centrumet ska utarbeta en kommunikationsstrategi och främja dialog med det civila samhällets organisationer och värdtjänstleverantörer eller leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster för att öka allmänhetens medvetenhet om sexuella övergrepp mot barn på nätet och åtgärder för att förebygga och bekämpa sådana övergrepp.

Avsnitt 3

Behandling av information

Artikel 51

Behandling och dataskydd

- 1. I den mån det är nödvändigt för att EU-centrumet ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning får det behandla personuppgifter.
- 2. EU-centrumet ska behandla personuppgifter i den utsträckning som är absolut nödvändig för att
 - a) avge de yttranden om planerade spårningsorder som avses i artikel 7.3,
 - b) samarbeta med och besvara begäranden från samordnande myndigheter i samband med planerade blockeringsorder enligt artikel 16.2,
 - c) ta emot och behandla blockeringsorder som har översänts till den i enlighet med artikel 17.3,
 - d) samarbeta med samordnande myndigheter i enlighet med artiklarna 20 och 21 om uppgifter som rör brottsoffers rätt till information och hjälp,

- e) föra uppdaterade register över kontaktpunkter och rättsliga företrädare för leverantörer av relevanta informationssamhällestjänster i enlighet med artiklarna 23.2 och 24.6,
 - f) upprätta och föra ett onlineregister med en förteckning över de samordnande myndigheter och deras kontaktpunkter som avses i artikel 25.6,
 - g) tillhandahålla stöd till samordnande myndigheter i enlighet med artikel 25.7,
 - h) bistå kommissionen på begäran av denna med koppling till dess uppgifter enligt den samarbetsmekanism som avses i artikel 37,
 - i) inrätta, underhålla och driva de databaser med indikatorer som avses i artikel 44,
 - j) inrätta, underhålla och driva den databas över rapporter som avses i artikel 45,
 - k) tillhandahålla och övervaka åtkomsten till databaser med indikatorer och rapporter i enlighet med artikel 46,
 - l) vidta åtgärder för att kontrollera kvaliteten på uppgifter i enlighet med artikel 46.7,
 - m) bedöma och behandla rapporter om potentiella sexuella övergrepp mot barn på nätet i enlighet med artikel 48,
 - n) samarbeta med Europol och partnerorganisationer i enlighet med artiklarna 53 och 54, inbegripet om uppgifter som rör identifiering av brottsoffer,
 - o) ta fram statistik i enlighet med artikel 83.
3. EU-centrumet ska lagra de personuppgifter som avses i punkt 2 endast om och så länge som det är absolut nödvändigt för de tillämpliga ändamål som anges i punkt 2.
4. Det ska se till att personuppgifterna lagras på ett säkert sätt och att lagringen omfattas av lämpliga tekniska och organisatoriska skyddsåtgärder. Dessa skyddsåtgärder ska särskilt säkerställa att personuppgifterna endast kan nås och behandlas för det ändamål för vilket de lagras, att en hög säkerhetsnivå uppnås och att personuppgifterna raderas när de inte längre är absolut nödvändiga för de tillämpliga ändamålen. Det ska regelbundet se över dessa skyddsåtgärder och vid behov anpassa dem.

Avsnitt 4

Samarbete

Artikel 52

Kontaktpersoner

1. Varje samordnande myndighet ska utse minst en kontaktperson som ska vara den huvudsakliga kontaktpunkten för EU-centrumet i den berörda medlemsstaten. Kontaktpersonerna kan komma att utstationeras till EU-centrumet. Om flera kontaktpersoner utses ska den samordnande myndigheten utse en av dem till huvudsaklig kontaktperson.
2. Kontaktpersonerna ska bistå vid informationsutbytet mellan EU-centrumet och de samordnande myndigheter som har utsett dem. Om EU-centrumet mottar rapporter som har lämnats in i enlighet med artikel 12 om potentiell spridning av nytt material med sexuella övergrepp mot barn eller potentiell kontaktsökning med barn, ska de kontaktpersoner som har utsetts av den behöriga medlemsstaten underlätta förfarandet för att fastställa om materialet eller konversationen är olagligt, i enlighet med artikel 36.1.
3. Styrelsen ska besluta om kontaktpersonernas rättigheter och skyldigheter i förhållande till EU-centrumet. Kontaktpersonerna ska åtnjuta de privilegier och den immunitet som är nödvändig för att de ska kunna utföra sina uppgifter.
4. Om kontaktpersoner utstationeras till EU-centrumet ska EU-centrumet täcka kostnaderna för att förse dem med de lokaler som krävs i byggnaden och lämpligt stöd för att kontaktpersonerna ska kunna utföra sina uppgifter. Alla övriga kostnader som uppstår i samband med utnämningen av kontaktpersoner och utförandet av deras uppgifter ska bäras av den samordnande myndighet som har utsett dem.

Artikel 53

Samarbete med Europol

1. När det är nödvändigt för att EU-centrumet ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning, inom ramen för respektive mandat, ska det samarbeta med Europol.
2. Europol och EU-centrumet ska i största möjliga utsträckning ge varandra åtkomst till relevant information och relevanta informationssystem, när så krävs för att de ska kunna utföra sina respektive uppgifter och i enlighet med de unionsrättsakter som reglerar denna åtkomst.

Utan att det påverkar den verkställande direktörens ansvar ska EU-centrumet maximera effektiviteten genom att dela administrativa funktioner med Europol, inbegripet funktioner som rör personalförvaltning, informationsteknik (it) och budgetgenomförande.
3. Villkoren för samarbetet och arbetsformerna ska fastställas i ett samförståndsavtal.

Artikel 54

Samarbete med partnerorganisationer

1. När så krävs för att EU-centrumet ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning får det samarbeta med organisationer och nätverk som har information och expertis om frågor som rör förebyggande och bekämpande av sexuella övergrepp mot barn på nätet, inbegripet organisationer i det civila samhället och halvoffentliga organisationer.
2. EU-centrumet får ingå samförståndsavtal med de organisationer som avses i punkt 1 för att fastställa villkoren för samarbetet.

Avsnitt 5

Organisation

Artikel 55

Förvaltnings- och ledningsstruktur

EU-centrumets förvaltnings- och ledningsstruktur ska bestå av

- a) en styrelse, som ska utföra de uppgifter som anges i artikel 57,
- b) en exekutivstyrelse som ska utföra de uppgifter som anges i artikel 62,
- c) en verkställande direktör för EU-centrumet, som ska utöva det ansvar som anges i artikel 64,
- d) en teknisk kommitté i egenskap av en rådgivande grupp, som ska utföra de uppgifter som anges i artikel 66.

Del 1: Styrelsen

Artikel 56

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat och två företrädare för kommissionen, alla som ledamöter med rösträtt.
2. Styrelsen ska även inbegripa en oberoende expertobservatör som har utsetts av Europaparlamentet, utan rösträtt.

Europol får på begäran av styrelsens ordförande utse en företrädare som ska delta i styrelsens möten som observatör i frågor som rör Europol.
3. Varje styrelseledamot ska ha en suppleant. Suppleanten ska företräda ledamoten i vederbörandes frånvaro.

4. Styrelseledamöterna och deras suppleanter ska utses mot bakgrund av deras kunskaper om kampen mot sexuella övergrepp mot barn, med hänsyn till relevanta färdigheter när det gäller ledarskap, administration och budget. Medlemsstaterna ska utse en företrädare för sin samordnande myndighet inom fyra månader efter den [*dag för denna förordnings ikraftträdande*]. Alla parter som är företrädare i styrelsen ska bemöda sig om att begränsa omsättningen av sina företrädare, i syfte att säkerställa kontinuitet i styrelsens arbete. Alla parter bör sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.
5. Ledamöternas och suppleanternas mandatperiod ska vara fyra år. Denna period kan förlängas.

Artikel 57

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen ska göra följande:
 - a) Tillhandahålla allmänna riktlinjer för EU-centrumets verksamhet.
 - b) Bidra till att underlätta ett effektivt samarbete med och mellan de samordnande myndigheterna.
 - c) Anta regler om förebyggande och hantering av intressekonflikter med avseende på ledamöterna samt för medlemmarna i den tekniska kommittén och alla andra rådgivande grupper som den får inrätta, och årligen offentliggöra styrelseledamöternas intresseförklaring på sin webbplats.
 - d) Anta den bedömning av exekutivstyrelsens arbetsinsats som avses i artikel 61.2.
 - e) Anta och offentliggöra sin arbetsordning.
 - f) Utse medlemmarna i den tekniska kommittén och i andra rådgivande grupper som den får inrätta.
 - g) Anta de yttranden om planerade spårningsorder som avses i artikel 7.4, på grundval av ett utkast till yttrande från den verkställande direktören.
 - h) Efter en behovsanalys anta och regelbundet uppdatera de planer för kommunikation och informationsspridning som avses i artikel 77.3.

Artikel 58

Styrelsens ordförande

1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande bland sina ledamöter. Ordföranden och vice ordföranden ska väljas med två tredjedelars majoritet av styrelseledamöterna.

Vice ordföranden ska ersätta ordföranden om han eller hon har förhinder.

2. Ordförandens och vice ordförandens mandatperiod ska vara fyra år. Deras mandatperiod får förnyas en gång. Om deras uppdrag som styrelseledamot upphör under mandatperioden ska emellertid även deras mandatperiod automatiskt upphöra vid samma tidpunkt.

Artikel 59

Styrelsens möten

1. Ordföranden ska sammankalla styrelsens möten.
2. Den verkställande direktören ska delta i överläggningarna utan rösträtt.
3. Styrelsen ska hålla minst två ordinarie möten per år. Dessutom ska styrelsen hålla möte på ordförandens initiativ, på begäran av kommissionen eller på begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter.
4. Styrelsen får bjuda in personer vars synpunkter kan vara av intresse som observatörer till sina möten.
5. Styrelseledamöterna och deras suppleanter får, med förbehåll för styrelsens arbetsordning, låta sig biträdas av rådgivare eller experter vid mötena.
6. EU-centrumet ska bistå styrelsen med ett sekretariat.

Artikel 60

Omröstningsregler för styrelsen

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska styrelsen fatta beslut med absolut majoritet bland sina ledamöter.
2. Varje ledamot har en röst. I en ledamots frånvaro ska suppleanten ha rätt att utöva hans eller hennes rösträtt.
3. Den verkställande direktören får inte delta i omröstningen.
4. Närmare bestämmelser om omröstningsförfarandena ska fastställas i styrelsens arbetsordning, i synnerhet på vilka villkor en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar.

Del 2: Exekutivstyrelsen

Artikel 61

Exekutivstyrelsens sammansättning och tillsättning

1. Exekutivstyrelsen ska bestå av styrelsens ordförande och vice ordförande, två andra ledamöter som utses av styrelsen bland dess röstberättigade ledamöter och två av kommissionens företrädare i styrelsen. Styrelsens ordförande ska också vara ordförande i exekutivstyrelsen.

Verkställande direktören ska delta utan rösträtt i exekutivstyrelsens möten.

2. Mandatperioden för ledamöterna i exekutivstyrelsen ska vara fyra år. Under en period på tolv månader före utgången av det fyraåriga mandatet för exekutivstyrelsens ordförande och de fem ledamöterna i exekutivstyrelsen, ska styrelsen eller en mindre kommitté som har utsetts bland styrelseledamöterna samt en företrädare för kommissionen bedöma exekutivstyrelsens arbetsinsats. Bedömningen ska omfatta en utvärdering av resultaten för ledamöterna i exekutivstyrelsen samt EU-centrumets framtida uppgifter och utmaningar. På grundval av bedömningen får styrelsen förlänga sin mandatperiod en gång.

Artikel 62

Exekutivstyrelsens uppgifter

1. Exekutivstyrelsen ska ansvara för den övergripande planeringen och genomförandet av de uppgifter som tilldelas EU-centrumet enligt artikel 43. Exekutivstyrelsen ska anta EU-centrumets beslut, med undantag av de beslut som ska fattas av styrelsen i enlighet med artikel 57.
2. Dessutom ska exekutivstyrelsen utföra följande uppgifter:
 - a) Anta utkastet till samlat programdokument senast den 30 november varje år på grundval av ett förslag från den verkställande direktören och överlämna det och alla andra uppdaterade versioner av dokumentet för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 31 januari följande år.
 - b) Anta EU-centrumets förslag till årliga budgetplan och genomföra andra uppgifter i fråga om EU-centrumets budget.
 - c) Bedöma och anta en konsoliderad årlig verksamhetsrapport om EU-centrumets verksamhet, inbegripet en översikt över hur dess uppdrag fullgörs, överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten senast den 1 juli varje år och offentliggöra den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten.
 - d) Anta en strategi för bedrägeribekämpning som står i proportion till risken för bedrägerier, med hänsyn till kostnaderna och nyttorna för de åtgärder som ska genomföras, en strategi för effektivitetsvinster och synergieffekter, en strategi för samarbete med tredjeländer och/eller internationella organisationer samt en strategi för systemen för organisatorisk förvaltning och intern kontroll
 - e) Anta regler om förebyggande och hantering av intressekonflikter som rör exekutivstyrelsens ledamöter.
 - f) Anta sin arbetsordning.
 - g) Med avseende på EU-centrumets personal utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna tilldelas tillsättningsmyndigheten och som i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen tilldelas EU-

centrumet med behörighet att sluta anställningsavtal⁵¹ (tillsättningsbefogenheter).

- h) Anta lämpliga genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen i enlighet med artikel 110.2 i tjänsteföreskrifterna.
 - i) Tillsätta den verkställande direktören och skilja honom eller henne från sitt uppdrag i enlighet med artikel 65.
 - j) Utse en räkenskapsförare, som kan vara kommissionens räkenskapsförare, som omfattas av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen och som ska vara helt oberoende i utförandet av sina arbetsuppgifter.
 - k) Se till att det sker en lämplig uppföljning av de iakttagelser och rekommendationer som härrör från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar eller från utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).
 - l) Anta de finansiella regler som ska gälla för EU-centrumet.
 - m) Fatta alla beslut om EU-centrumets interna uppbyggnad och, om så krävs, ändringar av dessa.
 - n) Utse ett dataskyddsombud
 - o) Anta interna riktlinjer som specificerar förfarandena för behandling av information i enlighet med artikel 51 närmare, efter samråd med Europeiska datatillsynsmannen.
 - p) Godkänna ingåendet av de samförståndsavtal som avses i artiklarna 53.3 och 54.2.
3. Med avseende på de befogenheter som anges i punkt 2 g och h ska exekutivstyrelsen i enlighet med artikel 110.2 i tjänsteföreskrifterna anta ett beslut baserat på artikel 2.1 i dessa föreskrifter och på artikel 6 i anställningsvillkoren om att delegera relevanta tillsättningsbefogenheter till den verkställande direktören. Den verkställande direktören får vidaredelegera dessa befogenheter.
4. Under särskilda omständigheter får exekutivstyrelsen genom beslut tillfälligt upphäva den verkställande direktörens tillsättningsbefogenheter och de tillsättningsbefogenheter som denne vidaredelegerat. exekutivstyrelsen kan då utöva dessa själv eller delegera dem till en av sina ledamöter eller till någon annan tjänsteman än den verkställande direktören.

⁵¹ Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän (EGT L 56, 4.3.1968, s. 1).

5. Vid behov får exekutivstyrelsen i brådsakande fall fatta vissa interimistiska beslut på styrelsens vägnar, särskilt i administrativa frågor, inklusive beslut om tillfälligt upphävande av delegeringen av tillsättningsbefogenheter och budgetfrågor.

Artikel 63

Omröstningsbestämmelser för exekutivstyrelsen

1. Exekutivstyrelsens beslut ska antas med enkel majoritet bland dess ledamöter. Varje ledamot i exekutivstyrelsen ska ha en röst. Ordföranden ska ha utslagsröst vid lika röstetal.
2. Kommissionens företrädare ska ha rösträtt när ämnen som berör artikel 62.2 a–l och 62.2 p diskuteras och beslutas. När de beslut antas som avses i artikel 62.2 f och g ska kommissionens företrädare ha en röst vardera. De beslut som avses i artikel 62.2 b–e, 62.2 h–l och 62.2 p får endast antas om kommissionens företrädare röstar för det. När de beslut antas som avses i artikel 62.2 a ska samtycke från kommissionens företrädare endast krävas när det gäller de delar av beslutet som inte avser EU-centrumets årliga eller fleråriga arbetsprogram.

Närmare bestämmelser om omröstningsförfarandena ska fastställas i exekutivstyrelsens arbetsordning, särskilt de omständigheter då en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar.

Del 3: Den verkställande direktören

Artikel 64

Den verkställande direktörens ansvar

1. Den verkställande direktören ska leda EU-centrumet. Den verkställande direktören är ansvarig inför styrelsen.
2. Den verkställande direktören ska på begäran rapportera till Europaparlamentet om resultatet av sitt arbete. Rådet får uppmana den verkställande direktören att rapportera om resultatet av sitt arbete.
3. Den verkställande direktören ska vara EU-centrumets rättsliga företrädare.
4. Den verkställande direktören ska ansvara för genomförandet av de uppgifter som EU-centrumet tilldelas i denna förordning. Den verkställande direktören ska i synnerhet vara ansvarig för följande:

- a) EU-centrumets löpande administration.
- b) Förberedelserna av de beslut som ska antas av styrelsen.
- c) Genomförandet av de beslut som antas av styrelsen.
- d) Utarbetandet av utkastet till samlat programdokument och överlämnandet av det till exekutivstyrelsen efter samråd med kommissionen.

Formatted: Swedish (Sweden)

- e) Genomförandet av det samlade programdokumentet och rapportering till exekutivstyrelsen om dess genomförande.
 - f) Utarbetandet av den konsoliderade årsrapporten om EU-centrumets verksamhet och framläggande av den för exekutivstyrelsen för bedömning och antagande.
 - g) Utarbetandet av en åtgärdsplan som uppföljning av slutsatserna från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar som har utförts av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo), samt överlämna en lägesrapport till kommissionen två gånger om året och regelbundet till styrelsen och exekutivstyrelsen.
 - h) Skyddet av unionens finansiella intressen genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, utan att detta påverkar Olafs och Eppos behörighet att göra utredningar, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter uppdagas, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa påföljder, inbegripet ekonomiska påföljder.
 - i) Utarbetandet av en strategi för bedrägeribekämpning, en strategi för effektivitetsvinster och synergieffekter, en strategi för samarbete med tredjeländer och/eller internationella organisationer och en strategi för EU-centrumets system för organisatorisk förvaltning och intern kontroll och framläggande av dessa för exekutivstyrelsen för godkännande.
 - j) Utarbetandet av ett utkast till finansiella regler för EU-centrumet.
 - k) Utarbetandet av EU-centrumets preliminära beräkning av inkomster och utgifter och genomförandet av dess budget.
 - l) Utarbetandet och genomförandet av en strategi för it-säkerhet för lämplig riskhantering av alla former av it-infrastruktur, it-system och it-tjänster som EU-centrumet låter utveckla eller upphandlar samt säkerställandet av tillräcklig finansiering för it-säkerheten.
 - m) Genomförandet av EU-centrumets årliga arbetsprogram under överinseende av exekutivstyrelsen.
 - n) Utarbetandet av ett utkast till beräkning av EU-centrumets inkomster och utgifter som en del av EU-centrumets samlade programplaneringsdokument och genomförande av EU-centrumets budget i enlighet med artikel 67.
 - o) Utarbetandet av ett utkast till rapport om EU-centrumets hela verksamhet, inbegripet ett avsnitt om finansiella och administrativa frågor.
 - p) Främjandet av rekrytering av personal till EU-centrumet som har lämplig kompetens och erfarenhet, samtidigt som jämvikt mellan könen säkerställs.
5. Om exceptionella omständigheter kräver det får den verkställande direktören besluta att utstationera en eller flera anställda till en annan medlemsstat i syfte att utföra EU-centrumets uppgifter på ett mer effektivt, ändamålsenligt och konsekvent sätt. Innan den verkställande direktören beslutar att inrätta ett lokalt kontor ska han eller hon

inhämta förhandsgodkännande från kommissionen, styrelsen samt den medlemsstat som berörs. Beslutet ska baseras på lämpliga kostnads-nyttoanalyser som i synnerhet visar på detta besluts mervärde och beskriver omfattningen av den verksamhet som ska bedrivas vid det lokala kontoret på ett sätt som undviker onödiga kostnader och överlappning av EU-centrumets administrativa uppgifter. Ett avtal om säte ska slutas med den eller de berörda medlemsstaterna.

Artikel 65

Den verkställande direktören

1. Den verkställande direktören ska vara tillfälligt anställd vid EU-centrumets i enlighet med artikel 2.a i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen.
2. Den verkställande direktören ska utnämnas av exekutivstyrelsen utifrån en förteckning över kandidater som föreslås av kommissionen på grundval av ett öppet och öppet urvalsförfarande.
3. I det avtal som slutas med den verkställande direktören ska EU-centrumets företrädas av exekutivstyrelsens ordförande.
4. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Sex månader före utgången av den verkställande direktörens mandatperiod ska kommissionen utföra en bedömning, i vilken man ska ta hänsyn till en utvärdering av den verkställande direktörens arbetsinsats och EU-centrumets framtida uppgifter och utmaningar.
5. Exekutivstyrelsen får på förslag av kommissionen, med beaktande av den utvärderingsrapport som avses i punkt 3, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång med högst fem år.
6. En verkställande direktör vars mandat har förlängts får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma befattning vid slutet av den sammantagna mandatperioden.
7. Den verkställande direktören får avsättas från sin post endast efter beslut av exekutivstyrelsen på förslag av kommissionen.
8. Exekutivstyrelsen ska fatta beslut om att utse, förlänga mandatperioden för eller avsätta den verkställande direktören med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna.

Underavsnitt 5 Teknisk kommitté

Artikel 66

Tekniska kommitténs inrättande och uppgifter

1. Den tekniska kommittén ska bestå av tekniska experter som utses av styrelsen med hänsyn tagen till deras spetskompetens och oberoende, efter det att en inbjudan till att inkomma med intresseanmälan har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Förfaranden för utnämning av ledamöterna till den tekniska kommittén och dess verksamhet ska fastställas i styrelsens arbetsordning och ska offentliggöras.
3. Ledamöterna i kommittén ska vara oberoende och agera i allmänhetens intresse. EU-centrumet ska på sin webbplats offentliggöra och uppdatera en förteckning över ledamöterna i den tekniska kommittén.
4. Om en medlem inte längre uppfyller kriterierna för oberoende ska han eller hon informera styrelsen om detta. Alternativt kan styrelsen på förslag av minst en tredjedel av sina ledamöter eller av kommissionen förklara att kriteriet för oberoende inte längre är uppfyllt och återkalla personen i fråga. Styrelsen ska utse en ny medlem för resten av mandatperioden i enlighet med förfarandet för ordinarie ledamöter.
5. Mandatperioden för medlemmarna i den tekniska kommittén ska vara fyra år. Dessa mandatperioder kan förlängas en gång.
6. Den tekniska kommittén ska
 - a) bidra till de yttranden från EU-centrumet som avses i artikel 7.3 första stycket led d,
 - b) bidra till EU-centrumets bistånd till de samordnande myndigheterna, styrelsen, exekutivstyrelsen och den verkställande direktören i frågor som rör användningen av teknik,
 - c) på begäran tillhandahålla intern expertis i frågor som rör användningen av teknik för att förebygga och spåra sexuella övergrepp mot barn på nätet.

Avsnitt 6

Upprättande av budgeten och budgetens struktur

Underavsnitt 1

Samlat programdokument

Artikel 67

Upprättande och genomförande av budgeten

1. Varje år ska den verkställande direktören ta fram ett utkast till beräkning av EU-centrumets inkomster och utgifter för följande budgetår, inklusive en tjänsteförteckning, och överlämna det till exekutivstyrelsen.
2. På grundval av detta utkast ska exekutivstyrelsen anta en preliminär beräkning av EU-centrumets inkomster och utgifter för påföljande budgetår och översända det till kommissionen senast den 31 januari varje år.
3. Senast den 31 mars varje år ska exekutivstyrelsen till Europaparlamentet, rådet och kommissionen översända det slutliga utkastet till beräkning av EU-centrumets inkomster och utgifter, som även ska omfatta ett utkast till tjänsteförteckning.

4. Kommissionen ska vidarebefordra intäkts- och utgiftsberäkningen till Europaparlamentet och rådet, tillsammans med förslaget till unionens allmänna budget.
5. På grundval av utkastet till beräkning ska kommissionen i förslaget till unionens allmänna budget föra in de beräkningar som den betraktar som nödvändiga med tanke på tjänsteförteckningen och storleken på det bidrag som ska belasta den allmänna budgeten, som den ska lämna in till Europaparlamentet och rådet i enlighet med artiklarna 313 och 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*).
6. Europaparlamentet och rådet ska bevilja anslagen för bidraget från unionen till EU-centrumet.
7. EU-centrumets tjänsteförteckning ska godkännas av Europaparlamentet och rådet.
8. EU-centrumets budget ska antas av exekutivstyrelsen. Den blir definitiv när unionens allmänna budget slutligen antas. Vid behov ska den justeras.
9. Den verkställande direktören ska genomföra EU-centrumets budget.
10. Den verkställande direktören ska varje år till Europaparlamentet och rådet skicka alla uppgifter av betydelse för resultatet av eventuella utvärderingsförfaranden.

Artikel 68

Finansiella bestämmelser

Efter samråd med kommissionen ska exekutivstyrelsen anta de finansiella bestämmelser som ska gälla för EU-centrumet. De får inte avvika från delegerad förordning (EU) nr 2019/715⁵², såvida inte en sådan avvikelse är specifikt nödvändig för EU-centrumets verksamhet och kommissionen har lämnat sitt förhandsgodkännande.

1.

Underavsnitt 2

Redovisning, genomförande och kontroll av budgeten

Artikel 69

Budget

1. Alla EU-centrumets inkomster och utgifter ska beräknas för varje budgetår, som ska motsvara kalenderåret, och redovisas i EU-centrumets budget, som ska vara balanserad i fråga om inkomster och utgifter.
2. Utan att det påverkar andra tillgångar ska EU-centrumets inkomster omfatta ett bidrag från unionen som tas upp i unionens allmänna budget.

⁵² EUT L 122, 10.5.2019, s. 1.

3. EU-centrumet kan få unionsfinansiering via delegeringsavtal eller bidrag som beviljas från fall till fall, i enlighet med de finansiella bestämmelser som avses i artikel 68 och gällande bestämmelser för relevanta instrument till stöd för unionens politik.
4. EU-centrumets utgifter ska omfatta personalens löner, kostnader för administration och infrastruktur samt driftskostnader.
5. Budgetåtaganden för åtgärder som avser stora projekt och som sträcker sig över mer än ett budgetår får delas upp i årliga delåtaganden.

Artikel 70

Redovisning av räkenskaper och beviljande av ansvarsfrihet

1. EU-centrumets räkenskapsförare ska översända de preliminära räkenskaperna för budgetåret (år N) till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten senast den 1 mars det påföljande budgetåret (år N + 1).
2. EU-centrumet ska översända en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen för år N till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten senast den 31 mars år N + 1.
3. Kommissionens räkenskapsförare ska översända EU-centrumets preliminära räkenskaper för år N, som konsoliderats med kommissionens räkenskaper, till revisionsrätten senast den 31 mars år N + 1.
4. Styrelsen ska avge ett yttrande om EU-centrumets slutliga räkenskaper för år N.
5. EU-centrumets räkenskapsförare ska senast den 1 juli år N + 1 skicka de slutliga räkenskaperna för år N till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och de nationella parlamenten, tillsammans med styrelsens yttrande.
6. De slutliga räkenskaperna för år N ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november år N + 1.
7. Senast den 30 september år N + 1 ska den verkställande direktören skicka ett svar till revisionsrätten om de iakttagelser som den har framfört i sin årsrapport. Han eller hon ska också sända detta svar till styrelsen.
8. Den verkställande direktören ska, på Europaparlamentets begäran, till parlamentet överlämna alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för år N ska kunna tillämpas på ett smidigt sätt.
9. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2 på rekommendation av rådet, som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, bevilja den verkställande direktören ansvarsfrihet för budgetens genomförande år N.

Avsnitt 7

Personal

Artikel 71

Allmänna bestämmelser

1. Tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda samt de bestämmelser som har antagits gemensamt av unionens institutioner för att ge verkan åt de tjänsteföreskrifterna ska gälla för EU-centrumets personal i alla frågor som inte omfattas av denna förordning.
2. I samråd med kommissionen ska exekutivstyrelsen anta de nödvändiga genomförandebestämmelserna i enlighet med förfarandena i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.
3. EU-centrumets personal, särskilt de som arbetar inom områden som rör spårning, rapportering och avlägsnande av sexuella övergrepp mot barn online, ska ha tillgång till lämpliga rådgivnings- och stödtjänster.

Artikel 72

Utstationerade nationella experter och annan personal

1. EU-centrumet får använda sig av utstationerade nationella experter eller annan personal som inte är anställd av centrumet.
2. Exekutivstyrelsen ska anta regler för personal från medlemsstaterna, inbegripet de kontaktpersoner som avses i artikel 52, som ska utstationeras till EU-centrumet och vid behov uppdatera dem. Dessa regler ska särskilt omfatta de finansiella arrangemangen kring denna utstationering, inbegripet försäkringar och utbildning. I reglerna ska hänsyn tas till det faktum att personalen är utstationerad och ska utplaceras som EU-centrumets personal. Reglerna ska innehålla föreskrifter om utplaceringsvillkoren. I förekommande fall ska exekutivstyrelsen sträva efter förenlighet med de regler som gäller för ersättning för kostnader i samband med tjänsteresor för den ordinarie personalen.

Artikel 73

Immunitet och privilegier

EU-centrumets och dess personal ska omfattas av protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, fogat till fördraget om Europeiska unionen.

Privilegier och immunitet för kontaktpersoner och deras familjemedlemmar ska avtalas mellan den medlemsstat där EU-centrumet har sitt säte och övriga medlemsstater. I avtalet ska sådan immunitet och sådana privilegier föreskrivas som behövs för att kontaktpersoner ska kunna utföra sina arbetsuppgifter på rätt sätt.

Artikel 74

Tystnadsplikt

1. Styrelseledamöterna och ledamöterna i exekutivstyrelsen liksom EU-centrumets samtliga anställda, inbegripet tillfälligt utstationerade nationella experter och alla andra personer som utför uppgifter för EU-centrumet på grundval av avtal, ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget, även efter det att deras förordnanden har upphört.
2. Exekutivstyrelsen ska säkerställa att personer som tillhandahåller tjänster, direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, i samband med EU-centrumets uppdrag, inbegripet tjänstemän eller andra personer som har auktoriserats av exekutivstyrelsen eller utsetts av samordnande myndigheter för detta ändamål, omfattas av krav på tystnadsplikt som motsvarar dem i punkt 1.
3. EU-centrumet ska upprätta praktiska förfaranden för införandet av de regler för tystnadsplikt som avses i punkterna 1 och 2.
4. EU-centrumet ska tillämpa kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444⁵³.

Artikel 75

Säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

1. EU-centrumet ska anta sina egna säkerhetsbestämmelser som motsvarar kommissionens säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, enligt kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443⁵⁴ och (EU, Euratom) 2015/444. EU-centrumets säkerhetsbestämmelser ska bland annat omfatta bestämmelser om utbyte, behandling och lagring av sådana uppgifter. Exekutivstyrelsen ska anta EU-centrumets säkerhetsbestämmelser efter kommissionens godkännande.
2. Varje administrativ överenskommelse om utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter med berörda myndigheter i ett tredjeland eller, i avsaknad av en sådan överenskommelse, tillfällig utlämning av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter i undantagsfall till dessa myndigheter ska ha godkänts av kommissionen på förhand.

⁵³ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).

⁵⁴ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41).

Avsnitt 8

Allmänna bestämmelser

Artikel 76

Språkarrangemang

Bestämmelserna i förordning nr 1⁵⁵ ska tillämpas på EU-centrumet. De översättningar som EU-centrumets arbete kräver ska utföras av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

Artikel 77

Öppenhet och kommunikation

1. Förordning (EG) nr 1049/2001⁵⁶ ska tillämpas på de handlingar som finns hos EU-centrumet. Inom sex månader efter sitt första möte ska styrelsen anta tillämpningsföreskrifter för tillämpningen av den förordningen.
2. EU-centrumet ska behandla personuppgifter i enlighet med förordning (EU) 2018/1725. Inom sex månader efter sitt första möte ska styrelsen inrätta åtgärder för EU-centrumets tillämpning av den förordningen, även bestämmelser om utnämning av ett dataskyddsbud vid EU-centrumet. Bestämmelserna ska fastställas efter samråd med Europeiska datatillsynsmannen.
3. EU-centrumet får bedriva kommunikationsverksamhet på eget initiativ inom dess kompetensområde. Kommunikationsverksamheten ska utföras i enlighet med relevanta planer för kommunikation och informationsspridning som har antagits av styrelsen.

Artikel 78

Åtgärder för bedrägeribekämpning

1. I syfte att bekämpa bedrägeri, korruption och andra rättsstridiga handlingar ska förordning (EU, Euratom) nr 883/2013⁵⁷ vara tillämplig.
2. EU-centrumet ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Olaf inom sex månader från och med den [dag då de verksamheter som anges i artikel 82 inleds] och anta lämpliga bestämmelser som ska gälla för centrumets personal med hjälp av mallen i bilagan till detta avtal.

⁵⁵ Rådets förordning (Euratom) nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska atomenergigemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385/58).

⁵⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁵⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

3. Europeiska revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som har erhållit EU-finansiering från EU-centrumet.
4. Olaf får, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 genomföra utredningar, däribland kontroller och inspektioner på plats, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett bidrag eller ett avtal som finansieras av EU-centrumet⁵⁸.
5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2, 3 och 4 ska befogenheten att i enlighet med deras respektive befogenheter utföra revision och utredningar uttryckligen tillerkännas revisionsrätten och Olaf i samarbetsavtal med tredjeland eller internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås av EU-centrumet.

Artikel 79

Skadeståndsansvar

1. EU-centrumets avtalsrättsliga ansvar ska regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden enligt eventuella skiljedoms klausuler i ett avtal som EU-centrumet har ingått.
3. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar ska EU-centrumet, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar, ersätta skada som har orsakats av dess avdelningar eller av dess personal under deras tjänsteutövning.
4. Europeiska unionens domstol ska vara behörig i tvister om ersättning för sådana skador som avses i punkt 3.
5. De anställdas personliga ansvar gentemot centrumet ska regleras av de bestämmelser som fastställs i de tjänsteföreskrifter eller anställningsvillkor som gäller för dem.

Artikel 80

Administrativa undersökningar

EU-centrumets verksamhet ska omfattas av Europeiska ombudsmannens undersökningar i enlighet med artikel 228 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

⁵⁸ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

Artikel 81

Avtal om säte och förutsättningar för verksamheten

1. De nödvändiga bestämmelserna om de lokaler som ska tillhandahållas EU-centrumet i den medlemsstat där EU-centrumets säte ska ligga och de anläggningar som ska ställas till dess förfogande av den medlemsstaten, tillsammans med de särskilda regler som är tillämpliga i den medlemsstaten som ska tillämpas på den verkställande direktören, ledamöterna i exekutivstyrelsen, EU-centrumets personal och deras familjemedlemmar, ska fastställas i en överenskommelse om säte mellan EU-centrumet och den medlemsstat där den har sitt säte, vilken ingås efter att ha godkänts av exekutivstyrelsen och senast den [två år efter ikraftträdandet av denna förordning].
2. Den medlemsstat där EU-centrumet har sitt säte ska tillhandahålla bästa möjliga förutsättningar för att säkerställa att EU-centrumet fungerar smidigt och effektivt, vilket inbegriper flerspråkig skolundervisning med europeisk inriktning och lämpliga transportförbindelser.

Artikel 82

Inledande av EU-centrumets verksamhet

1. Kommissionen ska ansvara för inrättandet och den inledande driften av EU-centrumet till dess att den verkställande direktören har tillträtt sitt uppdrag efter att ha utnämnts av exekutivstyrelsen i enlighet med artikel 65.2. För detta ändamål gäller följande:
 - a) Kommissionen får utse en kommissionstjänsteman till tillförordnad verkställande direktör, som ska utföra de uppgifter som åligger den verkställande direktören.
 - b) Genom undantag från artikel 62.2 g och till dess att ett beslut enligt artikel 62.4 har antagits ska den tillförordnade verkställande direktören utöva tillsättningsbefogenheterna.
 - c) Kommissionen får erbjuda bistånd till EU-centrumet, särskilt genom att utstationerade kommissionstjänstemän bedriver EU-centrumets verksamhet under den tillförordnade verkställande direktörens eller den verkställande direktörens överinseende.
 - d) Den tillförordnade verkställande direktören får godkänna alla betalningar som omfattas av anslagen i EU-centrumets budget efter att de har godkänts av exekutivstyrelsen och får ingå avtal, bland annat anställningsavtal, efter det att tjänsteförteckningen för EU-centrumet har antagits.

KAPITEL V

DATAINSAMLING OCH ÖPPENHETSRAPPORTERING

Artikel 83

Datainsamling

1. Värdtjänstleverantörer, leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster och leverantörer av internetanslutningstjänster ska samla in uppgifter angående följande frågor och på begäran göra denna information tillgänglig för EU-centrumet:
 - a) Om leverantören har varit föremål för en spårningsorder som har utfärdats i enlighet med artikel 7:
 - De åtgärder som vidtogs för att följa ordern, inbegripet den teknik som användes för detta ändamål och de skyddsåtgärder som tillhandahölls.
 - Felfrekvensen för den teknik som användes för att spåra sexuella övergrepp mot barn på nätet och åtgärder som vidtogs för att förebygga eller avhjälpa eventuella fel.
 - När det gäller klagomål och ärenden som lämnats in av användare i samband med de åtgärder som vidtogs för att följa beslutet, antalet klagomål som har ingetts direkt till leverantören, antalet ärenden som har hänskjutits till en rättslig myndighet, grunden för dessa klagomål och ärenden, de beslut som har fattats i fråga om dessa klagomål och i dessa fall, den genomsnittliga tid som krävdes för att fatta dessa beslut och antalet fall där dessa beslut senare har återkallats.
 - b) Antalet avlägsnandeorder som har utfärdats till leverantören i enlighet med artikel 14 och den genomsnittliga tid som krävs för att avlägsna eller förhindra åtkomsten till det berörda materialet med sexuella övergrepp mot barn.
 - c) Det totala antalet material med sexuella övergrepp mot barn som leverantören har avlägsnat eller som har eller hon har förhindrat åtkomsten till, uppdelat i huruvida materialet har avlägsnats eller gjorts oåtkomligt på grund av en avlägsnandeorder eller ett meddelande från en behörig myndighet, EU-centrumet eller en tredje part eller på leverantörens eget initiativ.
 - d) Antalet blockeringsorder som har utfärdats till leverantören i enlighet med artikel 16.
 - e) Antalet fall då leverantören har åberopat artikel 8.3, artikel 14.5 eller 14.6 eller artikel 17.5, tillsammans med skälen till detta.
2. De samordnande myndigheterna ska samla in uppgifter om följande frågor och på begäran göra denna information tillgänglig för EU-centrumet:

- a) Den uppföljning som görs av de rapporter om potentiella sexuella övergrepp mot barn på nätet som EU-centrumet har vidarebefordrat i enlighet med artikel 48.3, och för varje rapport ange
- om rapporten utmynnade i en brottsutredning, lämnade bidrag till en pågående utredning, till att någon annan åtgärd vidtogs eller till att inga åtgärder vidtogs,
 - om rapporten utmynnade i en brottsutredning eller lämnade bidrag till en pågående utredning, hur långt utredningen har kommit eller resultaten av denna, och även om ärendet avslutades före rättegången, om ärendet ledde till åläggande av påföljder, om brottsoffren identifierades och räddades och i så fall hur många, uppdelat efter kön och ålder, och om några misstänkta personer greps och några gärningspersoner dömdes och i så fall hur många,
 - om rapporten ledde till någon annan åtgärd, typen av åtgärd, hur långt åtgärden har kommit eller resultatet av åtgärden, och varför den vidtogs,
 - om inga åtgärder vidtogs, varför inte,
- b) de största och återkommande riskerna för sexuella övergrepp mot barn på nätet som har rapporterats av värdtjänstleverantörer och leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster i enlighet med artikel 3 eller som har fastställts genom annan information som finns tillgänglig för den samordnande myndigheten,
- c) en förteckning över de värdtjänstleverantörer och leverantörer av interpersonella kommunikationstjänster som den samordnande myndigheten har skickat en spårningsorder till i enlighet med artikel 7,
- d) antalet spårningsorder som har utfärdats i enlighet med artikel 7, uppdelat efter leverantör och typ av sexuella övergrepp mot barn på nätet, och antalet fall där leverantören åberopade artikel 8.3,
- e) en förteckning över de värdtjänstleverantörer som den samordnande myndigheten har skickat en avlägsnandeorder till i enlighet med artikel 14,
- f) antalet avlägsnandeorder som har utfärdats i enlighet med artikel 14, uppdelat efter leverantör, den tid som krävs för att avlägsna eller förhindra åtkomsten till det berörda materialet med sexuella övergrepp mot barn samt antalet fall där leverantören åberopade artikel 14.5 och 14.6,
- g) antalet blockeringsorder som har utfärdats i enlighet med artikel 16, uppdelat efter leverantör, och antalet fall där leverantören åberopade artikel 17.5,
- h) en förteckning över relevanta informationssamhällstjänster som den samordnande myndigheten har riktat ett beslut till enligt artiklarna 27, 28 eller 29, vilken typ av beslut som fattades och skälen till detta,

- i) de fall då EU-centrumets yttrande enligt artikel 7.4 d väsentligen avviker från den samordnande myndighetens yttrande, med angivande av de punkter där det har avvikit och de huvudsakliga skälen till avvikelserna.

3. EU-centrumet ska samla in uppgifter och ta fram statistik om spårning, rapportering, avlägsnande eller förhindrande av åtkomsten till sexuella övergrepp mot barn på nätet enligt denna förordning. Uppgifterna ska särskilt avse följande frågor:

- a) Antalet indikatorer i de databaser med indikatorer som avses i artikel 44 och hur detta antal har utvecklats jämfört med tidigare år.
- b) Mängden inlämnat material med sexuella övergrepp mot barn och kontaktsökning med barn som avses i artikel 36.1, uppdelat efter medlemsstat som har utsett de samordnande myndigheter som inlämnade materialet, och, när det gäller material med sexuella övergrepp mot barn, antalet indikatorer som har genererats baserat på detta och antalet webbadresser som har inkluderats i förteckningen över webbadresser i enlighet med artikel 44.3.
- c) Det totala antalet rapporter som har lämnats in till EU-centrumet i enlighet med artikel 12, uppdelat per värdtjänstleverantör och leverantör av interpersonella kommunikationstjänster som lämnade in rapporten och per medlemsstat vars behöriga myndighet EU-centrumet vidarebefordrade rapporterna till i enlighet med artikel 48.3.
- d) De sexuella övergrepp mot barn på nätet som rapporterna avser, inbegripet mängden potentiellt känt och nytt material med sexuella övergrepp mot barn och fall av potentiell kontaktsökning med barn, den medlemsstat vars behöriga myndighet EU-centrumet har vidarebefordrat rapporterna till i enlighet med artikel 48.3 och vilken typ av relevant informationssamhällstjänst som den rapporterade leverantören erbjuder.
- e) Antalet rapporter som EU-centrumet ansåg uppenbart ogrundade, i enlighet med artikel 48.2.
- f) Antalet rapporter om potentiellt nytt material med sexuella övergrepp mot barn och kontaktsökning med barn som inte ansågs utgöra material med sexuella övergrepp mot barn och som EU-centrumet informerades om i enlighet med artikel 36.3, uppdelat efter medlemsstat.
- g) Resultaten av sökningarna i enlighet med artikel 49.1, inklusive antalet bilder, videoklipp och URL:er per medlemsstat där materialet finns på en webbplats.
- h) Om samma potentiella material med sexuella övergrepp mot barn rapporterades fler än en gång till EU-centrumet i enlighet med artikel 12 eller spårades fler än en gång genom sökningar i enlighet med artikel 49.1, antalet gånger som det materialet rapporterades eller spårades på detta sätt.
- i) Antalet meddelanden och antalet värdtjänstleverantörer som har underrättats av EU-centrumet i enlighet med artikel 49.2.
- j) Antalet offer för sexuella övergrepp mot barn på nätet som har fått hjälp av EU-centrumet i enlighet med artikel 21.2, och hur många av dessa brottsoffer

som har begärt sådan hjälp på ett sätt som passar dem med hänsyn tagen till funktionsnedsättningar.

4. Värdtjänstleverantörerna, leverantörerna av interpersonella kommunikationstjänster och leverantörerna av internetanslutningstjänster, de samordnande myndigheterna och EU-centrumet ska säkerställa att de uppgifter som avses i punkterna 1, 2 och 3 inte lagras längre än vad som är nödvändigt för den öppenhetsrapportering som avses i artikel 84. De lagrade uppgifterna får inte innehålla några personuppgifter.
5. De ska se till att uppgifterna lagras på ett säkert sätt och att lagringen omfattas av lämpliga tekniska och organisatoriska skyddsåtgärder. Dessa skyddsåtgärder ska särskilt säkerställa att personuppgifterna endast kan åtkommas och behandlas för det ändamål för vilket de lagras, att en hög säkerhetsnivå uppnås och att uppgifterna raderas när de inte längre är absolut nödvändiga för detta ändamål. De ska regelbundet se över dessa skyddsåtgärder och vid behov anpassa dem.

Artikel 84

Öppenhetsrapportering

1. Varje leverantör av relevanta informationssamhällestjänster ska ta fram en årlig rapport om sin verksamhet enligt denna förordning. Rapporten ska innehålla den information som avses i artikel 83.1. Leverantörerna ska senast den 31 januari varje år efter det år som rapporten avser göra rapporten tillgänglig för allmänheten och överlämna den till den samordnande myndigheten i etableringslandet, till kommissionen och till EU-centrumet.
2. Varje samordnande myndighet ska utarbeta en årlig rapport om sin verksamhet enligt denna förordning. Rapporten ska innehålla den information som avses i artikel 83.2. Den ska senast den 31 mars varje år efter det år som rapporten avser göra rapporten tillgänglig för allmänheten och översända den till kommissionen och till EU-centrumet.
3. Om en medlemsstat har utsett flera behöriga myndigheter i enlighet med artikel 25 ska den säkerställa att den samordnande myndigheten tar fram en enda rapport som omfattar verksamheterna för alla de behöriga myndigheterna enligt denna förordning och att den samordnande myndigheten får all relevant information och allt stöd den behöver för detta ändamål från de övriga berörda behöriga myndigheterna.
4. EU-centrumet ska i nära samarbete med de samordnande myndigheterna ta fram en årlig rapport om sin verksamhet enligt denna förordning. Rapporten ska också innehålla en sammanställning och en analys av informationen i de rapporter som avses i punkterna 2 och 3. EU-centrumet ska senast den 30 juni varje år efter det år som rapporten avser offentliggöra rapporten för allmänheten och översända den till kommissionen.
5. De årliga öppenhetsrapporter som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska inte innehålla någon information som kan inverka menligt på pågående verksamhet för hjälp till brottsoffer eller förebyggande, spårning, utredning eller lagföring av sexualbrott mot barn. De ska inte heller innehålla några personuppgifter.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 86 för att komplettera denna förordning med nödvändiga mallar och utförliga regler om form, exakt innehåll och andra detaljer i rapporterna och rapporteringsförfarandet enligt punkterna 1, 2 och 3.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 85

Utvärdering

1. Senast den [*fem år efter denna förordnings ikraftträdande*], och därefter vart femte år, ska kommissionen utvärdera denna förordning och avlägga rapport om dess tillämpning till Europaparlamentet och rådet.
2. Senast den [*fem år efter denna förordnings ikraftträdande*], och därefter vart femte år, ska kommissionen säkerställa att en utvärdering utförs i enlighet med kommissionens riktlinjer för att granska EU-centrumets resultat i förhållande till dess mål, uppdrag, styrning och geografiska placering. Vid utvärderingen ska det framför allt granskas om det finns ett eventuellt behov av att ändra EU-centrumets uppgifter och de ekonomiska konsekvenserna av en sådan ändring.
3. Vid varannan utvärdering som avses i punkt 2 ska de resultat som har uppnåtts av EU-centrumet bedömas, med hänsyn tagen till dess mål och uppgifter, inbegripet en bedömning av huruvida en fortsättning av EU-centrumet fortfarande är berättigad med avseende på dessa mål och uppgifter.
4. Kommissionen ska till Europaparlamentet och rådet rapportera de slutsatser som dras av den utvärdering som avses i punkt 3. Resultatet av utvärderingen ska offentliggöras.
5. Vid genomförandet av de utvärderingar som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska de samordnande myndigheterna, medlemsstaterna och EU-centrumet tillhandahålla information till kommissionen om den begär detta.
6. Vid genomförandet av de utvärderingar som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska kommissionen beakta de relevanta bevis som den förfogar över.
7. I tillämpliga fall ska de rapporter som avses i punkterna 1 och 4 åtföljas av relevanta lagstiftningsförslag.

Artikel 86

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3, 8, 13, 14, 17, 47 och 84 ges till kommissionen tills vidare från och med den *[dag då denna förordning antas]*.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3, 8, 13, 14, 17, 47 och 84 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3, 8, 13, 14, 17, 47 och 84 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 87

Kommittéförfarande

1. Vid antagandet av de genomförandeakter som avses i artikel 39.4 ska kommissionen biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 88

Upphävande

Förordning (EU) 2021/1232 ska upphöra att gälla från och med den *[dag då denna förordning börjar tillämpas]*.

Artikel 89

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med sex månader efter ikraftträdandet.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Talman

Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets titel
- 1.2. Berörda politikområden
- 1.3. Förslaget avser
- 1.4. Mål
- 1.5. Grunder för förslaget eller initiativet
- 1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Regel om uppföljning och rapportering
- 2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagens eller initiativets titel

Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av regler för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn

1.2. Berörda politikområden

Politikområde: Säkerhet

Aktivitet: EU-strategi för en effektivare bekämpning av sexuella övergrepp mot barn⁵⁹

1.3. Förslaget avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁶⁰

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Mål

Allmänt/allmänna mål:

Det allmänna målet är att förbättra den inre marknadens funktion genom att införa harmoniserade EU-regler som syftar till att identifiera, skydda och stödja offer för sexuella övergrepp mot barn på ett bättre sätt, säkerställa ett effektivt förebyggande och underlätta utredningar, särskilt genom att klargöra den roll och det ansvar som leverantörer av onlinetjänster har när det gäller sexuella övergrepp mot barn.

Detta mål bidrar direkt till att uppnå de mest relevanta målen för hållbar utveckling för detta initiativ, 5.2 (avskaffa alla former av våld mot kvinnor) och mål 16.2 (eliminera övergrepp, utnyttjande, människohandel och alla former av våld eller tortyr mot barn), och behandlar särskilt hållbarhetsmål 17 när det gäller insamlingen av uppgifter om barn med funktionsnedsättning som ber om information och hjälp från EU-centrumet.

Specifikt/specifika mål:

Specifikt mål nr ...

⁵⁹ EU-strategi för en effektivare bekämpning av sexuella övergrepp mot barn, COM(2020)607 final, 24.7.2020.

⁶⁰ I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

1. Säkerställa effektiv spårning, effektiv rapportering och ett effektivt avlägsnande av sexuella övergrepp mot barn på nätet
2. Förbättra rättssäkerheten, öppenheten och ansvarsskyldigheten och säkerställa att de grundläggande rättigheterna skyddas
3. Minska spridningen och konsekvenserna av sexuella övergrepp mot barn genom förbättrad samordning

Verkan eller resultat som förväntas

Leverantörer av informationssamhällestjänster förväntas dra nytta av den rättssäkerhet som följer av harmoniserade EU-regler om spårning, rapportering och avlägsnande av sexuella övergrepp mot barn på nätet, och av högre nivåer av förtroende i och med att deras tjänster visar prov på större ansvarsskyldighet när de börjar följa metoder för säker utformning och genom förbättrad och standardiserad öppenhetsrapportering.

Alla internetanvändare och särskilt användare som är barn förväntas dra nytta av en mer strukturerad strategi för att förebygga, spåra, rapportera och avlägsna sexuella övergrepp mot barn på nätet i hela unionen, vilket ska underlättas av EU-centrumet, och av ett större förtroende för onlinetjänster som följer metoder för säker utformning.

Nationella myndigheter förväntas dra nytta av EU-centrumets arbete för att underlätta spårningen, rapporteringen och avlägsnandet, och i synnerhet genom att bidra till att säkerställa att de rapporter om sexuella övergrepp mot barn på nätet som mottas av nationella brottsbekämpande myndigheter är relevanta och innehåller tillräckligt med information för att brottsbekämpande myndigheter ska kunna agera. De nationella myndigheterna kommer också att dra nytta av det underlättade utbyte av expertis som tillhandahålls av EU-centrumet när det gäller att dela bästa praxis och lärdomar i hela EU och på global nivå om förebyggande och hjälp till brottsoffer.

Prestationsindikatorer

En särskild övervakningsram, som inbegriper ett antal indikatorer för de specifika målen, beskrivs i den konsekvensbedömningsrapport som åtföljer förslaget.

Detaljerade mål och förväntade resultat som inbegriper prestationsindikatorer kommer dessutom att fastställas genom EU-centrumets årliga arbetsprogram, medan det i det fleråriga arbetsprogrammet kommer att fastställas övergripande strategiska mål, förväntade resultat och prestationsindikatorer.

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

Förslaget bygger på artikel 114 i EUF-fördraget och är inriktat på den inre marknadens upprättande och funktion.

Valet av rättslig grund återspeglar initiativets huvudsakliga mål och räckvidd, eftersom internet till sin natur är gränsöverskridande. Artikel 114 är den lämpliga rättsliga grunden för att ta itu med skillnaderna mellan bestämmelserna i medlemsstaternas rätt, som kan hindra de grundläggande friheterna och därmed direkt påverka den inre marknadens funktion, och för att förhindra att framtida handelshinder uppstår till följd av skillnader i hur de nationella lagarna har utvecklats.

Detta initiativ syftar till att säkerställa gemensamma regler som skapar de bästa förutsättningarna för att upprätthålla en säker onlinemiljö, där tjänsteleverantörer agerar på ett ansvarstagande och ansvarsfullt sätt. Samtidigt säkerställer interventionen lämplig övervakning av berörda tjänsteleverantörer och samarbete mellan myndigheter på EU-nivå, där så är lämpligt med deltagande och stöd från EU-

centrumet. Initiativet bör därmed öka rättssäkerheten, förtroendet, innovationen och tillväxten på den inre marknaden för digitala tjänster.

En tidsplan på fem år från den dag då lagstiftningen träder i kraft planeras för att det föreslagna EU-centrumet ska kunna uppnå full operativ kapacitet. Kommissionens resurser skulle också användas för att stödja inrättandet av centrumet under denna inledande period.

- 1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” i denna punkt avses det värde som en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Skäl för åtgärder på europeisk nivå

En tillfredsställande förbättring av de regler som gäller för relevanta leverantörer av onlinetjänster som är verksamma på den inre marknaden och som syftar till att intensifiera kampen mot sexuella övergrepp mot barn kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna själva eller på ett icke samordnat sätt. I synnerhet kan en enskild medlemsstat inte effektivt förhindra eller stoppa spridningen av en bild eller ett videoklipp med sexuella övergrepp mot barn, eller grooming av ett barn på nätet, utan möjlighet att samarbeta och samordna med de privata enheter som tillhandahåller tjänster i flera (om inte alla) medlemsstater.

I avsaknad av EU-åtgärder skulle medlemsstaterna behöva fortsätta att anta individuella nationella lagar för att ta itu med aktuella och framväxande utmaningar, med en sannolik följd i form av fragmentering och olika slags lagar som sannolikt kommer att påverka den inre marknaden negativt, särskilt när det gäller leverantörer av onlinetjänster som är verksamma i mer än en medlemsstat.

Förväntat mervärde för unionen

Initiativets förväntade mervärde för unionen omfattar följande:

- Minska fragmenteringen och efterlevnads-/driftskostnaderna och förbättra den inre marknads funktion. EU-centrumet kommer framför allt att bidra genom att underlätta genomförandet av tjänsteleverantörernas skyldigheter att spåra, rapportera och avlägsna övergrepp mot barn på nätet och brottsbekämpande myndigheters åtgärder för att följa upp dessa rapporter.
- Underlätta och stödja medlemsstaternas åtgärder för förebyggande och hjälp till brottsoffer för att öka effektiviteten och ändamålsenligheten. EU-centrumet kommer framför allt att bidra genom att underlätta utbytet av bästa praxis och fungera som ett kunskapscenter för medlemsstaterna.
- Minska beroendet av och underlätta samarbetet med tredjeländer. EU-centrumet kommer framför allt att bidra genom att utbyta bästa praxis med tredjeländer och förenkla medlemsstaternas tillgång till expertis och draga lärdomar från åtgärder för att bekämpa sexuella övergrepp mot barn i hela världen.

- 1.5.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Detta förslag bygger på två inslag av sektorslagstiftningen om sexuella övergrepp mot barn. Det första är Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2011/93 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi, och på senare tid förordning 2021/1232/EU om

ett tillfälligt undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2002/58/EG vad gäller användning av teknik hos tillhandahållare av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster för behandling av personuppgifter och andra uppgifter i syfte att bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet.

2011 års direktiv, som vid den tidpunkten var ett viktigt steg framåt, måste snarast införlivas till fullo av medlemsstaterna. Kommissionen kommer att fortsätta att utnyttja sina verkställighetsbefogenheter enligt fördragen genom överträdelseförfaranden för att säkerställa ett snabbt genomförande. Parallellt med detta, och såsom anges i EU-strategin för en effektivare bekämpning av sexuella övergrepp mot barn, har kommissionen inlett en studie för att förbereda utvärderingen av 2011 års direktiv och en eventuell framtida översyn av detta.

Syftet med förordning 2021/1232/EU (*interimsförordningen*) var att göra det möjligt för vissa kommunikationstjänster på nätet att fortsätta att använda teknik för att spåra och rapportera sexuella övergrepp mot barn på nätet och avlägsna material med sexuella övergrepp mot barn från sina tjänster. Den har en begränsad varaktighet och en smal räckvidd som är begränsad till frivillig verksamhet för vissa onlinetjänster under en övergångsperiod på högst tre år, som löper ut i augusti 2024.

Det aktuella förslaget bygger på 2011 års direktiv, särskilt när det gäller definitionen av sexualbrott mot barn, och på interimsförordningen, särskilt dess skyddsåtgärder för att spåra sexuella övergrepp mot barn på nätet.

1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

I *EU-strategin för en effektivare bekämpning av sexuella övergrepp mot barn* från 2020 fastställdes åtta initiativ som belyser vikten av ett helhetsgrepp på detta brottsområde. Lagstiftning är ett sådant inslag. Syftet med detta förslag är därför att utveckla och genomföra en lämplig rättslig ram, förbättra de brottsbekämpande myndigheternas åtgärder och främja samordnade åtgärder som vidtas av flera berörda parter för att förebygga och utreda samt hjälpa brottsoffer.

Detta förslag speglas i rubriken ”Främjande av vår europeiska livsstil” i kommissionens arbetsprogram 2021.

Detta förslag kommer att bygga vidare på behovet av den föreslagna rättsakten om digitala tjänster för att säkerställa de bästa förutsättningarna för att innovativa gränsöverskridande digitala tjänster ska kunna utvecklas i EU över nationella territorier och samtidigt upprätthålla en säker onlinemiljö för alla EU-medborgare.

Syftet med detta förslag är att inrätta en särskild EU-ram för att bekämpa och förebygga sexuella övergrepp mot barn på nätet, med inslag som liknar dem i förordningen om terrorisminnehåll online, och att bygga vidare på bestämmelserna i rättsakten om digitala tjänster för att skapa en harmoniserad utgångspunkt för att ta itu med allt olagligt innehåll genom att rikta in sig på sexuella övergrepp mot barn på nätet, och i synnerhet grooming.

EU-centrumet, som är en viktig komponent för att stödja genomförandet av tjänsteleverantörernas skyldigheter att spåra, rapportera och avlägsna sexuella övergrepp mot barn online, förväntas ge upphov till stora effektivitetsvinster för medlemsstaterna genom att underlätta deras samarbete och genom ett ömsesidigt utnyttjande av resurserna för tekniskt bistånd på EU-nivå.

1.5.5. En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

Det centrala vid bedömningen av de olika finansieringsalternativen var behovet av att det föreslagna EU-centrumet är oberoende för att kunna underlätta det arbete som utförs av leverantörer av informationssamhällestjänster för att spåra, rapportera och avlägsna sexuella övergrepp mot barn online, liksom det arbete som utförs av brottsbekämpande myndigheter för att följa upp dessa rapporter från tjänsteleverantörer.

Andra alternativ till EU-centrumet behandlades i den åtföljande konsekvensbedömningen där det, till exempel när det gäller att införliva EU-centrumet i Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA), bland annat konstaterades att detta skulle leda till *en betydande obalans i FRA:s mandat: eftersom byrån skulle bli dubbelt så stor, skulle hälften av arbetet tillägnas sexuella övergrepp mot barn och den andra hälften dess nuvarande uppgifter*, och att detta skulle leda till ytterligare komplikationer i samband med att FRA:s styrning och underliggande lagstiftning omformas.

För att stödja centrumets oberoende ytterligare föreslås det därför att centrumet ska vara ekonomiskt oberoende och finansieras av EU.

Centrumet bör också vara oberoende av nationella offentliga enheter i den medlemsstat som skulle stå värd för centrumet, för att undvika risken för att insatser i denna medlemsstat prioriteras och gynnas. Detta påverkar inte möjligheten att dra nytta av expertisen hos medlemsstaterna och EU:s organ för rättsliga och inrikes frågor för att bidra till att bygga upp en kritisk massa av expertis vid det föreslagna EU-centrumet.

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ **begränsad varaktighet**

☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.

☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

☒ **obegränsad varaktighet**

– Efter en inledande period på fem år från och med 2025 och framåt,

beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet⁶¹

☐ **Direkt förvaltning** av kommissionen genom

☐ genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☒ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

☐ EIB och Europeiska investeringsfonden

☒ organ som avses i artiklarna 70 och 71

☐ offentligrättsliga organ

☐ privaträttsliga organ som har anförtrots offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de lämnar tillräckliga ekonomiska garantier

☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrots genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier

☐ personer som anförtrots genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten

Anmärkningar

Nivån på EU:s bidrag till centrumet för bekämpande av sexuella övergrepp mot barn har fastställts på grundval av den konsekvensbedömning som har genomförts.

⁶¹ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på [BudgWeb](#)

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Genomförandet och tillämpningen av förordningen kommer att ses över och utvärderas regelbundet genom rapportering.

För att övervaka genomförandet av förordningen ska EU-centrumet (tillsammans med tjänsteleverantörer och samordnande myndigheter) samla in och analysera uppgifter som är relevanta för att mäta effektiviteten i fråga om spårnings-, rapporterings- och avlägsnandeskyldigheterna. Samordnande myndigheter och leverantörer av värdtjänster eller interpersonella kommunikationstjänster kommer att bidra till datainsamling och rapportering om aspekter som faller inom deras ansvarsområde. De uppgifter som samlas in av EU-centrumet bör göras tillgängliga för de samordnande myndigheterna och kommissionen för att göra det möjligt att bedöma genomförandet.

EU-centrumet ska offentliggöra årliga öppenhetsrapporter. Dessa rapporter, som ska offentliggöras och överlämnas till kommissionen, bör sammanställa och analysera informationen i de årliga rapporterna från relevanta leverantörer av informationstjänster och samordnande myndigheter, kompletterade med andra relevanta källor, och inkludera information om centrumets verksamhet.

På grundval av den statistik och information som har samlats in från de strukturerade processer och öppenhetsmekanismer som föreskrivs i denna förordning bör kommissionen utföra en utvärdering av denna förordning inom fem år efter datumet för dess ikraftträdande, och därefter vart femte år. Kommissionen ska rapportera om slutsatserna av utvärderingen till Europaparlamentet och rådet.

Alla unionsorgan omfattas av ett strikt övervakningssystem som bland annat består av en internkontrollsamordnare, kommissionens tjänst för internrevision, styrelsen, kommissionen, revisionsrätten och budgetmyndigheten. Detta system återspeglas och fastställs i kapitel 4 i den föreslagna förordningen om inrättande av ett EU-centrum för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn.

I enlighet med den gemensamma förklaringen om EU:s decentraliserade organ ska centrumets årliga arbetsprogram innehålla detaljerade mål och förväntade resultat, inklusive prestationsindikatorer. Centrumet kommer att använda nyckelprestationsindikatorer, även för den verksamhet som ingår i arbetsprogrammet. Centrumets verksamhet kommer sedan att bedömas mot dessa indikatorer i den årliga verksamhetsrapporten.

Det årliga arbetsprogrammet ska vara enhetligt med det fleråriga arbetsprogrammet och båda ska inbegripas i ett årligt samlat programplaneringsdokument som ska överlämnas till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Styrelsen för EU-centrumet kommer att ansvara för den allmänna inriktningen av EU-centrumets verksamhet. En exekutivstyrelse kommer att vara ansvarig för en ansvarsfull, effektiv och ändamålsenlig administrativ, budgetmässig och operativ förvaltning av EU-centrumet, och kommer att anta en budgetberäkning för centrumet innan denna vidarebefordras till kommissionen.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Med tanke på att huvuddelen av finansieringen enligt detta förslag avser inrättandet av ett nytt EU-centrum kommer finansiering från EU-budgeten att genomföras genom indirekt förvaltning.

En lämplig strategi för internkontroll kommer att inrättas för att se till att denna budget genomförs på ett effektivt och ändamålsenligt sätt.

Vad gäller efterhandskontroller är EU-centrumet, i egenskap av en decentraliserad byrå, föremål för följande:

- Intern revision utförd av kommissionens internrevisionstjänst.
- Årliga rapporter från Europeiska revisionsrätten med en revisionsförklaring om årsräkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.
- Årlig ansvarsfrihet som beviljas av Europaparlamentet.
- Eventuella utredningar som utförs av Olaf för att särskilt säkerställa att de resurser som anslås till byråerna används på ett korrekt sätt.

Som en byrå för rättsliga och inrikes frågor som är partner till GD Migration och inrikes frågor kommer EU-centrumet att omfattas av GD Migration och inrikes frågor kontrollstrategi för decentraliserade byråer för att säkerställa tillförlitlig rapportering inom ramen för dess årliga verksamhetsrapport. Även om de decentraliserade byråerna har fullt ansvar för genomförandet av sin budget ansvarar GD Migration och inrikes frågor för regelbundna betalningar av årliga bidrag som fastställs av budgetmyndigheten.

EU-centrumets verksamhet kommer också att övervakas av ombudsmannen i enlighet med artikel 228 i EUF-fördraget.

2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

Eftersom centrumet kommer att bli ett nytt EU-centrum finns det en risk för att rekryteringsprocessen inte sker enligt tidsplanen och kommer att påverka centrumets operativa kapacitet. Här är stödet från det överordnade generaldirektoratet av avgörande betydelse för utanordnarens roll och utövandet av de befogenheter som enligt tjänsteföreskrifterna tillkommer tillsättningsmyndigheten ⁶² till dess att centrumet uppnår fullständig administrativ självständighet.

Det kommer att krävas täta möten och regelbundna kontakter mellan det överordnade generaldirektoratet och centrumet under den femåriga inledande fasen för att se till att centrumet är självständigt och operativt som planerat.

En risk för det effektiva genomförandet av detta förslag tar hänsyn till regleringsmålet att förbättra och förbättra spårningen, rapporteringen och avlägsnandet av sexuella övergrepp mot barn på nätet i hela

⁶² C(2013) 3288 final, 4.6.2013

unionen, och där en bredare tillämpning av förordningen skulle innebära en betydande ökning av rapporteringens volym och kvalitet. Konsekvensbedömningen har tillhandahållit uppskattningar av antalet förväntade rapporter, men det faktiska antal rapporter som centrumet kommer att ta emot, och därmed centrumets arbetsbörda, kan skilja sig från uppskattningarna.

EU-centrumet kommer att åläggas att genomföra en ram för internkontroll i linje med Europeiska kommissionens ram för internkontroll. Information om EU-centrumets internkontroller kommer att ingå i centrumets årsrapporter.

En internrevisionsfunktion kommer att inrättas för att ta hänsyn till risker som är specifika för driften av EU-centrumet, och föra med sig en systematisk och disciplinerad strategi för att utvärdera effektiviteten i riskhanterings-, kontroll- och styrningsprocesserna, och utfärda rekommendationer om hur de kan förbättras.

GD Migration och inrikes frågor genomför en årlig riskhantering för att identifiera och bedöma potentiella stora risker med kopplingar till byråernas verksamhet. Risker som betraktas som kritiska rapporteras årligen i förvaltningsplanen för GD Migration och inrikes frågor och åtföljs av en handlingsplan där begränsningsåtgärderna anges.

- 2.2.3. Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

Förhållandet mellan kostnaderna för kontroller jämfört med värdet av de förvaltade medlen rapporteras av kommissionen. I den årliga verksamhetsrapporten från GD Migration och inrikes frågor 2020 anges förhållandet 0,16 % i indirekt förvaltning som anförts av byråer och decentraliserade organ.

- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

De befintliga bedrägeriförebyggande åtgärder som är tillämpliga på kommissionen kommer att täcka de ytterligare anslag som krävs för denna förordning.

När det gäller det föreslagna EU-centrumet har GD Migration och inrikes frågor utarbetat och uppdaterat regelbundet en intern strategi för bedrägeribekämpning med hänvisning till den som tillhandahålls av Olaf.

Det föreslagna EU-centrumet, som inrättas som en decentraliserad byrå, skulle omfattas av denna strategi.

GD Migration och inrikes frågor drog i sin årliga verksamhetsrapport 2020 slutsatsen att processerna för att förebygga och upptäcka bedrägerier gav rimliga garantier för att internkontrollmålen uppnåddes.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./icke-diff.	från Eftaländer	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
5	12 10 04 EU:s centrum för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn	Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna *

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	Säkerhet och försvar
------------------------------------	---	----------------------

Sexuella övergrepp mot barn			2022	2023	2024	2025 ⁶³	2026	2027	TOTAL T FÖR DEN FLERÅ RIGA BUDGET- RAMEN 2021– 2027	2028	2029	2030
Rubrik 1:	Åtaganden	(1)				11,122	10,964	16,497	38,583	22,269	26,694	28,477
	Betalningar	(2)				11,122	10,964	16,497	38,583	22,269	26,694	28,477
Avdelning 2:	Åtaganden	(1a)										
	Betalningar	(2a)										
Rubrik 3:	Åtaganden	(3a)										
	Betalningar	(3b)										
TOTALA anslag för sexuella övergrepp mot barn	Åtaganden	= 1 + 1a + 3a				11,122	10,964	16,497	38,583	22,269	26,694	28,477
	Betalningar	=2 +2a + 3b				11,122	10,964	16,497	38,583	22,269	26,694	28,477

⁶³ År 1 inkluderar 5 miljoner euro i inledande kostnader för uppbyggnad av infrastruktur (dvs. en databas med indikatorer och byggnad)

* **Anm.**: Alla beräkningar har gjorts utifrån ett Brysselbaserat antagande, eftersom man ännu inte har beslutat var EU-centrumets säte ska inrättas. Den inledande perioden för inrättandet av EU-centrumet har bedömts till fem år med början **2025**, med full operativ kapacitet i **slutet av 2029**, med en total utgiftssiffra på **28,477 miljoner euro** för år 2030, då den första helårskostnaden för personalen ska betalas. Centrumets totala budget ökar med 2 % varje år för att täcka inflationen.

Rubrik i den fleråriga budgetramen		7	”Administrativa utgifter”						
Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)									
		2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT	
GD: Migration och inrikes frågor									
○ Personalresurser		0,201	0,780	1,174	1,197	1,221	1,245	5,818	
○ Övriga administrativa utgifter		–	0,660	0,660	0,330	–	–	1,650	
TOTALT GD Migration och inrikes frågor		Anslag	0,201	1,440	1,834	1,527	1,221	1,245	7,468
		2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT	
GD: Migration och inrikes frågor									
• Personalresurser		0,201	0,780	1,174	1,197	1,221	1,245	5,818	
• Övriga administrativa utgifter		–	0,660	0,660	0,330	–	–	1,650	
TOTALT GD Migration och inrikes frågor		Anslag	0,201	1,440	1,834	1,527	1,221	1,245	7,468
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen		(summa åtaganden = summa betalningar)	0,201	1,440	1,834	1,527	1,221	1,245	7,468

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)								
		2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
TOTALA anslag under	Åtaganden	0,201	1,440	1,834	12,649	12,185	17,742	46,051

RUBRIKERNÄ 1–7 i den fleråriga budgetramen	Betalningar	0,201	1,440	1,834	12,649	12,185	17,742	46,051
---	-------------	-------	-------	-------	--------	--------	--------	---------------

3.2.2. Beräknad inverkan på EU-centrumets anslag

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro

Ange mål och output					År		År		År		Totalt för den fleråriga budgetramen 2021–2027		År		År		År	
					2025		2026		2027				2028		2029		2030	
↓	Typ		Genomsnittlig kostnad		✓	Kostn.	✓	Kostn.	✓	Kostn.	✓	Kostn.	✓	Kostn.	✓	Kostn.	✓	Kostn.
SPECIFIKT MÅL nr 1																		
Effektiv spårning, effektiv rapportering och effektivt avlägsnande av sexuella övergrepp mot barn på nätet																		
– Output	Tjänster och stöd till myndigheter och tjänsteleverantörer					1,919		3,741		5,835		11,494		8,017		9,700		10,448
– Output	Kommunikations- och förmedlingsverksamhet					0,411		0,802		1,250		2,463		1,718		2,079		2,239
– Output	Forsknings-, revisions- och utredningsverksamhet					0,411		0,802		1,250		2,463		1,718		2,079		2,239
Delsumma för specifikt mål nr 1						2,741		5,344		8,335		16,420		11,453		13,857		14,926
SPECIFIKT MÅL nr 2																		
Förbättrad rättssäkerhet, säkerställande av skyddet av de grundläggande rättigheterna, öppenhet och ansvarsskyldighet																		
– Output	Tjänster och stöd för att bistå genomförandet av förordningen					0,582		1,136		1,771		3,489		2,434		2,944		3,172
– Output	Kommunikations- och förmedlingsverksamhet					0,103		0,200		0,313		0,616		0,429		0,520		0,560
Delsumma för specifikt mål nr 2						0,685		1,336		2,084		4,105		2,863		3,464		3,732
SPECIFIKT MÅL nr 3																		
Minskning av spridningen och konsekvenserna av sexuella övergrepp mot barn genom förbättrad samordning av insatserna																		
– Output	Tjänster och stöd till myndigheter, leverantörer och experter					6,887		2,999		4,255		14,141		5,567		6,561		6,873

Ange mål och output			År		År		År		Totalt för den fleråriga budgetramen 2021–2027		År		År		År	
			2025		2026		2027				2028		2029		2030	
– Output	Kommunikations- och förmedlingsverksamhet			0,404		0,643		0,912		1,959		1,193		1,406		1,473
– Output	Forskning och utvärdering – Stöd till brottsoffer och förebyggande			0,404		0,643		0,912		1,959		1,193		1,406		1,473
Delsumma för specifikt mål nr 3				7,696		4,284		6,078		18,058		7,953		9,373		9,819
TOTALT				11,122		10,964		16,497		38,583		22,269		26,694		28,477

3.2.3. Beräknad inverkan på EU-centrumets personalresurser

Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2025	2026	2027	Totalt för den fleråriga budgetramen 2021–2027	2028	2029	2030
--	------	------	------	--	------	------	------

Tillfälligt anställda (AD-tjänster)	1,166	3,229	5,547	9,942	7,956	9,919	11,037
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)	0,500	1,445	2,687	4,631	3,978	4,779	5,151
Kontraktsanställda	0,226	0,690	1,173	2,089	1,675	2,197	2,490
Utstationerade nationella experter							

TOTALT	1,892	5,363	9,407	16,662	13,610	16,895	18,677
---------------	--------------	--------------	--------------	---------------	---------------	---------------	---------------

Personalbehov (heltidsekvivalenter):

	2025	2026	2027	Totalt för den fleråriga budgetramen 2021–2027	2028	2029	2030
--	------	------	------	--	------	------	------

Tillfälligt anställda (AD-tjänster)	14	24	40	60	50	60	60
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)	6	11	20	20	25	28	28
Kontraktsanställda	5	10	15	15	20	25	25
Utstationerade nationella experter							

TOTALT	25	45	75	75	95	113	113
--------	----	----	----	----	----	-----	-----

För nyrekrytering har en beräkning på 50 % av personalkostnaderna för år 2022 och 50 % av de tillkommande personalkostnaderna för de efterföljande åren tillämpats.

3.2.4. Beräknat personalbehov för det ansvariga generaldirektoratet GD Migration och inrikes frågor

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)						
20 01 02 01 och 20 01 02 02 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	2	5	5	5	5	5
20 01 02 03 (vid delegationer)						
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)						
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)						
○ Extern personal (i heltidsekvivalenter)⁶⁴						
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)	1	4	4	4	4	4
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)						
Budgetrubrik(er) (ange vilken/vilka) ⁶⁵	– vid huvudkontoret ⁶⁶					
	– vid delegationer					
01 01 01 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)						
10 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)						
Annan budgetrubrik (ange vilken)						
TOTALT	3	9	9	9	9	9

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet,

⁶⁴ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen.]

⁶⁵ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

⁶⁶ Huvudsakligen för EU:s sammanhållningspolitik, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska havs-, fiske- och vattenbruksfonden (EMFAF).

om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Kommissionens personal från GD Migration och inrikes frågor kommer att arbeta med 1) att förbereda inrättandet av centrumet, vilket inbegriper utveckling av arbetsprogrammet och aktivitetsrapportering, 2) att utarbeta riktlinjer för operativa processer i samband med skyldigheter avseende risker, spårning, rapportering och avlägsnande enligt lagstiftningen, 3) att fortsätta att främja centrumets verksamhet inom områdena förebyggande och hjälp till brottsoffer, 4) att tillhandahålla administrativt stöd till inrättandet av centrumet och 5) att tillhandahålla sekretariat till centrumets styrelse
Extern personal	Extern personal som rekryteras stegvis till det EU-centrum som inrättats kommer att överta ett visst ansvar från kommissionens personal och ta centrumets system och processer med anknytning till processerna för spårning, rapportering och avlägsnande. Centrumets personal kommer också att börja bistå med att bygga upp expertnätverk inom hela sitt ansvarsområde. Närmare uppgifter om EU-centrumets uppgifter finns i kapitel 4 avsnitt 2 i den ovannämnda föreslagna förordningen.

En beskrivning av beräkningen av kostnaden för heltidsekvivalenten finns i avsnitt 4 i bilagan nedan.

3.2.5. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

☐ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen

☒ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förslaget innehåller ytterligare ekonomiska och mänskliga resurser för centrumet för bekämpande av sexuella övergrepp mot barn. Budgetkonsekvenserna av centrumets ytterligare ekonomiska resurser kommer att kompenseras genom en kompenserande minskning från planerade utgifter under rubrik 5.

☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras⁶⁷.

3.2.6. Bidrag från tredje part

☒ Det ingår ingen samfinansiering från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet.

Förslaget eller initiativet kommer att samfinansieras enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N	År N + 1	År N + 2	År N + 3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

⁶⁷ Se artiklarna 12 och 13 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 2093/2020 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen för 2021–2027.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

- ☐ Påverkan på egna medel
- ☐ Påverkan på andra inkomster
- ☐ Ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslaget/initiativets inverkan på inkomsterna ⁶⁸					
		År N	År N + 1	År N + 2	År N + 3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	
Artikel							

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

[...]

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

[...]

⁶⁸ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbörds kostnader.

1. BILAGA TILL FINANSIERINGSÖVERSIKTEN

Benämning på förslaget/initiativet:

Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av regler för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn

1. STORLEK PÅ OCH KOSTNAD FÖR PERSONALBEHOVET
2. KOSTNAD FÖR ÖVRIGA ADMINISTRATIVA UTGIFTER
3. TOTALA ADMINISTRATIVA KOSTNADER
4. METOD FÖR BERÄKNING AV KOSTNADERNA
- 4.1. Personalresurser
- 4.2. Övriga administrativa utgifter

Bilagan ska fogas till finansieringsöversikten under internremissen.

Tabellerna används som källa för tabellerna i finansieringsöversikten för rättsakten. De är uteslutande avsedda för internt bruk inom kommissionen.

1. Kostnad för personalbehovet

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

BRIK 7 Budgetramen		2022		2023		2024		2025		2026		2027				TOTALT	
		Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag
Upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)																	
Gifter och or	Handläggare	2	0,157	5	0,560	5	0,817	5	0,833	5	0,850	5	0,867			5	4,084
	Assisterer																
Hens	Handläggare																
	Assisterer																
al 69																	
2 02 il – och oren	Kontraktsanställda	0	0,000	3	0,130	3	0,265	3	0,271	3	0,276	3	0,282			3	1,224
	Nationella experter	1	0,044	1	0,090	1	0,092	1	0,093	1	0,095	1	0,097			1	0,511
	Vikarier																
Ktern hens	Kontraktsanställda																
	Lokalanställda																
	Nationella experter																
	Vikarier																
	Unga experter som tjänstgör vid delegationerna																
riker																	

69 [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen.]

BRIK 7 Budgetramen		2022		2023		2024		2025		2026		2027				TOTALT	
		Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag
urser																	
r –		3	0,201	9	0,780	9	1,174	9	1,197	9	1,221	9	1,245			9	5,818

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

RUBRIK 7 Övriga budgetramen	2022		2023		2024		2025		2026		2027				TOTALT	
	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag
Upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)																
	Handläggare															
	Assisteranter															
71																
Kontoret	Kontraktansställda															
	Nationella experter															
	Vikarier															
Säkerhetsenheter	Kontraktansställda															
	Lokalanställda															
	Nationella experter															
	Vikarier															
Säkerhetsenheter	Unga experter som tjänstgör vid delegationerna															
	Kontraktansställda															
	Nationella experter															
Säkerhetsenheter	Vikarier															

70 Ange relevant budgetpost eller specificera en annan vid behov. Om flera budgetposter berörs bör personalen differentieras för varje budgetpost som berörs.

71 [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen.]

72 Ange relevant budgetpost eller specificera en annan vid behov. Om flera budgetposter berörs bör personalen differentieras för varje budgetpost som berörs.

[illegible]

RUBRIK 7		2022		2023		2024		2025		2026		2027				TOTALT	
Budgetramen		Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag	Heltidsekvivalenter	Anslag
on	Nationella experter																
	Vikarier																
	Unga experter som tjänstgör vid delegationerna																
	Kontraktanställda																
	Nationella experter																
	Vikarier																
r																	
alla riga																	
		3	0,201	9	0,780	9	1,174	9	1,197	9	1,221	9	1,245			9	5,818

75 Ange relevant budgetpost eller specificera en annan vid behov. Om flera budgetposter berörs bör personalen differentieras för varje budgetpost som berörs.

2. Övriga administrativa utgifter

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
<u>Vid huvudkontoret eller inom EU:s territorium:</u>							
20 02 06 01 – Utgifter för tjänsteresor och representation	0,000	0,200	0,200	0,100	0,000	0,000	0,500
20 02 06 02 – Kostnader för konferenser och möten	0,000	0,460	0,460	0,230	0,000	0,000	1,150
20 02 06 03 – Kommittéer ⁷⁶							
20 02 06 04 Studier och samråd							
20 04 – IT-utgifter (gemensamma) ⁷⁷							
Andra budgetposter som inte gäller personalresurser (ange vilka om så behövs)							
<u>Vid unionens delegationer</u>							
20 02 07 01 – Kostnader för tjänsteresor, konferenser och representation							
20 02 07 02 – Vidareutbildning för anställda							
20 03 05 – Infrastruktur och logistik							
Andra budgetposter som inte gäller personalresurser (ange vilka om så behövs)							
Delsumma för övriga utgifter – RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0,000	0,660	0,660	0,330	0,000	0,000	1,650

⁷⁶ Ange typen av kommitté och vilken grupp den tillhör.

⁷⁷ Yttrande från GD Informationsteknik – *IT Investments Team is required* (se *Guidelines on Financing of IT*, C(2020)6126 final, 10.9.2020, s. 7).

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
Utgifter för tekniskt och administrativt stöd (gäller ej extern personal) som finansieras från driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster):							
– vid huvudkontoret							
– vid unionens delegationer							
Andra administrativa utgifter för forskning							
It-utgifter inom operativa program som inte omfattas av kommissionens administrativa självständighet och institutionella befogenheter ⁷⁸							
It-utgifter inom operativa program som omfattas av kommissionens administrativa självständighet och institutionella befogenheter ⁷⁹							
Andra budgetposter som inte gäller personalresurser (ange vilka om så behövs)							
Delsumma för övriga utgifter – Utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen							
Totalt för Övriga administrativa utgifter (alla rubriker i den fleråriga budgetramen)	0,000	0,660	0,660	0,330	0,000	0,000	1,650

⁷⁸ Yttrande från GD Informationsteknik – *IT Investments Team is required (se Guidelines on Financing of IT, C(2020)6126 final, 10.9.2020, s. 7).*

⁷⁹ Denna post inkluderar lokala administrativa system och bidrag till samfinansieringen av gemensamma it-system (se *Guidelines on Financing of IT, C(2020)6126 final, 10.9.2020).*

3. Totala administrativa kostnader (alla rubriker i den fleråriga budgetramen)

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Sammanfattning	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
Rubrik 7 – Personalresurser	0,201	0,780	1,174	1,197	1,221	1,245	5,818
Rubrik 7 – Övriga administrativa utgifter		0,660	0,660	0,330			1,650
Delsumma Rubrik 7							
Utanför Rubrik 7 – Personalresurser							
Utanför Rubrik 7 – Övriga administrativa utgifter							
Delsumma för Övriga rubriker							
TOTALT							
RUBRIK 7 och utanför RUBRIK 7	0,201	1,440	1,834	1,527	1,221	1,245	7,468

De administrativa kostnaderna ska täckas genom anslag som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga och/eller som har omfördelats, om så krävs kompletterade med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till befintliga begränsningar i fråga om budgetmedel.

4. Metod för beräkning av kostnaderna

4.1 – Personalresurser

I denna del beskrivs den beräkningsmetod som använts för uppskattning av personalbehovet (antaganden om arbetsbörda, inklusive specifika arbeten [arbetsbeskrivningar i Sysper 2], personalkategorier och motsvarande genomsnittliga kostnader).

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen
Obs: De genomsnittliga kostnaderna för varje personalkategori vid huvudkontoret finns på BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/SV/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx
Tjänstemän och tillfälligt anställda Kostnaderna för tjänstemännen vid det ansvariga generaldirektoratet (GD Migration och rättsliga frågor) har beräknats baserat på följande genomsnittliga kostnad: 157 000 euro per år (referens: Cirkulär från GD Budget till RUF, Ares (2021) 7378761, 30.11.2021), genom att tillämpa en inflationsökning på 2 % per år från och med 2023. LFS föreslår att ytterligare personalresurser ska användas vid det överordnade generaldirektoratet (GD Migration och inrikes frågor), det vill säga ytterligare 9 heltidsekvivalenter utöver dem som redan arbetar inom politikområdet Säkerhet för den digitala tidsåldern med den bredare EU-strategin för att bekämpa sexuella övergrepp mot barn och med administrativt stöd. Personalresurserna delas upp enligt följande (i heltidsekvivalenter): * 5 handläggare
Extern personal Kostnaderna för utstationerade nationella experter och kontraktsanställda vid partnergeneraldirektoratet har beräknats på grundval av följande genomsnittliga kostnad: 88 000 euro och 85 000 euro per år (referens: Cirkulär från GD Budget till RUF, Ares (2021) 7378761, 30.11.2021), genom att tillämpa en inflationsökning på 2 % per år från och med 2023. Personalresurserna delas upp enligt följande (i heltidsekvivalenter): * 1 utstationerad nationell expert och 3 kontraktsanställda

Utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen
☐ Endast tjänster som finansieras via forskningsbudgeten
☐ Extern personal
Utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen
Endast tjänster som finansieras via forskningsbudgeten
Extern personal

4.2 Övriga administrativa utgifter

Ange vilken beräkningsmetod som har använts för varje budgetpost och ange särskilt vilka antaganden de bygger på (antal möten per år, genomsnittliga kostnader etc.)

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen

Dessa kostnader kommer att täcka följande: Operativ verksamhet (t.ex. tekniska möten med berörda parter). Stöd till expertnätverk (gemensamma verksamheter, möten). Översättning och tolkning. Publicering och spridning av forskning. Kommunikation (inkl. kampanjer).

Utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen